

Kızıl Bayrak

**Bahar dönemini kazanmak için
devrimci inisiyatifle
yüklenelim!**

İÇİNDEKİLER

Düzen cephesinin hezimetini perçinlemek için!	3
8 Mart'ta mücadele alanlarına!	4
TKİP'den 8 Mart çağrısı!	5
Kürt halkına bir kez daha "siyasal çözüm" tuzağı! - U. Taner	6
Bahar dönemini kazanmak için devrimci inisiyatifle yüklenelim!	7
Siyonist vahşet ve Türk burjuvazisinin ikiyüzlülüğü!	8
Kanlı operasyonlarda medyanın rolü ve görevi	9
Kadıköy'de kitlesel SSGSS karşıtı eylem!	10
Sermaye SSGSS konusunda son adımlarını atıyor... ..	11
Tekel işçisi direniyor:	12
Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu ile konuştuk.....	13-14
Limter-İş nereye?	15
Tersaneler cehenneminde direniş:	
"Artık yeter!"	16-17
Sol basının tutumu üzerine... - Z. Us ..	18
İşçi ve emekçi hareketinden.....	19-20
15 Mart Temsilciler Meclisi toplantısı ve ön hazırlık sürecine dair... ..	21
Gençlik hareketinden... ..	22
Genç-Sen çalışmalarından.....	23
İstanbul Emekçi Kadın Kurultayı Sonuç Bildirgesi.....	24
Operasyona karşı Kürt halkı ile eylemli dayanışma!	25
İrkçi-siyonistlerden Filistin halkına "soykırım" tehdidi!	26
FARC liderlerinden Raul Reyes 16 yoldaşıyla birlikte sınır ötesi saldırıyla katledildi!	27
KESK'e bağlı sendika şubelerinin genel kurulları cansız geçiyor... ..	28
Günlük Kızıl Bayrak sitesinin Şubat ayı rakamları... ..	29
Doğ güneş doğ, tüm kızılığımla doğ!	
H. Doğan	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm için

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/10 ● 7 Mart 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52

Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Bu haftaki sayımızı başta Tuzla tersaneleri olmak üzere işçi, emekçi ve gençlik hareketinin mevcut tablosundan yansıyanlara ayırdık.

27-28 Şubat tarihlerinde Tuzla tersanelerde gerçekleştirilen "fiili iş bırakma" eyleminin ardından yaşanan gelişmeler ve bunlardan kamuoyuna yansıyanlar, bu eylemin gerisindeki tablonun ilerici ve devrimci kamuoyunun bilgisine sunulmasını zorunlu kıldı. Gazetemiz bu çerçevede hem tersanelerde hem de 27 Şubat eyleminin merkezinde duran temel güçlerden TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu ile gelişmelere ilişkin bir röportaj gerçekleştirdi. Bu röportajın yanısıra Tersane İşçileri Birliği'nin 27 Şubat iş bırakma eylemi vesilesiyle Tuzla tersanelerinde tersane işçilerinin sınıf birliğinin ve örgütlenmesinin önündeki en temel engel olan küçükburjuva dükkancı anlayışı ve bu anlayışın ürettiği pratiğin sergilendiği bir değerlendirmeye yer verdik. Ayrıca Limter-İş, RMK Tersanesi'nde işçilerin 7.5 saatlik işgünü kazanımını kamuoyuna yaptığı açıklamada gerçekleri tersyüz ederek yansıttı.

Yukarıda ifade ettiklerimiz Tuzla tersanelerinde olup-bitenlerin ilerici ve devrimci kamuoyu tarafından tümüyle bilinmesini zorunlu kılmıştır.

Baharın sıcaklığının öngünlerindeyiz. Bu hafta sonu 8 Mart eylem ve etkinlikleri gerçekleştirilecek. Sınıfsal ve tarihsel anlamına uygun bir devrimci 8 Mart'ın gerçekleşmesi için sınıf devrimcileri üzerlerine düşen bir çaba ve inisiyatif ortaya koyabilmelidirler.

Emekçi Kadın Komisyonları, 24 Şubat'ta İstanbul'da gerçekleştirdikleri Emekçi Kadın Kurultayı'nın sonuç bildirgesini yayımlanmış bulunuyor. Bu sayımızda Emekçi Kadın Kurultayı Sonuç Bildirgesi'ne yer veriyoruz.

Sınıf devrimcileri, sınıf çalışmasının bu özgün alanında ileriye doğru attıkları bu adımın tarihsel ve güncel anlamına uygun bir sürecin örgütlenmesi çabasında, Emekçi Kadın Kurultayları mutlaka

yolaçıcı bir rol oynayacaktır. Bu alanda yaratılan birikim ve deneyimin tüm çalışma alanlarına taşınması konusunda azami bir çaba gösterilebilmelidir.

Liseliler Sesi'nin Mart 2008 tarihli son sayısı ile *Kamu Emekçileri Bülteni*'nin Mart sayısı çıktı. Okurlarımız *Liselilerin Sesi* ve *Kamu Emekçileri Bülteni*'ni Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

Kızıl Bayrak gazetesinin 24. cildi çıktı. 200 Temmuz-2007 Aralık tarihleri arasındaki *Kızıl Bayrak* sayıların kapsayan 24. cildi okurlarımız Eksen Yayıncılık bürolarından temin edebilirler.

H. Fırat

Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat

**Seçimler
ve sol hareket**

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Kirli savaş cephesinde iç muharebe...

Düzen cephesinin hezimetini perçinlemek için!

TSK'nın Güney Kürdistan'a yönelik saldırısı başlangıcıyla olmasa bile sonucu itibarıyla büyük bir hüsrana dönüştü. Yaklaşık bir hafta boyunca tüm kuvvetler seferber edilerek yaratılmaya çalışılan başarı, gurur, zafer havası bugünlerde tuz buz olmuş durumda. Psikolojik harbin mızrakbaşı konumundaki düzen medyası başta olmak üzere tüm seferberlik kuvvetleri, bugünlerde bunun şokundan kurtulmaya çalışıyorlar. Yaşanan şok o denli güçlü ki generalleri düne kadar en hararetle yarıdakıları konumundaki CHP ve MHP ile bile karşı karşıya getirdi. Baykal, AKP ve orduyu ABD'nin emriyle çekilmekle, "girmişken kökünü kazımak" için kalmamakla suçluyor. Bahçeli ise bunlara ek olarak, "operasyon" ile ilgili bilgilendirmelerde PKK'nın güçlü olduğu imajı yaratacak, bu anlamda propagandasına yarayacak bir dil ve içerik kullanılmasını eleştiriyor. Genelkurmay Başkanlığı ise yine bir gece yarısı açıklaması ile eleştirilerin sahiplerine tepki göstermek ihtiyacı hissetti. Karşılıklı atışmalar, düzen kalemlerinin ifadesiyle cumhuriyet tarihinde eşî olmayan bir örnek teşkil ediyor. Öyle ya ana muhalefet konumundaki "tarihi" CHP, ilk kez orduyu böyle açıktan eleştiriyor.

Burjuva siyaset dünyasında ortaya çıkan bu tablonun bugünün koşullarındaki biricik politik anlamı ve önemi, bir hezimet yaşandığını teyit ediyor olmasıdır. Güney Kürdistan'a ve Kürt hareketine yönelik sınır ötesi saldırıdan yansıyanlara bakıldığında bu kolaylıkla görülebilmektedir. Oysa böyle bir saldırının kış koşullarında başlatılabilmesi bile sermaye iktidarına önemli politik avantajlar sağlamış görünüyordu, düzenin propaganda aygıtları tarafından durum böyle sunuluyordu. Örneğin ABD'nin gözdesi olduğu tüm dünyaya ilan edilmekle kalmadı, gerçekte ne olduğundan bağımsız olarak, NATO'nun ikinci büyük ordusunun kış koşullarında operasyon yapma yeteneğinde sahip olduğu da yüksek perdeden propaganda edildi. Keza Türk devleti, saldırı aracılığıyla bölgesel süreçlerde üstünden atlanamayacak temel bir taraf olduğuna da yeniden işaret etme imkanı buldu. Her şeyden önemlisi de hareketin başlangıcı üzerinden, Güney Kürdistan yönetiminin iradesi kaba bir şekilde çiğnenmiş, silikleştirilmiş, devletleşmek yolundaki hedeflerine büyük bir moral darbe olmuştu.

Saldırının sahipleri, öte yandan Kürt halkının hem ABD'nin, hem de onun üzerinden Kürt işbirlikçilerin etki sahasından kurtulmasının, farklı arayışlara yönelmesinin zeminini güçlendirmeye katkı sunmaktan da sakınmadılar. Sonucu üzerinden yaşanan hezimet tablosu olmasa, bu kadar onlar açısından göze alınmış bir risk olsa gerek. Fakat ortaya çıkan sonuç için bu yanını daha da önemli kılıyor.

Sermaye iktidarının hezimetinden yansıyanların başında kuşkusuz inandırıcılık ve güvenilirlik alanındaki sıkıntısı geliyor. Kirli savaş cephesindeki tüm zorlamalara, etkili medya ordusunun yirtınarcasına sergilediği çabalara rağmen, 8 günlük saldırı süresince şovenizm zehirinin etkisindeki yığınlarda bile başarıya yönelik şüphe bir türlü giderilemedi. HPG güçlerinin yüksek oranda kayıp

verdiği sürekli işlenmesine rağmen, teknolojinin tüm imkanlarından yararlanan ordunun bunu destekler hiçbir kanıt gösteremeyeceğine bir anlam verilemedi. Şimdiye kadar Kürt halkına düşmanlığı gerilla cesetlerinden "leş" diye bahsetmeye kadar vardırması kirli savaş ordusu, bu sefer nedense birden ceset göstermeyecek kadar "insancıl"laştı. Tabii bu kadarı hiç değilse yaralı görüntüsü görmek isteyen, yapılan tahribatı seyretmek isteyen basın kuvvetlerini bile hiç de tatmin etmiş benzemiyor.

İkincisi, saldırının ABD'nin bitirme talimatlarından yalnızca saatler sonra bitirilmiş olması, Amerikan uşaklığının altını kalın bir şekilde yeniden çizdi. Bu öylesine kaba bir şekilde oldu ki, bugüne kadar mecliste ordu sözcülüğü konumunda duran iki temel burjuva muhalefet partisi generallere dil uzatmak ihtiyacı hissettiler. Yani ancak Amerikan uşaklığında birbirinin eline su dökmekte yarışabilecek konumdaki bu düzen partilerini ikiyüzlü bir şekilde tepki göstermeye iten neden, ABD emirlerinin yerine getirilmesi değil, bunun devlete karşı güvensizliği büyütecek derecede apaçık ve kaba biçimde yapılmış olmasıdır. Bunun yarattığı hayal kırıklıklarını gidermek için Genelkurmay Başkanı başta olmak üzere sermaye kuvvetlerinin sergilediği hiçbir çaba, düzenin avucundaki beyinlerde dahi asılı kalan soru çengellerini yerinden oynatamadı.

Gerek Genelkurmay, gerek hükümet, gerekse de sivil uzantılarının elinden, çekilmenin ABD emirleriyle ilgili olmadığı konusunda teminat üstüne teminat vermek dışında bir şey gelmiyor. Bu söylemi destekleyen tek dikkate değer bilgi, Kürt hareketinin de çekilmenin daha büyük bir bozgunundan kurtulmak için alınan zorunlu bir karar olduğunu iddia etmesidir. Böyle de olsa, sınırdışı saldırının ABD onayıyla başlayıp bittiği gerçeği zerrece değişmiyor. Ani çekilmenin ABD'nin emirlerinden sonra gelmiş olması bir tesadüf olsa dahi, yalnızca basit bir gerçeğin daha geniş kitleler nezdinde idrak edilmesini sağlayan, gerçekleşmiş kadar doğru bir gelişmedir.

Elbette Kürt hareketinin iddiası önemlidir. Zira kirli savaş cephesinin davranışları, ABD'nin erkenden çıkılınsı uyarılarına yüksek perdeden yanıtlar vermesi, ardından da aynı akşam geri çekilmesi bu iddiayı bir ölçüde destekler niteliktedir. Çekilmenin önden saptanmış olduğuna dair iddia, bu durumda minareye kılıf bulma çabasından başka bir değer taşımamaktadır. Gerçekten öyle olsa Kürt hareketine

karşı savaşta oldukça uyumlu davranan taraflardan biri olarak Tayyip Erdoğan'ın generaller tarafından atlatılmış olduğu ("Ulusa Sesleniş" konuşmasının ilk halinin "operasyon"un sürdüğü baz alınarak yapılması) sonucu çıkar. Gerçi gerici düzen medyasının tartışmalarında, meselenin bu yanına da değinildi. Fakat devlet açısından yaratacağı zaafiyet görüntüsü nedeniyle bu generallerin pek tercih edebilecekleri bir tutum değildir. Buradaki iddialar ve askeri planda yaşananlar bir yana, verili durumda politika açısından önemli olan ortaya çıkan sonuçtur. Savaş politikanın silahlarla devamı olduğuna ve politikaya dönüldüğünde kirli savaş cephesi yeni bir politik bunalıma neden olacak kadar birbirine girdiğine göre, bu durumda gürültülü askeri hareketi politik olarak kaybetmiştir, tartışmasız olan gerçek budur. Hatırlayalım, ABD ve İsrail bile en ileri askeri teknolojiye ve muazzam bir yıkım gücüne sahip oldukları, böylece Lübnan'ı yerle bir ettikleri halde sonuçta savaşı kaybetmekten kurtulamadılar, hem askeri ve hem de politik açıdan. Türk burjuva devletinin son kara hareketindeki durumu da tamı tamına budur.

Kirli savaş cephesinin kaybindan yansıyanların en önemlisi ise Kürt halkında (yanısıra başkalarında!) hem Güney Kürdistanlı işbirlikçiler, hem ABD ve hem de dinci parti konusunda oluşturulan boş hayallerin bir kez daha yerle bir olmasıdır. Devrimci faaliyet ve mücadele açısından önemli olan da budur. Kürt sorununun düzen zemininde çözümsüz kalan karmaşık yapısı ve bunun Kürt halkında beslediği devrimci dinamizmdir önemli olan. Kürt hareketi halen bu gerçeği kabul etmeye, programını, stratejisini ve taktiklerini bu katı gerçek üzerine kurmaya yanaşmıyor olsa da. Hala gericiliği ve inkarcılığı genlerine işlemiş bu kokuşmuş düzenin kendi temeli üzerinden demokratikleştirilebileceğine ve Kürt sorununun da böylece çözülebileceğine ilişkin boş hayallerini sürdürüyor olsa bile. Bunlar bugün Kürt halkının tümüyle haklı ve meşru özgürlük ve eşitlik mücadelesini handikaplarıdır kuşkusuz. Ama olaylar düzenin çözümsüzlüğünü ve çaresizliğini de döne döne sergilemektedir. Kürt halkının gerçek dostlarının ve düşmanlarının daha açık biçimde görülebilmesini kolaylaştırmaktadır. Bu düzen tabanı üzerinde az-çok kalıcı ve tatmin edici bir çözümün olanaksızlığını göstermektedir. Şu an politik açıdan önemli olan budur. Hayat devam ediyor ve katı gerçekler hükümünü icra etmeye devam edecektir.

Halen sorunun gerçek muhatabı olarak Kürt halkı, yani Kürt işçisi, yoksul köylüsü, emekçisi, iki seçenikle karşı karşıyadır. Ya döne döne ortaya koyduğu devrimci dinamizmin sürekli bir biçimde boş hayallere dayalı yanlış bir çizgide heba olmasına bundan sonra da rıza gösterecektir ya da Türkiye devriminin toplumsal dinamikleriyle buluşmaya, Türk, Kürt ve diğer milliyetlerden emekçilerle buluşmaya, birleşmeye, kaynaşmaya ve böylece tüm ezilenlerin gerçek kurtuluş yolunda yürümeye yönelecektir.

Halihazırda sermaye iktidarı cephesinde yaşanan şoku büyütmenin ve kalıcı kılmanın yolu doğal olarak ikinci seçenektir, bunu gerçek kılmaktan ve mücadele içinde büyütmekten kaçmaktır.

8 Mart'ın ruhu, kurultayların coşkusuyla 8 Mart'ta mücadele alanlarına!

ABD, tarih 8 Mart 1857... New York'ta 40 bin kadın dokuma işçisi ağır çalışma koşullarını protesto etmek amacıyla greve başlar. Emek düşmanı kolluk güçleri önce Cotton Tekstil Fabrikası'ndaki dokuma işçilerini fabrikaya kilitlerler. Ardından grevci kadın işçilere alçakça saldırırlar. Saldırı sırasında çıkan yangında çoğu kadın 129 işçi katledilir.

Yine ABD'de ve bu kez 1911 yılındayız. Hamlet'teki tavuk işleme fabrikası alev alır. Dışarı çıkmak için işçiler çıkış kapılarına koşarlar. Giriş kapılarının çoğu kilitli olduğu için işçiler dışarı çıkamazlar. Bu nedenle fabrikada çalışmakta olan çoğunluğu kadın ve göçmen 200 işçiden 25'i ölür. Ölenlerin 18'i işçi kadındır.

Filipinler, tarih 8 Mart 1997... Çalıştığı kot fabrikasında sevk edilecek ürün fazlalığından dolayı eve gitmesine izin verilmeyen Alonzo Carmelita, bir hafta boyunca gece vardiyasında çalışır. Hasta olduğunu kan emici patrona iletmesine rağmen, patron söylenenlere kulak asmaz. Durumu ağırlaşan Alonzo Carmelita, ölümüne ramak kala hastaneye yatırılır ve 8 Mart 1997'de yaşamını yitirir.

Bursa, tarih 2005... Bursa'da iplik üretilen fabrikada, yangın çıkması sonucu ikisi çocuk ve biri hamile olmak üzere 5 tekstil işçisi kadın, gece yarısı vardiyadayken yanarak ölürlər. Bu fabrikada da kapılar kilitlidir. Çalışanların çoğunun kadın olduğu, ölen işçilerin sigortasız, fabrikanın ise her türden riske karşı sigortalandığı yapılan inceleme sonucunda ortaya çıkar.

Ceylanpınar, tarih 2007... Süt tesisine giden sağım işçisi kadınları taşıyan kamyon dereye yuvarlanır. Çocukların ve kadınların içinde olduğu 10 kişi yaşamını yitirir. İnsanca çalışma ve yaşama koşullarından yoksun kadınlar, balık istifi gibi yolculuk yaptıkları "servislerinde" yaşamlarını yitirirler.

Davutpaşa, tarih 2008... Azalmak bir yana her geçen gün artan iş kazaları bir ay önce 23 emekçinin yaşamına mal oldu. Ölenler ve yaralananlar içinde kadınların da yer aldığı bu katliamda emekçiler, bir kez daha sermayenin kar hırsının kurbanı oldular.

Çifte sömürüye, baskılara ve eşitsizliğe karşı mücadeleye!

Bursa'da sigortasız çalıştırılan, Ceylanpınar'da günde 7 YTL ücrete mahkum edilen, Davutpaşa'da iş güvenliğinden yoksun bırakılanlar... Tüm bunların sonucu, ölüm, yıkım, yoksulluk ve sefalet... İşte kapitalizmin kadına sunduğu gelecek bu!

Daha kimbilir kaç kadın vahşi kapitalizmin çarklarında öğütülüyor. Binlerce kadının emeği, alınteri yok sayılıyor. Sermayenin neoliberal politikaları ve onların sonuçları en fazla kadınları etkiliyor. Esnek çalışma ile kadınlar hiçbir güvencesi olmayan, sefalet ücretine mahkum edilen, sosyal haklarından yoksun modern köleler haline geldiler. Son çıkartılan yasalarla artık kazanılmış hakların son kırıntılarını da teslim etmek üzereler.

Dahası var... Kadın evde, okulda, fabrikada şiddete ve cinsel tacize uğruyor, cinsiyete dayalı ayrımcılık toplumsal yaşamın her alanında kendini gösteriyor. "Töre" adı altında hala azımsanmayacak sayıda kadının kanı dökülüyor, kadının bedeni reklam malzemesi olarak kullanılıyor, fuhuş çok ciddi

boyutlara tırmanmış bulunuyor, kadın ulusal kimliğinden ötürü daha fazla baskıya uğruyor vb...

Ancak kadınlar, çifte sömürüye, baskılara ve eşitsizliklere karşı da mücadele etmesini biliyorlar. Erkek sınıf kardeşleriyle nice direnişlere ve kavgalara imza attılar. 8 Mart, bu mücadelenin somut örneklerinden birisi ve en önemlisidir, kadınıyla-erkeğiyle dünya işçi sınıfına yol göstermektedir.

8 Mart'ın ruhu, kurultayların coşkusuyla 8 Mart'ta alanlara!

8 Mart'ı 8 Mart yapan tek başına Amerikalı tekstil işçisi kadınların kahramanca direnişleri değildir. 8 Mart'ı ileri sürülen en temel taleplerin kararlıca savunulması, uluslararası işçi hareketinin gücüyle mücadelenin büyütülmesi ve kazanımla sonuçlanmasıdır.

Bugün emekçi kadınların yaşadığı sorunlar karşısında mücadelenin yükseltilmesi, her zamankinden daha günceldir, dahası zorunludur.

8 Martlar'da alanlarda olmak, emekçi kadınların kendi taleplerini ortaya koyması, gücünü göstermesi, yaşamın yarısını oluşturanların kavganın da yarısı olduğunu kanıtlanması açısından büyük önem taşımaktadır.

8 Mart direniştir, kavgadır, talepleri uğruna diş diş verilen mücadeledir... Ve bugün emekçi kadınlar da kendi özgül taleplerinin yanısıra sınıfının talepleriyle mücadeleyi yükseltmeli, alanlarda en güçlü şekilde yerini almalıdır.

Emekçi kadınların mücadelesi ve örgütlenmesini

esas alan Emekçi Kadın Komisyonları, 17 ve 24 Şubat tarihlerinde, "Özgürlük ve Eşitlik için Emekçi Kadınlar Bir Adım İleri!" şiarıyla İzmir/Çiğli ve İstanbul'da kurultaylar gerçekleştirdiler. Yüzlerce kadını biraraya getirerek, önümüzdeki dönemde emekçi kadınların mücadelesinin daha güçlü örülmesi doğrultusunda anlamlı bir adım attılar.

Şimdi kurultayların coşkusu, emekçi kadınların başarıma azmini 8 Mart alanına taşıma zamanıdır!

Şimdi kurultaylarda somutlanan mücadele taleplerini alanlarda haykırma zamanıdır!

Emekçi kadınlar kurultaylarda ilk adımlarını attılar. Şimdi bu adımı 8 Mart'ta daha da büyütme için adımları sıklaştırma zamanıdır!

Emekçi Kadın Komisyonları

"9 Mart'ta Kadıköy'deyiz!.."

İstanbul'da son 3 yıldır 8 Mart'ı sınıfsal ve tarihsel özüne uygun olarak kutlayan ilerici ve devrimci kurumlar bu yıl da Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde alanlarda olacaklar.

"Kadınlar, Emperyalizme, Şovenizme, Gericiliğe, Sosyal Yıkıma, Sömürüye ve Ayrımcılığa Karşı Örgütlü Mücadeleye!" şiarıyla örgütlenen miting, 9 Mart Pazar günü Kadıköy'de gerçekleşecek.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Belediye İş 2 No'lu Şube, BES 1 No'lu Şube, ÇHD İstanbul Şubesi, Demokratik Kadın Hareketi, Devrimci Hareket, Divriği Kültür Derneği, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Halk Kültür Merkezleri, Kaldıraç, Partizan, Pir Sultan Abdal Derneği İstanbul Şubeleri, Proleter Devrimci Duruş, Yurtsever Cephe Emekçi Kadınlar, Türkiye Komünist Partisi tarafından örgütlenen mitingin çağrısında şu sözler yer alıyor:

"Emperyalizmin saldırgan politikalarına, işgallerin yıkımına artık yeter demek için,

Sigortasız, düşük ücretle çalıştırılmaya, açlığa, yoksulluğa ve sosyal yıkım politikalarına dur demek için,

Kreş hakkı ve eşit işe eşit ücret için, özelleştirme saldırısına hayır demek için,

Evde, sokakta, okulda, fabrikada ve hayatın tüm alanlarında maruz kaldığımız şiddet ve cinsel tacize hayır demek için,

Kadınların üzerindeki baskı, sömürü ve eşitsizliğe karşı çıkmak için,

Gericiliğe ve yozlaşmaya teslim olmayacağız demek için,

İşgallerin, katliamların, sömürünün ve ayrımcılığın olmadığı bir dünyanın mümkün olduğunu haykırmak için 9 Mart Pazar günü Kadıköy'deyiz!"

Sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel baskı ve sömürüye karşı!**Özgürlük ve eşitlik için 8 Mart'ta mücadele alanlarına!**

Emekçi kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesini simgeleyen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamaya hazırlanıyoruz.

8 Mart'ı tarihsel anlamına, sınıfsal niteliğine, devrimci özüne uygun bir ciddiyet ve kararlılıkla kutlamak, içinden geçtiğimiz dönemde apayrı bir önem taşımaktadır. Zira mücadele tarihimizin kazanımlarını koruyup geliştirme sorumluluğunu yerine getiremediğimiz yerde, işçi sınıfı kuşaklarının onyılları bulan özverili mücadelesiyle ulaşılabilen kazanımların elimizden alınmasını ya da yozlaştırılıp içeriğinin boşaltılmasını önleyemeyiz.

İşçiler, emekçiler, emekçi kadınlar!

Genelde işçi sınıfının ve özelde kadın işçilerin şanlı mücadele tarihinin önemli kazanımlarından olan 8 Mart'ın tarihsel mirası bize, özgürleşmek için kavganın şart olduğunu gösterir. Başka bir ifadeyle, sömürü ve köleliğe dayalı kapitalizme karşı mücadelenin, tüm işçi ve emekçilerin olduğu kadar emekçi kadınların da kurtuluşuna giden biricik yol olduğunu...

İşçi sınıfının 19. yüzyılın ilk yarısında vahşi sömürüye karşı mücadelesinde kadın işçiler de ön saflarda yerlerini almışlardır. Bugün de onlar, Novamed'de ve Tekel'de olduğu gibi, mücadelenin ön saflarındadırlar.

8 Mart'ın emekçi niteliğini koruyup geliştirmek, 19. yüzyılda olduğu gibi, 21. yüzyılda da asalak burjuvaziye ve onun gerici iktidarına karşı mücadeleyi yükseltmekten geçiyor. İşçi sınıfına ücretli köleliği dayatan sermaye iktidarı, emekçi kadınları ise çifte ezilmişliğe, sınıfsal sömürüye ve ezilmeye ek olarak cinsel ezilme ve sömürülmeye mahkum ediyor. Ezilen halklara mensup emekçi kadınlar ise bu ezilmişliği katlanarak yaşıyorlar, sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel baskıya maruz kalıyorlar. Bu durumda, her türlü baskının kaynağı olan sermaye düzeni altdilmeden hiçbir alandaki baskı ve eşitsizliği ortadan kaldırmak mümkün değildir.

8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlama süreci, uluslararası sosyalist kadın hareketinin kararı ile başlamıştır. Karar, Alman işçi sınıfının komünist kadın önderlerinden Clara Zetkin'in önerisiyle, 8 Mart 1910 yılında toplanan İkinci Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda alınmıştır. Bu tarih, 8 Mart 1857 ve 1886 yıllarında Amerikalı işçi kadınların direnişlerinin anısına seçilmiştir.

Yüzyıl önce olduğu gibi bugün de, 8 Mart'ta simgelenen kadın işçilerin direniş mirasını devrimcilerin yaşatmaya çalışması bir rastlantı değildir. Zira ancak kapitalizmi yıkma mücadelesi verenler emekçi kadının çifte ezilmişliğini ortadan kaldırma talebinde tutarlı ve kararlı olabilirler. Sorunun erkeklerden kaynaklandığını öne sürenler, sınıfsal sömürünün üstünü cinsiyetçi ayrımla örtmeye çalışırlar. Sınıfsal baskı ve sömürüye dokunmadan kadını "özgürleştirme" iddiası, yalnızca bir aldatmacadır. Kapitalist sömürü ilişkilerini hedef almayan her mücadele, kadın-erkek tüm emekçileri ücretli köleliğe mahkum etmekle kalmaz, kadının cinsel ezilmişliğinin temellerine dokunmaz.

Emekçi kadınlar, işçiler, emekçiler!

1857'de Amerikalı kadın dokuma işçilerini diri diri yakan kapitalizm, Bursa'da, Tuzla'da, Davutpaşa'da, Zonguldak'ta, kısacası sömürü çarkının döndüğü her yerde, kadın-erkek ayrımı yapmadan işçileri öldürmeye devam ediyor. Aradan bir buçuk asır geçtiği halde, sömürü aynı sömürü, kölelik aynı köleliktir.

İster kadın ister erkek olsun, tüm emekçiler eğer köleliği "makus talih"leri kabul etmek istemiyorlarsa, bu sömürü ve kölelik çarkını parçalamak için mücadele etmek zorundadırlar.

Burjuvazi, işçi sınıfı ve emekçileri etnik, dinsel, mezhepsel farklılıkları öne çıkararak bölmeye çalışırken, cinsiyetçi yaklaşımı öne çıkararak ise, bu uğursuz işi emekçileri kadın-erkek diye ayırtmaya çalışarak yapıyorlar. İşçi ve emekçi hareketini cinsiyetçilik üzerinden bölmeye yeltenen her türden sapmaya karşı verilen mücadeleye kadın-erkek tüm ilerici, öncü işçi ve emekçiler destek vermelidir!

Proletaryanın kurtuluşu bütün bir insanlığın, demek oluyor ki, kadının da kurtuluşudur. Bu bilimsel gerçek, kadın davasının işçi sınıfı davasıyla sıkı sıkıya

olan bağına işaret eder. Adı 8 Mart ile özdeşleşmiş Clara Zetkin'in de vurguladığı gibi, "Kadının davasıyla işçinin davası ayrılmaz şekilde birbirine bağlıdır".

Bu gerçeği gözönünde bulunduran TKİP, kadın-erkek tüm işçileri ve emekçileri sömürüden ve zincirden kurtulma hedefiyle omuz omuza mücadele etmeye çağırıyor.

TKİP, sınıfsal, cinsel, ulusal ve mezhepsel baskıya karşı, eşitlik ve özgürlük için kadın-erkek tüm işçi ve emekçileri 8 Mart'ta mücadele alanlarına çağırılmaktadır!

Kapitalist sömürüye, emperyalist saldırganlığa, demokratik-sosyal hakların gaspına, faşist devlet terörüne, kadının ezilen cins konumunu kutsayan ve ebedileştiren dinsel gericiliğe, halkların kardeşliğini baltalayan ırkçı-şovenizme karşı direnişi yükseltelim!

Sınıfsal, cinsel, ulusal,**mezhepsel baskıya son!****Toplumsal yaşamın her alanında kadın-erkek eşitliği!****Kadının kurtuluşu sosyalizmde!****Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP)****28 Şubat 2008****(www.tkip.org)****İzmir: "Sınıfsal, ulusal, cinsel baskı ve sömürüye karşı 8 Mart'ta alanlara!"**

İzmir'de 8 Mart'ı tarihsel anlamına ve sınıfsal içeriğine uygun kutlamak için biraraya gelen devrimci ilerici kurumlar, 8 Mart günü Konak'ta ortak bir eylem gerçekleştirecekler. BDSP, DKH, HÖC, Kaldıraç, Kız, Mücadele Birliği Platformu, Özgür Yaşam Kooperatifi bileşenleri işçi ve emekçileri 8 Mart eylemine çağırarak amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

5 Mart günü saat 12:30'da Kemeraltı Girişi'nde toplanan kitle "Sınıfsal, ulusal, cinsel baskı ve sömürüye karşı 8 Mart'ta alanlara!" şiarlı pankart açtılar. Açıklamada 8 Mart'ın doğuşu anlatıldı. Emekçi kadınların neden mücadelede yer alması gerektiği vurgulandı. 8 Mart'ın tarihsel anlamıyla güncel çağrısı birleştirildi.

Açıklamanın sonunda 8 Mart günü saat 14:00'te TÜMTİS Sendikası'nın bulunduğu binanın önünde toplanma çağrısı yapıldı. Eylem TÜMTİS'in önünden Sümerbank önüne yürüyüşle devam edecek. Müzik, şiir ve konuşmaların yeracağı bir programla son bulacak.

Eylemde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!", "Kürt halkı yalnız değildir!", "Her gün 8 Mart, her gün kavga!", "8 Mart kızıldır kızıl kalacak!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları atıldı.

8 Mart'a çağrı bildiri çıkararak bileşenler Karşıyaka, Konak ve Bornova'da ortak bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Kürt halkına bir kez daha “siyasal çözüm” tuzağı!

U. Taner

“Cephede iş tamam, sıra siyasette...” Bu ifadeler *Milliyet* gazetesinin 3 Mart tarihli nüshasında yeralan başyazının başlığı. Yazı, TSK'nın sınır ötesi hareketine güzellmeler dizerek başlıyor. Ardından herkesin dilinde olan, Amerikan uşaklığının her bakımdan sırttığı geri çekilişin biçimsizliğine değiniyor. *Milliyet*'e göre, Genelkurmay burada durumu iyi idare edememiş, olayın biçimsizliğini gizleyecek bir “iletişim dili” geliştirememiş. Yazının devamı ise bunları bir yana koyuyor ve sonrasının nasıl şekillendirileceğini anlatıyor. Yazının başlığındaki ifade açılarak, cephede yapılanlardan sonra sıranın artık “siyaset” alanına geldiği anlatılıyor.

Elbette sözkonusu düşünceler *Milliyet*'e özgü değil. Sadece durumu çarpıcı bir biçimde ortaya koyuyor. Yoksa bu tutum, kara hareketinin aniden bitmesinin yarattığı şaşkınlığın ardından düzen cephesinde paylaşılıyor. Her ne kadar, “siyaset”in yapacağı işler genelde belirsizliğini koruyor ve pek somut bir şey ortaya konulamıyorsa da, “sıra siyasette” sözü bir tekerleme gibi yineleniyor. İşin ilginç tarafı, daha önce Kürt sorunu sözkonusu olduğunda birbirleriyle ters pozisyonlar takıyan güçler de bu noktada buluşuyorlar. Örneğin, CHP gibi Kürt sorununda kaba bir inkar ve imha siyasetinin bayraktarlığını yapan bir parti bile bu ifadeleri kullanıyor. Ancak, aynı ifadeler kullanılsa da, işin özünde bu güçlerin yine de farklı vurgularla bu ifadelere başka anlamlar yükledikleri bir gerçek.

CHP'de bu olgu çok açık görünüyor. CHP, sıra siyasette derken, bir yandan orduyu temize çıkarma görevine soyunuyor, diğer yandan tüm sorumluluğu AKP'ye yıkarak tepkileri ona yönlendirmeye çalışıyor. Bununla birlikte, CHP'nin bu tutumunu sadece bu sınırlarda ele almak durumu fazlasıyla basitleştirmek olur. Çünkü, CHP yönetimi gibi, düzen ve devlet politikasının ordu merkezli çizgisinde hareket etmekte hassas olan bir parti açısından bu tutum, devletin politik yönelimleri konusunda da işaretler veriyor.

Bu çerçevede bakıldığında, aslında düzen cephesinden, kara hareketinin nasıl bir planın parçası olarak gündeme getirildiği biliniyor. Bu plan, 5 Kasım anlaşmasıyla yürürlüğe sokulan “kapsamlı plan”dan başka bir şey değildir. Kamuoyuna doğrudan açıklanmasa da ana başlıklar halinde açığa çıkmış olan bu plana göre, ABD'nin stratejik çıkarlarına körü körüne bağlanmak ve taşeronluk yapmak karşılığında Güney Kürdistan'daki devletleşme yönündeki atılan adımların önü alınacak, daha doğrusu sakatlanması ölçüsünde kabul edilecekti. Diğer taraftan ise ABD PKK'nin marjinalize edilerek tasfiye edilmesinde Türk devletine yardım edecekti. PKK konusunda atılacak adımlar öncelikle, Kürt hareketini her bakımdan abluka altına almak, yanısıra sınırları belli bir askeri operasyonu hayata geçirerek onu askeri açıdan etkisiz kılmak biçimindeydi. Bir süre devam eden hava operasyonları ile ardından başlatılan kara hareketi, bu amaca hizmet etmek üzere uygulamaya sokuldu. Bu planın birinci aşamasını oluşturuyordu. Diğerleri ise, PKK'nin ezilmesi ve “başarı umudunun kırılması” ölçüsünde kırıntı düzeyinde bir takım

adımların atılacağı oldukça belirsiz bir siyasi açılımdı.

Bu plan, zaten uzun zamandır Genelkurmay ve hükümet ile düzenin en ateşli savaş çığırtkanlarının diline de dolanmış bulunan, “çözümün silahla mümkün olamayacağı”, bunun yanısıra siyasal, ekonomik ve sosyal alanda bir siyasi inisiyatifin gösterilmesi biçimindeki ifadelerle de örtüşmekteydi. Bu, özellikle AKP'ye atfedilen “siyasal çözüm”ün artık düzenin yönetici çekirdeği ordu tarafından da paylaşıldığı yargısına dayanak oluşturuyordu. Kürt hareketinin denetim altına alınması ve “başarı umudu”nun ezilmesi ölçüsünde bir “siyasi çözüm”ün geleceği yargısı, düzenin yönetici kademeleri tarafından olduğu gibi liberal çevreler ile birlikte Kürt hareketinin belli çevreleri tarafından da paylaşılyordu.

Özellikle Kürt hareketinin liberal kesimlerinde, düzen tarafından atılan her adım ve hareket üzerinde arttırılan abluka, bu planın bir parçası olarak görülmekte ve beklentilerini canlı tutmaktaydı. Onlara göre, devlet hareket üzerindeki baskısını arttırıyor olmakla birlikte, bu, bir yanında “siyasal çözüm” olan “kapsamlı plan”ın sadece bir ayağını oluşturuyordu. Kara hareketine kadar, bu düşünce bu çevreler tarafından belli bir açıklıkla ortaya konulmakta ve hava hareketleri gibi saldırılar bu çerçevede değerlendirilmekteydi. Fakat kara hareketi, özellikle düzen cephesinden Güney Kürdistan'ın işgali konusunda belli edilen niyetler, bu heveslerde ciddi şüphe ve kırılmalara yolaçtı. Ordunun aniden çekilmesi ile birlikte ise yeniden ayyuka çıktı. Kara hareketiyle birlikte, uzun süredir Kürt sorununda umutların bağlandığı AB ve ABD gibi emperyalist güçlere ilişkin çöken hayaller de, bu noktadan sonra yeniden canlandırılmaya başlandı. Bu çevrelere göre, ABD ve AB Türk devletine verdiği askeri operasyon desteği sınırlıydı ve aslında daha ileri süreçte bir “siyasi çözüm”ün önünü açmak amacına hizmet etmekteydi.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, düzen cephesinden artık sıranın “siyasal” olana geldiği yönünde belli bir yönlendirme görülüyor. Kürt hareketinin liberal burjuva kesimleri de içinde, bu noktada ciddi bir beklenti sözkonusu. Düzen güçleriyle birlikte bu Kürt çevreleri de beklentilerini büyük ölçüde ABD ile yapılan 5 Kasım anlaşmasına dayandırıyorlar. “Kapsamlı plan”ın bir ayağında da “siyasal” adımlar olacağı bilindiği ölçüde kara hareketi da dahil devletçe atılan tüm adımların bu plan çerçevesinde uygulamaya sokulmuş bir oyunun parçası olarak gören bu çevreler, bugünkü “siyasal” çözüm isteklerini de bu oyunda artık kendi sıralarının geldiği düşüncesine dayandırarak öne sürüyorlar. Yani referansları büyük ölçüde ABD (yanısıra AB) ve o adı çokça zikredilen, bu çevrelerce çok anlam yüklenen bu plan olmakta, pozisyonlarını da bu planda kendilerine düşebilecek konuma uygun olarak belirlemeye çalışmaktadırlar. Senaryosunu ABD'nin yazdığı, fakat tam olarak ne olduğunu dahi bilmedikleri bir oyunu dilediklerince yorumlamakta ve bile isteye rol alma arayışına girmektedirler.

Fakat, bu çevreler tarafından harlanan ve Kürt halkını yeniden bu tür boş beklentilerle oyalamaya

hizmet eden bu hayaller, bir kez daha yıkılmaya mahkumdur. Öyle ki, bugün bir devlet politikası olarak ortaya konulan askeri operasyonları tamamlamak üzere atılacak siyasi adımlardan kastedilen plan, pişmanlık dayatmasıyla birlikte AKP'nin de kullanımıyla bir takım ekonomik, sosyal kırıntıların verilmesiyle Kürt halkının düzene entegre edilmesinden başka bir şey değildir. Genelkurmay'ın kara hareketi sonrası birifinginde konuşan orgeneral İlker Başbuğ'un dillendirdiği düzenin siyasi çözümü şundan ibarettir:

1) O cahil çocuklar o propagandaya inandırılıyor. Maalesef devletin karşı propagandası yok.

2) İşsiz, fakir ve çaresizler. Örgütün eline düşüyorlar. Ekonomik tedbirler alınırken, bu tedbirlerin o çocuklara ulaşması sağlanmalı.

3) Dağdan inmeyi sağlayacak tedbirler alınmalı. Başbakan da söyledi, 221'inci maddenin daha iyi uygulanmasını sağlayacak tedbirler alınabilir. Bunlar yapılırsa çözüm süreci kısadır. (*Radikal Gazetesi, 4 Mart 2008*)

Genelkurmay'ın bu biçimde köşe taşlarını ortaya koyduğu “siyasi çözüm planı” hükümetçe de paylaşılmaktadır. Örneğin hükümet sözcüsü Cemil Çiçek Bakanlar Kurulu toplantısı ardından yaptığı konuşmada, PKK gerillalarını teslim olmaya çağırırken ellerinde bir paketlerinin olmadığını üzerine basa basa söylemekteydi. Bununla birlikte hükümetin önümüzdeki günlerde bölgeye yönelik bir ekonomik, sosyal paket açacağı da dillendirilmektedir. Bu, hükümetin uzun süredir Kürt halkını teslim almak uğruna örgütlenen “dilencilik” operasyonuna devam edeceğini göstermektedir. Devletin bununla birlikte atacağı “siyasi çözüm”ü de herhalde AKP'nin bölge düzeyinde “siyaseten” güçlendirilmesi olacaktır. Bugün, büyük bir ağırlıkla AKP'de örgütlenmiş bulunan Kürt burjuvazisi ile birlikte, Kürt orta sınıflarının da bu aynı yoldan AKP üzerinden düzene entegre edilmesi istenen sonuçtur. Dolayısıyla böylelikle 5 Kasım'dan bu yana özel vurgular haline gelen PKK'nin marjinalleştirilmesi ve Kürt halkının düzene bağlanması planı gerçekleştirilebilecektir.

Böylelikle de görülmektedir ki, Kürt emekçi halkının ulusal ve sınıfsal hakları için emperyalist merkezler ile sermaye devletinden medet umması için hiçbir neden yoktur. Kürt halkı, geçmişte bu güçleri karşısına alarak Kürt sorununu gündeme soktu. Düşmanlarının başarı umudunu kırdı, onları çaresiz bıraktı. Eğer Kürt sorunu çözülecekse bir kez daha bu aynı yoldan, devrimci mücadele yolundan gitmek dışında başka bir yol bulunmuyor. Liberal çevrelerce pompalanan emperyalistlerden medet umma çizgisi, son yaşananlar ve Güney Kürtleri'nin deneyiminden de hareketle de görüleceği üzere bir kez daha iflasla sonuçlanmıştır. Yapılması gereken, emperyalizme, sömürgeci sermaye devletine ve işbirlikçi burjuva çevrelere karşı, diğer milletlerden işçi ve emekçilerle devrimci bir mücadele çizgisinde bütünleşmektir.

Bu anlayışla, hareket edilmeli, örgütlenmeli ve devrimci enerji bağımsız devrimci bir çizgide seferber edilmelidir. Yaklaşan Newroz bu bakımdan değerlendirilmesi gereken en yakın olanaktır.

Bahar dönemini kazanmak için devrimci inisiyatifle yüklenelim!

Oldukça hareketli ve sıcak gündemleri olan bir bahar döneminden geçiyoruz. Dönemin başında, devletin Güney Kürdistan'a yönelik kara hareketi gerçekleşti. "Girdik, çözmeden çıkmayacağız. Zap'ı aldık, Kandil'e çıkıyoruz" yaygarasıyla toplumu doldurşa getirmek için sınır gözetmeden savaş çığırıklığı yapan düzen cephesi, emperyalist efendisinin gerici çıkarları uğruna koyduğu sınırlara çarptı, gerçeğe döndü. Oldukça biçimsiz bir şekilde kara hareketini bitirmek zorunda kalırken, düştüğü durumu gerçekleştirmek uğruna manevra üstüne manevra yapıyor şimdilerde.

Kürt sorunu cephesinden bu duruma düşen düzen, diğer taraftan ABD'nin Ortadoğu planlarında taşeronluk yapmak üzere hazırlanıyor. Zira ABD hediyesi, Kürt kanının karşılığı en beterinden bir uşaklıktır. Bundan dolayı bahar dönemi bu çerçevede, Kürt sorunu ile birlikte, emperyalist uşaklığın başat bir gündem olarak öne çıkmasına zemin hazırlamaktadır. Öyle ki, bu yılın Newroz'u Kürt sorununda, devletin Kürt hareketini marjinalleştirme ve Kürt halkını düzene entegre etme planlarına verilecek bir yanıt olma özelliğine sahiptir. ABD emperyalizminin tam desteğinde Kürt halkının mücadele gücünü ve düzen dışı dinamiklerini ezmeye yönelecek olan düzene karşı Newroz, Kürt emekçi halkının kendisine biçilen elbiseyi yırtıp atmasına tanıklık etmelidir. Dolayısıyla Newroz, devrimci mücadele hattından alanlara çıkılması ölçüsünde kazanılmış olacaktır. Bununla birlikte devrimci Newroz, Kürt emekçi halkının diğer milliyetlerden işçi ve emekçilerle kaynaştığı ölçüde gerçek gücüne ve zeminine oturacak, düzeni devrimci yoldan aşmanın bir imkanı haline gelecektir.

Fakat işçi ve emekçilerin Kürt sorunu başta olmak üzere politik mücadeleden ne denli uzak olduğu biliniyor. Bundan dolayı, Kürt işçi ve emekçileri ile Türk işçi ve emekçiler arasındaki soğukluk ve güvensizliklerin giderilmesine hizmet edecek tarzda dönemi ele almak durumundayız. Halihazırda işçi ve emekçiler cephesinden yaşanmakta olan hareketlilik, bu bakımdan büyük bir imkan olarak orta yerde duruyor. GSS ve bu saldırıya eklenecek olan kıdem tazminatı saldırısına karşı yükselen işçi ve emekçi eylemlilikleri, Tekel işçilerinin ülkenin dört bir yanında özelleştirmeye karşı süren direnişleri, tersane ve oldukça yaygın olan bir dizi mevzi direniş, mevcut işçi ve emekçi hareketliliği tablosunu oluşturmaktadır. Bu hareketlilik tablosuna, kendi özgünlükleri ve dinamikleri zemininde yapılacak devrimci müdahalenin önemi tartışılmazdır. Öte yandan, bahar döneminin devrimci politik gündemi de bu hareketliliğe devrimci bir politik bilinç taşımak ve temelde parçalı durumda olan sınıf dinamiklerinin birleştirilmesi amacıyla değerlendirilebilmelidir. Bundan dolayı bahar dönemi, sermayeye, emperyalizme ve kölelik düzenine karşı işçilerin, emekçilerin ve Kürt halkının birleşik direnişini yaratmak hedefiyle ele alınmalıdır.

Bu amaçla, örneğin, 12 Mart'ta, 16 Mart ve 31 Mart'ta gündemleştirilecek olan devlet terörünün

hedefinde sadece devrimcilerin ve ilerici güçlerin olmadığı vurgulanmalı, son dönemlerde işçilere uygulanan terör döne döne teşhir edilerek anlatılabilmelidir. Bununla birlikte işçi ve emekçilerin duyarlılıklarını yakalayacak bir tutum ve duruşla hareket edilmelidir. Diğer taraftan devrimci günlerin tarihsel anlamı yaratıcı biçimler kullanılarak işçi eylemlerine ve direnişlerine taşınmaya çalışılmalı, işçilerin kendi deneyimleriyle ilişkilendirilerek işlenebilmelidir.

Bu noktada, belirtmek gerekir ki, baharın devrimci günleri, kendi içerisinde kök aldıkları olaya ve tarihsel ana indirgenemeyeceği gibi, o günlere denk getirilen alan eylemleriyle de sınırlandırılmamalıdır. Bu önemli günlerin içerdiği tarihsel anlam, işçi ve emekçilerin güncel sorunlarıyla bağlantılandırılarak, yaratıcı yol ve biçimlerle bu zemine oturtulmalıdır.

Örneğin 8 Mart sözkonusu olduğunda bu yıl, işçi kadınların belli bir yoğunluk oluşturduğu işçi direnişleri 8 Mart'ın eylem merkezleri haline getirilebilmelidir. Yanısıra bu direnişçi işçilerin ilgili merkezi eylemlere taşınmasına özel bir önem verilebilmelidir. Öte yandan Newroz gündemi, özellikle kirli savaşla topraklarından koparılan kopmak zorunda bırakılan Kürt işçilerinin bugün yoğun sömürü alanlarında, düzen ve devletin kırıkcılığının işçilerle birlikte Kürt halkına karşı olduğu vurgusu etrafında bir çalışma yürütülebilir, eylem ve etkinlikler organize edilebilir.

Bahar döneminin finali ise doğal olarak 1 Mayıs'tır. Emek dünyasıyla sermaye düzeninin, ezilenlerle ezenlerin, geçmiş ile geleceğin karşı karşıya geleceği 1 Mayıs bu yıl da büyük bir önem taşımaktadır. Halihazırda gelişen işçi-emekçi eylemlerinin belli bir özgüven ve kararlılık kazanabilmesi, mevzi direnişlerindeki sınıf bölüklerinin yalnız olmadığının gösterilmesi, şovenizm ve savaşla önü alınmaya çalışılan Kürt emekçi halkıyla dayanışmanın büyütülerek "İşçilerin

birliği, halkların kardeşliği!" şiarının somutlanabilmesi için 1 Mayıs büyük bir olanaktır.

1 Mayıs, GSS ve sosyal yıkım saldırılarına karşı, işçilerin, emekçilerin tok bir yanıt verdikleri bir gün olmalıdır.

1 Mayıs, bir dizi mevzide devam eden işçi direnişleriyle ortaya konulan sınıf hareketliliğinin birleşik bir zeminde buluşacağı bir gün olmalıdır.

1 Mayıs, devletin emperyalistlerle işbirliği halinde sindirmeye, direncini kırmaya çalıştığı, böylece ulusal hak taleplerini boğmak istediği, Kürt emekçi halkının kitlesel ve devrimci bir ruhla bu saldırıya verdiği bir yanıt olmalıdır.

1 Mayıs, ezilmişliğe, horlanmışlığa, açlığa, sefalete, toplu işçi kıyımlarına, faşist teröre, emperyalist köleliğe karşı çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçilerin yek vücut olduğu bir gün olmalıdır.

Bu, devrimci 1 Mayıs demektir ve bu, böyle bir 1 Mayıs'ın alanı tartışmasız Taksim'dir. Geçtiğimiz yıl devrimci bir inisiyatifle Taksim'in kapılarına vurulan zincirler kırılmıştır. Bu yıl bu kapıdan onbinlerce işçi ve emekçi geçerek, düzenin koyduğu sınırları aşip bu ülkenin geleceğinin ellerinde olduğunu göstermelidir.

Buraya kadar söylediklerimizden de görüleceği üzere, bahar dönemini kazanmanın ana halkası, dönemi sınıf zemininde örgütlemek, başta direniş halindeki işçi bölükleri olmak üzere sınıfı bu sürece etkin olarak katmak ve devrimci bir hattan yürümektir. Eğer, bu hakkıyla yapılabilirse hem mevcut işçi hareketliliği ileriye doğru geliştirilebilir, hem de devrimci politikanın işçi ve emekçilerin geniş yığınlarına taşınmasında mesafe alınabilir.

Bahar dönemini 8 Mart'tan başlayarak kazanmak ve 1 Mayıs'la taçlandırmak için tüm güç ve imkanlarımızı seferber etmeli, çalışma tempomuzu alabildiğine yükseltmeliyiz. Sınıf mücadelesinin kritik bir dönemden geçtiği, mücadelenin gelecek seyrini tayin edebilecek önemde olay ve gelişmelerin yaşandığı bu dönemi kazanmak için devrimci irade ve inisiyatifle ileri atılmalıyız.

Siyonist vahşet ve Türk burjuvazisinin ikiyüzlülüğü!

Siyonist ordu son yılların ev vahşi katliamlarından birine daha imza attı. Son bir haftada katledilen Filistinlilerin sayısı 100'ü aşarken, yaralı sayısı 200'ün üzerine çıktı.

Katledilenlerin yarısının çocuk ve kadınlardan oluştuğunu ifade eden Filistinli yetkililer, çoğunluğun gece yataklarında İsrail bombardımanına kurban gittiğini belirttiler.

Soykırımcı saldırıya gelen tepkilere rağmen, "kendini savunduğunu" iddia eden Tel Aviv'deki siyonist cellâtların başı Ehud Olmert, kural tanımaz katliamlarının devam edeceğini ilan etti. Siyonist canilerin bu küstahlığı ABD emperyalizmi ile batılı müttefiklerinin sağladıkları çok yönlü destekten kaynaklanmaktadır. Elbette gerici Arap devletlerinin utanç verici tutumların ötesine geçmeyecek katliamlara seyirci kalmaları da İsrail'in ırkçı-faşist rejimini cesaretlendirmektedir.

Birleşmiş Milletler de, vahşi katliam karşısındaki iğrenç tutumuyla, etrafına ölüm saçan İsrail devletiyle bir kez daha suç ortaklığı yaptı. Mahmut Abbas'ın çağrısı üzerine acil olarak toplanan BM Güvenlik Konseyi, iki tarafı kınayan bir açıklama yapmanın ötesine geçemedi. BM'nin Amerikancı şefi Ban Ki Mun, iki tarafı da kınayarak, siyonistlerin suçuna ortak olmayı tercih etti.

Bu arada, Filistin halkını hedef alan siyonist barbarlık, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ABD icazetiyle Kürt halkına yönelik saldırısıyla çakıştı. Kürt halkına karşı girişilen saldırıya İsrail ordusu da fiilen katıldı.

İsrail'in Filistin halkını katletmesine destek veren ABD'nin Ankara'daki işbirlikçilerine, "bu kadar yeter, saldırıyı durdurun!" emri vermesi, işbirlikçi Türk burjuvazisini rahatsız etmiş görünüyor. Bu rahatsızlığı medya aracılığıyla yansıtan gerici rejim, ABD'yi "ikiyüzlülük" yapmakla suçladı.

Sermaye medyası, daha önce siyonist rejimin vahşetini ya görmezden gelir ya da taraflı yansıttı. Ancak bu defa farklı bir yol izleyen medya, İsrail ordusunun katliamlarını yansıtmaya yoluna gitti. 2 Mart tarihinde Milliyet'in internet sayfasında yer alan "**Bunun adı ikiyüzlülük**" başlıklı haberde, İsrail ordusunun son günlerdeki icraatları sıralandı. Ancak haberin başlığından da anlaşılacağı üzere, Milliyet gazetesinin şeflerinin bu vahşi kıyıma bir itirazları bulunmuyor. Haberin girişinde yer alan "Türkiye'nin sınır ötesi operasyonuna sert tepki gösteren ABD İsrail'in haklı olduğunu ima etti ve dikkatli olmaya çağırırdı" ifadeleri Milliyet'in meramını anlatıyor.

Sermaye sözcüsü Milliyet şu mesajı veriyor: "ABD iki müttefikinden İsrail'in Filistin'de katliam yapmasını desteklerken, Türkiye'ye tanıdığı bu 'haklı' sınırlaması 'ikiyüzlülük'tür!" Başka bir ifadeyle ABD, mademki Filistin'i yakıp yıkan İsrail'e destek veriyor, Türkiye'ye de Kürt halkı üzerine bomba yağdırması için verdiği desteği belli bir süreyle sınırlamamalıydı.

Bu iğrenç mantık silsilesi karşımıza ilk kez çıkmıyor. Hatırlanırsa, İsrail savaş makinesi Lübnan'ı bombalarken de, savaş çıkırtkanı Türk medyası aynı kompleksli ruh haline girmiş, Washington'daki efendisine, "madem İsrail'in Lübnan'ı bombalamasına izin veriyorsun, bize de Kürtleri bombalama izni vermen gerekiyor, aksi halde ikiyüzlüsün" demişti.

Bu madalyonun her iki yüzü de; İsrail'deki Yahudi burjuvazisinin savaş makinesini Filistin halkının üzerine salması da, benzerini Kürt halkına yapan

işbirlikçi Türk sermaye devletinin "İsrail yapıyorsa biz neden sürdürmeyelim" şeklinde dışa vuran mantık silsilesi de iğrençliğin sınırlarını zorlayan cinstendir.

"Üçlü şer eksenini" Ankara ve Tel Aviv'deki temsilcilerinden yansıyan bu gözü dönmüşlük, ancak "tüm gözeneklerinden kan ve irin fişkirarak dünyaya gelen sermaye"nin kokuşmuş düzenlerine yakışabilecek cinstendir.

İşgale karşı 15 Mart'ta Kadıköy'e!

Irak işgalinin 5'inci yılı dolayısıyla 15 Mart'ta Kadıköy Meydanı'nda miting örgütleyen İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu herkesi, ülkede ve dünyada barış talebini yükseltmeye ve savaş politikalarına karşı hükümeti uyarmaya çağırdı. Yapılan basın açıklamasında şunlar söylendi:

"Emperyalistlerin Irak işgali 5 yıldır sürüyor. İşgal Irak'ta 5 yılda bir milyondan fazla insan kaybına yol açtı. Ülke yağmalandı, Irak petrollerine ABD ve İngiliz petrol şirketleri el koydu. Irak'ta 5 yıldır süren işgalde yüzbinlerce çocuk öldürüldü... Ortadoğu'da halklar arasında kardeşliği zedeleyen savaş ve işgal, kadınları, çocukları, yaşlıları ve gençleri öldürüyor, acıları, yoksulluğu ve hastalıkları çoğaltıyor. Petrol şirketlerinin, silah şirketlerinin kasalarını dolduran savaş ve işgal, insanlık tarihine kara sayfalar eklemeye devam ediyor... Ama petrol tekellerinin, silah şirketlerinin sözcüsü Bush ve ekibine bu kadar kan dökmek de yetmedi, yetmiyor. ABD şimdi İran'ı hedef gösteriyor! Halkın muhalefeti ve 1 Mart 2003'de zirveye çıkan savaş karşıtı tepki sonucu işgale aktif destek vermeyi reddeden Türkiye'yi bu saldırgan planın parçası yapma çabaları da sürüyor. Hükümetimiz Ortadoğu'ya yönelik ABD operasyonunun bir parçası olmayı kesinlikle reddetmeli, İncirlik Üssü'nün bu amaçla kullanılmasına izin vermemelidir."

ABD'nin Irak'a saldırısının her yıl küresel bir eylemle dünyanın birçok ülkesinde protesto edildiği hatırlatılarak şu çağrı yapıldı: ". Savaşa ve işgale hayır demek için, tüm savaş ve işgal karşıtlarını 15 Mart Cumartesi Saat 11.00'de Tepe Nautilus önünde toplanıp, Saat 13.00'te Kadıköy İskele Meydanı'nda buluşmaya çağırıyoruz."

Basın toplantısının ardından bazı meslek örgütlerinin temsilcileri de konuşmalar yaptılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

ÇHD: "İsrail soykırım yapıyor!"

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, İsrail siyonizminin Filistin halkı üzerinde estirdiği terörü Levent'teki İsrail Başkonsolosluğu önünde protesto etti. Türkiye'nin İsrail'le olan tüm anlaşmalarını iptal etmesini istedi. İsrail'in soykırım yaptığını duyurdu.

Filistin halkına dönük saldırıların sorumlusunun tek başına İsrail olmadığı, ABD ve AB'nin yanında Türk devletinin de bu saldırılarda payı olduğu belirtilen açıklamada şunlar söylendi: "İktidar eğer bu katliamlara karşı olduğunu söylüyor ise İsrail ile

ticari, politik ve askeri bütün anlaşmaları iptal etmelidir. Bu emperyalizmin halklara düşmanlığından başka bir şey değildir. Filistin'de ölenler bizim çocuklarımızdır. İsrail suçlarına bir katliam daha eklemiştir. Artık suçlarını gizleme gereği dahi duymamaktadır. Dünya halklarının gözü önünde yaptıkları soykırımı ilan etmekte. Bizler biliyoruz ki, İsrail'i ve diğer katliamcılarını ancak her milliyetten ve inançtan halklar birlikte mücadele ederek durdurabiliriz."

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kanlı operasyonlarda medyanın rolü ve görevi

Medyanın düzen için 'beşinci kuvvet'lik rolünün, belki de en fazla/en açık şekilde ortaya çıktığı bir süreç yaşanıyor. Gerçi, Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşın onlarca yıllık süreci bu rolün gizli saklı yerini bırakmamıştı. Ancak burjuva dünyanın hukuku çerçevesinde 'bağımsız' bir komşu devletin topraklarına, yine burjuva dünya tarafından çizilmiş sınırların ihlaliyle, silahlı saldırı süreci (bunun adı şimdi sınır ötesi operasyon oldu) medyanın rol ve işlevini daha bir ortaya döktü.

Şüphesiz, "PKK'yi ve herkesi şaşırtmak için" karda-kışta ve de "bir gece ansızın" sefere çıkan askerler, medyanın kahramanlık destanlarıyla uğurlandı. Saldırının sürdüğü 1 hafta boyunca böyle nice destan yazıldı. Bu kahramanlıkları büyüklük sırasına dizersek, bir metre karda yürümek baş sırayı kapacaktır. Bu karda yürüme zorluğu, hep aynı karenin gösterildiği; nerde yürünmektedir, neden yürünmektedir, nereye gidilmektedir, ne zaman çekilmiştir belli olmayan bu fotoğraf, Mehmetçiğin başlıca kahramanlık belgesi yapıldı. Her askerin her türlü koşulda taşımak zorunda olduğu teçhizat çantasını taşımak da az kahramanlık değildi medyanın gözünde. Sokaklarda 25 kiloluk bir sırt çantasını kaldıran vatandaşı, "hakkaten yahu", "o karda kışta, bu ağırlıkla nasıl dolaşıyorlar", "bravo askerimize" dedi de, demek ki bu durumda kahramanların başını cep herkülü çekiyor, demedi, diyemedi, diyen olduysa da orası makaslandı.

On bin kahramanla sınır geçilir de eli boş dönülür mü? Zap'ı zaptettirdiler, Kandil'in ve Kerkük'ün yolunu tuttular.

Yanlış anlaşılmasın, haberler savaş alanında değil, medya plazalarında yazılmaktadır. Bizde savaş muhabirliği diye bir olay yoktur. Olsa da fark etmez, TSK sadece 'şu veya bu' konuda haber yapmayı değil, şu veya bu bölgeye girmeyi de yasaklama gibi bir (medya için) 'iyi' alışkanlık sahibidir. Türk medyası savaş bölgesine girmemiş değil, sokulmamıştır yani.

Gene de sanki ordaysın gibi yazılır haberler.

Ancak, her savaşta olduğu gibi, bunda da sadece kahramanlık hikayelerinin yetmediği/yetmeyeceği daha saldırının ilk gününü müteakip görüldü. Koçaklamalara mersiyeler karıştı. Irak'a 'kahramanca' yürüyerek giden askerler, yine kahramanca ve fakat artık yürüyemeden, tabut içinde dönmeye başlamıştı. Medyanın, TSK'dan naklen verdiği haberlerde geçen onlarca PKK'li ölüsünden haber yoktu ama, bu tarafta ölüleri toprağa gömmek, ölümleri gizlemeye yetmiyordu. O zaman gelsin kahramanlık destanları gitsin ağıtlar.

İki tarafa ilişkin ölü sayıları kurmayları da fazlasıyla sıkıntıya sokmuş olacak ki, şimdilerde medya Genelkurmay'dan gelen mazeretleri işlemekle meşgul. Gerçi bir sayı telaffuz ediliyor ama, ölü sayısı net olarak tespit edilememiş. Hayret! Hani PKK kampları BBG eviydi? Üstelik bu tabir medyanın pek de hoşuna gitmişti de, hava saldırıları boyunca öve öve bitirememişlerdi. Şimdi birden unutuluverdi.

Sonra bir gün birden bire, tıpkı başladığı gibi, savaş bitiverdi. Kimilerine göre değil, bu konu yoruma açık değil, ABD Savunma Bakanı uluorta Türkiye'ye geldi. Tüm dünyanın -Türk medyasının da- gözü kulağı önünde, açık açık, 'yeter!' dedi; yetti...

Genelkurmay Başkanı'nın 'üniformayı çıkarması' için bundan açık delili nerden bulalım? Gates'in

elinden imzalı ifade mi alalım? Senin 'stratejik' ortağın stratejiden anlamıyor, seni kendi toplumunun önünde küçük düşürüyor, böyle zor durumda bırakıyorsa; yahut tam tersine çok iyi anlıyor ve bunları da kendi bağımsız stratejisi kapsamında yapıyorsa, bu sizin aranızdaki bir meseledir. Başkasının elinden bir şey gelmez. Uşaklığın adını 'stratejik ortaklık' koyup bunu da marifetmiş gibi sunan sonuçlarına da katlanmalıdır.

Hep askerin kahramanlığından dem vursa da, medyanın işi de kolay değil. Olmayanı varmış gibi göstermek/olanın üstünü büyük bir maharetle örtebilmek, herkesin harcı değildir. Bakın Genelkurmay Başkanı bile kendisiyle çelişen açıklamalar yapabiliyor. Bu çelişkileri kim örtecek, tabii ki medya. Buna dezenformasyon deniyor. Silahlı kuvvetlerin 'resmi' literatüründe de, kontrgerillanın resmi olmayan literatüründe de bu böyle. Medyayı 5. kuvvet yapan da bu 'stratejik' görevdir.

Tabii, bir kısım konular 'bir kısım medya'yı oldukça zorlayabiliyor. Tam da TSK'nın Kürt halkına yönelik saldırılarını takip eder gibi, İsrail'in Filistin halkına yönelik yeni bir saldırısı gerçekleşti. Bir gün içinde yüzü aşkın kişinin öldüğü, yüzlercesinin de yaralandığı bu saldırı sırasında, İsrail Büyükelçisi'nden PKK-Hamas kıyaslaması geldi. Bu iki 'terör' örgütü kardeş gibi benziyordu, dolayısıyla da, Türkiye ve İsrail de kardeş gibiydi. 'Gibiydi'nin

fazlalığı ortada. Bu ikilinin kardeşten de ileri olduğunu bilmeyen kalmadı. Ancak öte yandan Türkiye'nin dinci basını açısından 'Müslüman Filistin-Musevi İsrail' gibi bir sıkıntı kaynağı yarattı. PKK sözkonusu olduğunda bin bir hakaret ve küfür sayabilenler, Müslümanlıkta mangalda kül bırakmayanlar, Filistin'de bebekler katledilirken (üstelik bu katliam gizli-saklı da değil, çarşaf çarşaf resimleri yayınlanıyor) Türkiye'nin dinci basını sessiz kalamazdı. Kendisiyle ve Türkiye'nin dinci parti hükümetiyle çelişse de, katliama katliam demek zorunda kaldılar.

Düzen medyasının düzen için önemi, düzen içinde üstlendiği görev ortada. İşçi ve emekçi kitlelerin 'doğru haber' alma hakkınınsa, bu görev kapsamında hiçbir anlamı bulunmuyor. Tam tersine, görevin özü kitleleri yanıltmak, manipüle etmek, düzenin peşine takmaktır. Biraz da bu görev oldukça kusursuz ifa edilebildiği içindir ki, ordu, Kürt halkına yönelik kirli savaşı kesintisiz biçimde on yıllarca sürdürebilmiştir.

İşlerin tersine dönmesi, kitlelerin doğru bilgilere ulaşması ve bilinçlenmesi, kuşkusuz, devrimci sosyalist basının düzen medyası karşısında, ondan daha başarılı bir faaliyet yürütmesiyle mümkün olacaktır. Doğru haber ihtiyacı giderek artan sınıf kitlelerinin, düzen medyasının kendine yönelik oyunları konusunda da bilgilendirilmesi ve bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

İzmir'de eylem: "Filistin'de soykırıma son!"

Siyonist İsrail'in Filistin halkına yönelik katliamlarını protesto etmek amacıyla 4 Mart saat 18:00'de Kemeraltı Girişi'nde biraraya gelen DHP, ESP, İHD, SDP, SGD, Partizan, Tekstil-Sen bileşenleri bir eylem yaptılar. Eylemde "Filistin'de siyonist soykırımına son!" pankartı açıldı. Açıklamada günlerdir Gazze'yi bombalayan, yüzü aşkın Filistinli'yi katleden siyonizmin vahşeti teşhir edildi. Katliamların ABD emperyalizminin desteğiyle yapıldığı ifade edildi. Türkiye'nin İsrail'le giriştiği kirli ilişkiler teşhir edildi. Konya Ovası'nda uçuş eğitimi yapan İsraili pilotların Filistin halkını katlettiği vurgulandı.

Eyleme Özgür-Der de destek verdi. Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylemde "Filistin halkı yalnız değildir!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!", "Hepimiz Gazzeli, hepimiz Filistinli'yiz!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!" sloganları atıldı.

Kadıköy'de kitlesel SSGSS karşıtı eylem!**“Herkesi sağlık güvenli gelecek için birleşik mücadeleye!”**

İstanbul'da oluşturulan Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun SSGSS Yasa Tasarısı karşıtı etkinlik ve eylemleri sürüyor. 28 Şubat günü öğle saatlerinde Haydarpaşa Numune Hastanesi acil poliklinikleri önünden başlayan “Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek!” yürüyüşüne binlerce kişi katıldı. Ana gövdesini Türk-İş İstanbul şubelerinin oluşturduğu yürüyüşte, meclisten geçirilmesi gündemde olan Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı mücadele çağrısı yapıldı.

Türk-İş'e bağlı sendikalardan Tes-İş ve Yol-İş yürüyüşte sayısal olarak ön plana çıktılar. Tez Koop-İş 2 No'lu Şube, Deri-İş, Hava-İş, TÜMTİS, Petrol-İş, Haber-İş, Tarım-İş de yürüyüşte yer aldılar. Tez Koop-İş 2 No'lu Şube üyeleri renkli dövizleriyle dikkat çektiler.

DİSK'e bağlı sendikalardan en etkin katılımı Genel-İş Anadolu Yakası 3 No'lu Bölge ve bağlı 1-2 No'lu şube üyeleri sağladılar. Genel-İş üyeleri yürüyüşte “Kölelik yasasına hayır!” pankartıyla yerlerini aldılar. DİSK'e bağlı sendikalardan Birleşik Metal-İş üyeleri de yürüyüşte yer aldılar.

Öğle saatlerinde toplanan kitle hastane içinden “Sağlığımızı, emeğimizi, geleceğimizi İMF ‘vekilleri’ne yedirmeyeceğiz!” pankartını açarak Kadıköy'e doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş güzergahı boyunca kitleye ve çevredeki insanlara saldırı yasasına karşı mücadele çağrısı yapıldı. Yasa tasarısının meclisten kabul edilmesi halinde yaratacağı yıkıma dikkat çekildi.

Tuzla Arçelik Fabrikası önünde direnişlerini sürdüren Nakliyat-İş üyesi Arçelik işçileri de döviz ve pankartlarıyla yürüyüşteki yerlerini aldılar. TMMOB, TTB, BDSP, TKP, ESP, İşçi Gazetesi, Mücadele Birliği, BATİS, İstanbul Eczacılar Odası, OSB-İMES İşçileri Derneği, Tersane İşçileri Birliği Derneği de yürüyüşe katıldılar.

“Herkesi sağlık güvenli gelecek!”, “Sağlık hakları satılamaz!”, “Savaşa değil sağlığa bütçe!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Direne direne kazanacağız!”, “AKP yasasını al başına çal!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Mezarda emekli olmayacağız!” sloganlarının atıldığı yürüyüş boyunca Tuzla'daki tersane işçileriyle dayanışma sloganları da atıldı. Kitle içinden “Tuzla işçisi yalnız değildir!”, “Yaşasın tersane grevimiz!” sloganları yükseldi.

Sınırötesi operasyona karşı “Yaşasın halkların kardeşliği!” ve “Savaşa değil sağlığa bütçe!” sloganları da yürüyüş boyunca atıldı.

Tuzla tersaneler havzasında sabah saatlerinde gerçekleştirdikleri eylemle GİSBİR'e taleplerini ileten tersane işçileri de yürüyüşe katıldılar.

Kadıköy İskele Meydanı'nda platform adına kitleye seslenen KESK Dönem Sözcüsü Dursun Yıldız, AKP hükümeti döneminde sağlık harcamalarının artmasına rağmen sorunların çözülmediğini ve devlet hastanelerindeki kuyrukların büyüdüğünü söyledi. Yeni yasa tasarısıyla beraber emekliliği hak etmek için prim gün sayısının 9 bin güne çıkartılmak istendiğini hatırlatan Yıldız, gazeteciler, posta dağıtıcıları, veterinerler, havayolları personeli, lokomotif makinistleri, zabıtarlar ve itfaiye çalışanlarının yıpranma hakkının gaspedileceğini

belirtti. Yapılan tüm düzenlemelerin işçi ve emekçiler için değil yerli ve yabancı sermaye için olduğunu sözlerine ekleyerek açıklamasını sürdürdü.

Yıldız açıklamasını şu sözlerle noktaladı: “Biz biliyoruz ki; yoksulluk da, yoksunluk da, sağlıksızlık da, sosyal güvensizlik de kader değildir. Kendimiz için, çocuklarımız için, kardeşlerimiz için sağlık ve sosyal güvenlik hakkımıza sahip çıkalım. İşçisi, kamu çalışanı, esnafı, çiftçisi, emeklisi, yaşlı genci hep birlikte bu gayri vicdani, gayri ahlaki, gayri insani saldırıyı durduralım!”

Basın açıklamasının ardından eylem sona erdi. Yürüyüşe 3 bine yakın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

SSGSS karşıtı faaliyetlerden...**“Herkesi parasız, nitelikli, ulaşılabilir sağlık!”*****Mamak İKE: “Sağlık ocaklarımızı sattırmayacağız!”***

Mamak'tan sınıf devrimcileri olarak, SSGSS karşıtı faaliyetimizi sürdürüyoruz.

Geçtiğimiz hafta sabah servis dağıtımları, ev ziyaretleri, ev dağıtımları ve eyleme çağrı yapan afişlerle bölgede yaygın bir faaliyet yürüttük. El ilanları ve SSGSS karşıtı bülten ile 29 Şubat'ta yaptığımız basın açıklamasına çağrısı yaptık.

Bülten emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı. 2500 emekçiyi sosyal yıkım saldırısına karşı taraf olmaya ve mücadele etmeye çağırdık. Çalışmamız sırasında sermayenin güncel saldırılarını tartışma imkanı yakaladık.

“Sağlık ocaklarımızı sattırmayacağız!” şiarıyla 29 Şubat günü Veli Gündüz Şahin Sağlık Ocağı önünde eylemimizi gerçekleştirdik. “Herkesi parasız, nitelikli, ulaşılabilir sağlık!” şiarlı pankartın açıldığı eylemde sıklıkla “Sağlık hakları satılamaz!”, “Sermaye sağlığa zararlıdır”, “Kurtuluşu yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz!”, “SSGSS geri çekilsin!”, “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!”, “Parasız sağlık, parasız eğitim”, “Savaşa değil, sağlığa bütçe!” sloganları atıldı.

Eylemde yapılan konuşmada, Mamak'lı emekçiler sağlık ve gelecek hakkına sahip çıkmak için birlikte mücadeleye çağrıldı. Basın metninin okunmasının ardından, sermayenin sağlık ve sosyal güvence hakkına yönelik saldırısının sınıfsal anlamı üzerinde duruldu. Sağlık ocaklarımızı sattırmayacağımız, geleceğimizi köleleştirmelerine izin vermeyeceğimiz, bu mücadelede hep birlikte hareket etmemiz gerektiği vurgulandı. Eylem sırasında, “Sağlık ocaklarımızı satmalarına izin verecek miyiz?”, “Çocuklarımızın, torunlarımızın geleceğini karartmalarına izin verecek miyiz?”, “Sağlık ve gelecek hakkımızı elimizden almalarına izin verecek miyiz” soruları sorularak kitleden “hayır!” yanıtı alındı.

Konuşmanın ardından sloganlarla Mamak İşçi Kültür Evi'ne doğru, NATO yolu trafiğe kapatılarak yürüyüşe geçildi. Yürüyüş sırasında sosyal yıkım saldırısını teşhir eden konuşmalar yapıldı. Eylem Mamak İşçi Kültür Evi önünde sona erdi.

Ankara Tabip Odası çalışanları ve İdilcan Kültür Merkezi'nin destek verdiği eyleme 70 kişi katıldı.

Mamak İşçi Kültür Evi

SSGSS'ye geçit vermeyeceğiz!

Sağlığını özelleştiren, mezarda emekliliği dayatan, paran kadar sağlık anlayışıyla sağlık ve gelecek hakkımızı tamamıyla gaspeden SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı mücadelemiz sürüyor.

HSGG Platformu'nun Küçükçekmece bileşenlerinden ÖDP ile birlikte İnönü Mahallesi'nde ortak bildiri dağıtımını gerçekleştirdik. “Herkesi sağlık güvenli gelecek!” şiarlı önlüklerle yaptığımız dağıtım sırasında işçilerle sohbet etme imkanı yakaladık. İşçilerin AKP'ye ve onun çıkardığı yasalara, sermayenin sözcüsü olarak icraatlarına karşı tepkilerini gözlemledik. Dağıtım esnasında yasaya karşı hazırlanan pulları da yaygın olarak kullandık.

Küçükçekmece /BDSP

Sermaye SSGSS konusunda son adımlarını atıyor...

Saldırıyı püskürtmek için genel grev silahını kuşanalım!

SSGSS Yasa Tasarısı'nın çıkartılması ile ilgili süreç hızlanmış görünüyor. Yasa tasarısı geçtiğimiz günlerde meclis alt komisyonlarında görüşülmeye başlandı. 4 Mart günü itibarıyla 39 maddenin görüşülmesi tamamlandı. Komisyonlardaki görüşmelerin kısa zaman içinde bitirileceği ve çok uzak olmayan bir gelecekte tasarının genel kurulda gündeme alınacağı sır değil.

Şimdiye kadar nispeten yavaş seyreden SSGSS sürecinin hızlandırılmasında İMF'den gelen son açıklamaların önemli bir payı var. İMF'nin ve sermaye sözcülerinin ısrarlı baskıları yanında, hükümeti SSGSS sürecini hızlandırmaya iten bir diğer etken de, bu yıkım yasasına karşı tepkinin ve örgütlü mücadelenin beklenen düzeyde gelişmemesi, hatta son haftalarda gözle görülür bir biçimde zayıflama içine girmesidir. Ankara yürüyüşünden sonra mücadele süreci adeta kendiliğinden bir hal almış durumdadır. Ne geçtiğimiz hafta sonunda İstanbul Kadıköy'de gerçekleştirilen coşkulu eylemin ve ne de birçok kentte yapılan etkinliklerin, bu zayıflık tablosunu kırmaya yetmediği görülmektedir.

SSGSS saldırısında kritik bir aşamaya geldiğimiz şu süreçte işçi ve emekçiler cephesinde yaşanan zayıflık ve dağınıklık tablosuna tahammül gösterilemeyeceği açıktır. Bunun arkasında yatan nedenleri ortaya koymak ve zayıflıkları aşmaya dönük müdahale çabası içinde olmak ertelenemez bir sorumluluktur.

Yerel platform deneyimi

SSGSS karşıtı mücadele son birkaç aydır platformlar üzerinden şekillenmektedir. Türk-İş ve Hak-İş dışında kalan konfederasyonlar ile meslek odalarının oluşturduğu, "üst birlik" olarak tanımlayabileceğimiz bir genel platform vardır. Yerelerde ise platformlar, ilerici ve devrimci kurumları da kapsayan çok daha geniş bir bileşene sahiptir. Türk-İş'e bağlı sendikalar da İstanbul ve diğer bazı yerelerde platform çalışmalarına katılmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, bütün eksikliklerine rağmen, "Herkesin Sağlıklı Güvenli Gelecek" Platformu adı altında biraraya gelen SSGSS karşıtı mücadele platformu üzerinden İstanbul'da önemli bir örgütlenme deneyimi yaşanmaktadır. Bugün yaklaşık 30 kurum platform çalışmalarına şu ya da bu düzeyde aktif olarak katılmaktadır. İstanbul'daki çalışmanın başka illerdeki kıyasla bir diğer özgünlüğü de bölgelerde alt ayaklarını yaratmayı başarmış olmasıdır. İstanbul üç ayrı çalışma bölgesine olarak tanımlanmıştır. Giderek bu bölgeler de kendi alt ayaklarını yaratmaya yönelmişler ve yer yer bu konuda başarılı adımlar atmışlardır. Örneğin en ileri deneyimin yaşandığı Anadolu Yakası'nda çalışma, çoğunluğu da aktif durumda olan beş alt bölgeye dayanmaktadır ve çıkartılan faaliyet programları kapsamında ezici çoğunluğu işyeri temsilcisi ya da işçilerden oluşan oldukça kitlesel toplantılar örgütlenmektedir. Kimi sorunlar ve belli bir darlık yaşansa da diğer iki bölgede de faaliyetler bileşenlerin katılımıyla planlanıp yürütülebilmektedir.

Yaşanan deneyimin olumlu yönlerine vurgu yapmak, yaratılan örgütlenme ve mücadele düzeyinin

yeterli olduğu anlamına gelmiyor elbette.

SSGSS karşıtı mücadelenin dar kalmasında ve sancılı bir gelişim seyri izlemesinde sendika konfederasyonlarının, özellikle de Türk-İş'in tutumunun özel bir payı vardır. Türk-İş yönetimi başından beri SSGSS karşıtı bir mücadele içerisinde yer almaktan özenle kaçınmaktadır. Genel kuruldan sonra işbaşına gelen ve hükümete yakın isimlerden oluşan yeni yönetimin bu konudaki tutumu çok daha belirgindir. Zira Türk-İş yönetimi, SSGSS Yasası'nın çıkmasına karşı değildir. Geçtiğimiz günlerde hükümete sundukları 6 maddelik itiraz metni ise daha ziyade işçilerin tepkisini dizginlemeye yönelik, dostlar alışverişte görsün türünden göstermelik tutumlardır.

Türk-İş yönetiminin bu tutumu, kendisine bağlı sendikaların ve şubelerin mücadele süreçlerine katılımını olumsuz yönde etkilemektedir. Mücadele süreçlerine aktif katılım Türk-İş yönetimiyle karşı karşıya gelmek gibi bir anlam da taşıdığı için sendika ya da şubeler bundan kaçınılabilmektedir.

Hiç şüphesiz ki, SSGSS karşıtı mücadelenin istenen tempoda gelişmemesini sadece Türk-İş'in yokluğuyla ya da karşı basıncıyla açıklamak mümkün değildir.

Somut bir mücadele programının eksikliği

SSGSS karşıtı mücadelenin bugün yaşadığı dağınıklığın ve zayıflığın gerisindeki nedenlerden birisi net olarak tanımlanmış bir eylem hattına, somut hedeflere sahip olunmamasıdır.

Sınıf devrimcileri başından itibaren saldırıyı geri püskürtebilmek için mücadelenin genel grev ve süresiz iş bırakma gibi sonuç alıcı eylem biçimleri üzerinden şekillendirilmesi gerektiğini savunuyorlar. Bu önerilerini ilgili zeminlerde de ortaya koyuyorlar. Sınıf devrimcileri dışında bazı ilerici ve devrimci kurumlar tarafından da benzer bazı önerilerin dile getirildiği görülmektedir. Fakat mücadelenin "genel grev" ya da "süresiz iş bırakma" türünden somut hedeflere bağlanması fikri mücadeleyi yürüten "ilgili" platformlar içerisinde genel kabul görmüş değildir. Özellikle karar alma süreçlerinde son söz söyleyen konfederasyonlar ve meslek odaların değişik gerekçelerle bu tür bir mücadele programına mesafeli durmaktadır.

Ankara yürüyüşünün yapıldığı günlerde bizzat sendikacılar ve meslek odalarının temsilcileri "gerekirse genel greve gideriz" ya da "yasa yürürlüğe gireceği zaman genel greve gidilmeli" türünden açıklamalar yapmıştır. Fakat izleyen dönemdeki pratik tutumları bu yönde olmamıştır. İç tartışmalarda kimileri işin içinde Türk-İş de olmadan bir genel grev örgütlenemeyeceği bahanesini öne sürmekte, kimileri ise bir genel grev için daha kapsamlı ve uzun vadeli hazırlık yapmak gerektiğini söylemektedir. Özellikle

karar alma süreçlerinde belirleyici olan bileşenlerde bir iddiasızlık ve kendine güvensizlik ruh hali hakimdir.

Temennilerle, açıklamalarla, iyi niyetli ancak sınırlı bir takım çabalarla sermayenin saldırısının püskürtülemeyeceği ortadadır. Yasa çıkacağı gün sınırlı bir kitleyle Ankara'ya gitmek, meclisin önünde toplanıp protesto etmek, milletvekilleriyle görüşmek, Cumhurbaşkanı'ndan beklenti içerisine girmek vb..

Bütün bunlar son yıllarda artık herkesin kanıksadığı, sonuç alıcı olmadığını bildiği bir "mücadele" biçimi haline gelmiştir. Bugün SSGSS karşıtı faaliyet kapsamında ortaya konulan çabaların işçi ve emekçilerden hak ettiği ilgiyi görmemesinin, onlar tarafından kuşkuyla karşılanmasının bir nedeni de budur. Hem toplum, hem de işçi ve emekçi kitleleri yıllardan bu yana saldırı yasaları karşısında artık gelenekselleşmiş olanın dışında bir şeyler yapılacağını görmelidir. Bu sadece kitlelere güven verme sorunu da değildir. Eğer mücadele gerçekten ilerletilecekse, sonuçsuzluktan ve yenilgiden başka bir şey üretmeyen geleneksel protestocu "mücadele"

çizgisini aşmaya dönük çaba içerisine girilmesi, genel greve ya da süresiz iş bırakmaya dayalı somut bir eylem programının zaman geçirilmeden ortaya konulması gerekmektedir.

Genel grev ya da süresiz iş bırakmaya dayalı sonuç alıcı bir mücadele programını karar altına almak ya da hayata geçirmek sadece bu konuda istekli veya iyi niyetli olmakla ilgili bir şey değildir. Karar süreçlerinde asıl belirleyici durumda olan konfederasyon ve meslek odalarının, güçlü bir basınç altında olmadıkları sürece bu yönde adım atmaya yanaşmayacakları da ortadadır.

Hem karar süreçleri üzerinde basınç oluşturacak hem de alınan kararlara uygulama gücü kazandıracak olan ise taban çalışmasının etkinleştirilip yaygınlaştırılmasıdır. Bu noktada asıl sorumluluk genel greve dayalı bir mücadele programını savunan sınıf devrimcilerine, ilerici ve devrimci güçlere, öncü işçilere düşmektedir.

Yerel çalışma alanlarında ve onların üzerinde yükseldiği alt ayaklarda faaliyetin önündeki pratik sorunları etkin bir inisiyatifle zaman yitirmeksizin aşmak, işçi ve emekçi kitlelerine dönük yönünü daha da güçlendirmek, mümkün olduğunca yaygınlaştırmak bugünün acil görevidir. İşçi ve emekçileri bu mücadeleye kazanmanın bir boyutu, onları SSGSS ve diğer saldırı politikaları konusunda bilgilendirmek, aydınlatmaktır. Bundan çok daha önemli olan ise, işçi ve emekçilere bu saldırıyı püskürtme noktasında umut aşılayabilmek, önlerine somut ve sonuç alıcı bir mücadele programı koyabilmektir. Dolayısıyla her türlü araçla işçi ve emekçiler arasında genel greve dayalı bir mücadele programının propagandasını yapmak, faaliyetin her adımını genel greve hazırlık sürecinin parçası olarak görmek ve ona göre planlamak toplam görevlerimizin temel bir boyutudur.

Tekel işçisi direniyor:

“İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”

Adana: Tekel eylemine polis saldırısı!

Tekel fabrikalarının emperyalist şirketlere satılmasının ardından Tekel işçileri eylemlerine devam ediyor. Birçok Tekel fabrikasında işçiler fabrikalarına kapanarak mücadelelerini sürdürüyorlar ve “Bizim Tekel’den ölümüz çıkar” diyorlar.

2 Mart’ta Adana Tekel Fabrikası’nda direnişlerini sürdüren işçiler ve Adana’da bulunan diğer sendikalar, meslek odaları ve kurumlar bir yürüyüş gerçekleştirerek direnen Tekel işçilerine destek verdiler. Türk-İş Bölge binası önünde toplanmaya başlayan kitle, ardından kortej oluşturup yolu tek taraflı trafiğe kapatarak Tekel Sigara Fabrikası’na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe BDSP’nin de aralarında bulunduğu ilerici ve devrimci güçler pankart ve flamalarıyla katıldılar.

Coşkulu sloganlarla başlayan yürüyüş, yol boyunca kitlenin sayısının artmasıyla birlikte devam etti. Yürüyüşte işçilerin ve emekçilerin temel sloganı genel grevdi. Saldırlara karşı işçi ve emekçilerin birlikte yürüdüğü bu eylemde sıklıkla “İşçi-memur el ele genel greve!”, “Genel grev-genel direniş!”, “Söz bitti sıra grevde!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganları atıldı.

Yürüyüş boyunca polis provokatif tutumlarla işçileri tahrik etmeye çalıştı. Her geçen dakika artan coşkuyla devam eden yürüyüş boyunca işçiler, birçok kez D400 yolunu tamamen trafiğe kapatmaya çalıştı. İlk başta sendika bürokratları tarafından engellenen işçiler, Çeşme Durağı’na gelindiğinde yolu tamamen trafiğe kapattı. Bunun üzerine polis gerçek yüzünü göstererek işçilere saldırdı. Çıkan arbedede bir kadın işçi bayıldı. Sendika bürokratlarının müdahalesiyle işçiler tekrar yolu açmak zorunda kaldılar. Saldırı sırasında “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “İşçiye uzanan eller kırılslın!” sloganları atıldı.

Saldırının ardından kitle coşkuyla sloganlarının haykırmaya devam etti. Kolluk güçleri birçok kez yürüyüş kolunu kaldırımdan yürümeye zorlasa da başarılı olamadı. Sloganlarıyla Adana Tekel Fabrikası’nın önüne gelen işçiler, yolu tekrar trafiğe kapattılar. Burada çevik kuvvetin cop ve biber gazıyla müdahalesine işçiler bayrak sopalılarıyla cevap verdiler. Çatışma sırasında biber gazından birçok kişi etkilendi ve bir kadın işçi baygınlık geçirdi. Yaşanan çatışma yine sendika bürokratlarının işçileri yatıştırması ve fabrikanın bahçesine zorla sokmasıyla sona erdi.

Polis saldırısının ardından saldırısını teşhir eden ve “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganlarıyla fabrika bahçesine girildi. Saldırı karşısında gösterilen ortak direniş işçiler ve emekçilerin birlikte haykırdıkları sloganlarla devam etti.

Uzun süre sloganlarını haykıran işçi ve emekçilere ilk olarak Tek Gıda İş Güney Anadolu Şube Başkanı Gürsel Diliçikik hitap etti. “Dayanışmaya gelen” düzen partilerinin, milletvekillerinin ve sendika yöneticilerinin isimlerini sayarak teşekkür etti. Eski Türk-İş başkanı CHP milletvekili Bayram Meral’in desteğe geldiği söylendiğinde, kitleden “yuuh!” sesleri yükseldi. Polisin saldırısını kınayan Diliçikik’in konuşması “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganıyla kesildi.

Gürsel Diliçikik’in ardından kürsü “Başkanımız” sıfatıyla Bayram Meral’e bırakıldı. Meral, yine

yıllardır bildik konuşmalarından birisini gerçekleştirdi. İşçi sınıfının “sonuna kadar” yanında olduğunu söyledi. Meral’in konuşması işçiler tarafından “Türk-İş göreve genel greve!” sloganlarıyla kesildi. Bayram Meral’in ardından Tek Gıda-İş Genel Sekreteri bir konuşma gerçekleştirdi. Ankara’da Tekel işçilerine yönelik polis saldırısını ve bugün gerçekleşen saldırıyı protesto etti ve mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Karşılıklı sloganlarla ziyaretçiler uğurlandı ve eylem bitirildi. Eyleme yaklaşık 1000 işçi ve emekçi katıldı. (*Kızıl Bayrak / Adana*)

Cevizli Tekel: “Geldikleri gibi giderler!”

Tekel ihalesinin ardından Tek Gıda-İş Başkanlar Kurulu aldığı karar üzerine Tekel işçilerinin başlattıkları fabrikaları terketmeme eylemleri devam ediyor. Cevizli Tekel işçileri eylemlerinin 11. gününde bir eylem gerçekleştirerek, Cevizli Tekel’in giriş kapısına kadar yürüdüler.

Öğle saatlerinde fabrika yemekhanesi içinde pankart açan 300’ü aşkın işçi, “Fabrikalar kalemiz, ölürüz de vermeyiz!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Ölmek var dönmek yok!”, “Kahrolsun İMF, işbirlikçi AKP!”, “Direniş sürüyor, sürdüreceğiz!” sloganlarını atarak Cevizli Tekel’in giriş kapısına kadar yürüdüler ve eylemlerini burada sürdürdüler.

Fabrika önünde Tekel işçilerine seslenen Tek Gıda-İş 2 No’lu Şube Başkanı Yunus Durdu, Tekel ihalesine

en yüksek teklifi veren firmanın patronları Tekel’i gezmeye geldiklerinde içeriye almayacaklarını ve direneceklerini söyledi. Tekel işçileri “sokmayacağız!” diyerek karşılık verdiler. 3000’e yakın stoklarının olduğunu belirten Durdu, Türkiye genelinde 6 fabrikanın İzmir’e taşınmasına da karşı çıkacaklarını ifade etti.

Atılan sloganların ardından işçiler yemekhane bölümüne geri döndüler. Tek Gıda-İş Sendikası’nın gece fabrikalarda “beklememe” kararı aldığı gelen bilgiler arasında. Bu da gösteriyor ki, Ankara’daki eylemde Tekel işçilerini kolluk güçlerinin terörüne terkeden sendika bürokratları, Tekel’in satışına karşı sürdürülen mücadeleyi zayıflatma tutumunu sürdürecekler. (*Kızıl Bayrak / İstanbul*)

GSS’ye karşı eylemler sürüyor

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu yürütmesi meclisten geçirilmeyi bekleyen Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı’na karşı işyeri eylemlerine başlama kararı aldı.

Platform bu çerçevede ilk eylemini 5 Mart’ta Esenler Telekom Müdürlüğü’nden Esenler Cumhuriyet Meydanı’na yaptığı yürüyüşle gerçekleştirdi. Haber-İş üyelerinin yaptığı GSS karşıtı yürüyüşe Gaziosmanpaşa’da tazminat hakları için direnişte olan İlbek Tekstil işçileri de katıldı. Eylemde konuşan Haber-İş 1 No’lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu konfederasyonun GSS Yasa Tasarısı’nı tartışmaya hakları olmadığı, tartışmaya açtıkları koşullarda işçilerin konfederasyonları ezip geçerek genel direniş örgütleyeceğini söyledi.

Öğle saatlerinde Esenler Telekom Müdürlüğü önünden yürüyüşe geçen Haber-İş üyeleri ve eyleme destek veren İlbek Tekstil işçileri yolu kapatmak isteyince polis barikatıyla karşılaştılar. İşçilere kaldırımdan yürümeyi dayatan kolluk güçleriyle işçiler arasında yürüyüş boyunca kısa süreli gerginlik yaşandı. Haber-İş üyeleri dayatmacı tutumu oturarak ve “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganını atarak protesto ettiler.

Engellemeye rağmen Cumhuriyet Meydanı’na gelen 100’ü aşkın kişi “İMF uşağı hükümet istifa!”, “Herkes sağ ve güvenli gelecek!”, “Sağlık haktır, satılmaz!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Hükümet yasayı al başına çal!” sloganlarını attılar.

Eylemde konuşan Haber-İş 1 No’lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, direnişlerinin 20. gününü dolduran İlbek Tekstil işçilerini selamladı. Polis baskısını protesto etti. Dokuyucu hiçbir konfederasyonun yasa tasarısını tartışmaya açmaya hakkı olmadığını belirtti. Dokuyucu etrafta birikerek eylemi izleyen insanlara da mücadele çağrısı yaptı. Dokuyucu konuşmasının son bölümünde Filistin halkı üzerindeki katliamlarına devam eden İsrail siyonizmine karşı Filistin halkıyla dayanışma çağrısı yaptı. Konuşma sırasında “Direnen Filistinleniyoruz!”, “Filistin halkı yalnız değildir!” sloganları atıldı.

Eylemde son olarak konuşan Teksif Topkapı Şube Başkanı Naim Akın da İlbek Tekstil işçilerinin direnişini selamladı. GSS’ye karşı mücadele çağrısı yaptı. Eylem atılan sloganlarla sona erdi.

HSGGP’ndan imza kampanyası!

“Herkes sağ ve güvenli gelecek platformu” SSGSS Yasa Tasarısı’na karşı çalışmalarını sürdürüyor. Yasanın meclisin gündeminde olduğu şu günlerde platform, emekçileri yasanın kapsamı konusunda bilgilendirmeye ve bu doğrultuda mücadele etmeye çağırıyor. Platform, önümüzdeki günlerde de imza kampanyasıyla yasayı onbinlerce insana taşıyacak ve emekçilerin desteğini ve aktif katılımını isteyecek.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu ile konuştuk....

“İşçileri mücadele içinde örgütleme hedefiyle hareket edeceğiz!”

- 27-28 Şubat tarihlerinde DİSK tersanelerde 24 saatlik “oturma grevi” ilan etti. Ardından Limter-İş Sendikası da aynı günlerde tersane işçilerini “grev”e çağırdı. Bu süreçle ilgili yaşananları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Tersanelerde yaşanan cehennem koşullarına ve cinayetlere karşı yükselen kamuoyu tepkisi karşısında DİSK 24 saat “oturma grevi” kararı almıştı. Tersane işçisinin iradesini esas almayan bu eylem biçiminin daha ileri bir noktaya taşınması gerekiyordu. Çünkü DİSK saat 11.00’de başlatacağı “oturma grevi”ni Tuzla meydana sürdürecekti. Hem eylem saati, hem de çadırın kurulacağı yer işçilerden yalıttı. DİSK ne yapmayı planlıyordu? Saat 08.00’de işbaşı yapan tersane işçisinin akın akın oturma grevine destek vereceğini mi düşünüyordu?

Kaygı tamamen farklıydı. Gelişen kamuoyu tepkisi karşısında oluşan rüzgârda DİSK de kendini var etmeyi düşündü. Popülist eylemlerle kendi damgasını vurmak istedi. Yoksa, tabana inme ve oradan doğru harekete geçirme gibi bir kaygısı yoktu. Tabana dayanan bir eylemli süreç DİSK’e yabancıydı. Daha çok GİSBİR’le masaya oturarak uzlaşmayı planlıyordu. GİSBİR’in masasına DİSK’i taşıyacak olan işçi mi, dış kamuoyu mu, DİSK için hiç fark etmiyordu.

Gelelim Limter-İş Sendikası’nın çağrısına. DİSK’in 24 saatlik oturma eylemini “fiili grev” çağrısı yaparak güçlendirebileceğini düşündü. Tabii ki DİSK’in eylem biçiminden daha ileri bir biçim olarak algılanabilirdi. Ancak havzadaki öznel koşullar henüz böyle bir sürecin erken olduğunu gösteriyordu. İşçi hareketinde “grev” silahının çok büyük bir anlamı vardır. Bunun gerekleri yerine getirilemezse geriye dönülmez tahribatlar yaratıyor. Hele bir “fiili grevden” bahsediyorsanız, çok daha dikkatli olmak zorundasınız. Öyle her güçlü kamuoyu oluştuğunda fiili grev ilan edemeyiz ki! Gereklerini yerine getirmeden sadece dış kamuoyuna bel bağlayan bir grev anlayışı, grev fikrinin içeriğini zayıflatır. Dünyanın neresinde böyle bir grev kendini varedebilmiştir? Siz hiçbir hazırlığınız olmadan grev ilan edeceksiniz. Sonra formalite icabı sendikada birkaç işçiyle oylama yapacaksınız. Üç günlük süre zarfında bir dizi yerde grev komiteleri kuracaksınız.

27 Şubat’ta polislin baskılarına ve ablukasına rağmen yüzlerce işçinin yol kesmesi elbette önemlidir. GİSBİR korkmuştur ve bu direnişi baltalamaya kalkmıştır. Bunun da bir anlamı vardır. Biz sadece 27 Şubat’ta bir direnişten bahsedebiliriz. 28 Şubat tam bir hezimet olmuştur. Öyle ki, ilk gün %70 oranında duran üretim, ikinci gün %70 oranında devam etmiş ve yol kesilememiştir.

Bazı yayınlarda eylem öve öve bitirilemiyor. Eylemi ne abartmak ne de küçümsemek gerekiyor. Yüzlerce işçinin yol keserek direnişe geçmesi anlamlıdır. Ancak biz bunu popüler bir grev provası olarak algılıyoruz. Böyle örnekler hem tek tek tersanelerde, hem de havza genelinde çoğaltılmalıdır.

- Sizin greve bakışınız nasıl? Havza ölçeğinde örgütlenebilecek bir fiili grev nasıl olmalıdır?

Biliyorsunuz, 9 Aralık 2007 tarihinde gerçekleştirdiğimiz 2. Tersane İşçileri Kurultayı’nda

tersanelerde “fiili grevi” ilk kez biz dillendirdik. Bununla ilgili kamuoyu önünde yapılmış sayısız tartışmalarımız var. Koca bir havzada grevi örgütleyebilmenin zorluklarını biliyoruz. Taşeronluk sisteminin yarattığı parçalanmışlık var bir kere. Ötesinde, ağır çalışma koşulları altında bilinci dumura uğratılmış bir kitle var karşımızda. Siz bu işçi kitlelerini kendi sınıfının politikası etrafında kenetlemeden, onların eylem ve bilinç düzeyini değerlendirmeden, öncü bir kuşak oluşturmadan, salt dış kamuoyunun rüzgârına yaslanan bir grev ilan ederseniz, kalıcı kazanımlar elde edemezsiniz.

Çünkü geniş işçi yığınları o taleplere sıkı sıkıya sarılmamıştır. Hareketin kendisi taban komitelerine ve onların eylemsel kalkışmasına dayanmamaktadır. Siz istediğiniz kadar GİSBİR’le görüşün. Sonuçta sizi GİSBİR’in masasına taşıyan geniş işçi yığınlarının bilinçli kalkışması değil, daha çok dışarıdan şekillenen kamuoyu duyarlılığıdır. Yani siz yoğun bir emek harcamayı gerektiren bir komiteleşme çabasına girmeden, grev sürecine gidilen yolda değişik eylem ve kazanımlarla ilerlemeden, böyle bir mücadele içerisinde işçileri eğitimden geçirmeden “grev” bayrağı altında toplayamazsınız. Böyle olduğu koşullarda, yaşanan öfke patlamasını “grev” olarak tanımlarsanız, “grev” sözcüğünün içeriğini boşaltırsınız. Üretim dursa da, işçilerin sadece %1’lik kesimi alanlara iner, % 69’u evinde oturarak pasif eylem biçimini seçer. İkinci günde de etrafınızda hiç kimseyi bulamazsınız. Dolayısıyla, 27-28 Şubat tarihinde gerçekleşeni “grev” olarak nitelemek gerçekçi değildir.

Fakat daha da önemli bir nokta burada. **Limter-İş**, tersanelerdeki mücadelenin motor gücü olan **Tersane İşçileri Birliği**’ni dışta tutarak bir grev örgütleyemeyeceğini kafasına sokmalıdır. Tersane İşçileri Birliği 27 Şubat günkü direnişe güç ve enerji taşımış, sürece tüm gücüyle yüklenmiş ve yolu açmıştır. Sendika, hem bu enerjiyi görmezden geliyor, hem de bizden bağımsız “grev” örgütleyebileceğini düşünüyor. Küçük-burjuva rekabet anlayışının

getirdiği tam bir dar kafalılık örneği.

- **Limter-İş Sendikasına yönelttiğiniz eleştiriler, aslında yıllardır yapılan eleştiriler. Dar grupçu anlayış kendini her durumda gösteriyor. Bu büyük oranda Tersane İşçileri Birliği’nin kuruluş zeminini de oluşturuyor. Ayrışmanın zemini olan süreci kısaca anlatır mısınız?**

Limter-İş Sendikası bünyesinde kendini vareden bir grup öncü işçiydik. Sendikanın tepesine dar grupçu, dükkancı bir zihniyet egemen. Başkalarına yaşam şansı vermiyor. Oysa sınıfı örgütlemeyi hedefleyen bir sendikanın, değişik anlayışların bir arada olabileceği, gerçek bir demokrasinin işletilebileceği, hiçbir grupçu kaygıya düşmeyen bir işleyiş mekanizması olabilmeli. Bugüne kadar sergiledikleri pratik bunun tam tersi oldu. Sendikayı kendi siyasal anlayışlarının bir merkezi olarak gördüler. Bizim ayrışamamız tam da bu nedenle oldu.

Grupçu anlayış kendini bize saldırdı, hakaret ve küfür olarak dayattı. Bize dönük tahammülsüz bir saldırganlık sergilendi. Birleşik mücadeleyi örme çabamız sürekli baltalandı. Derneğin açılış gününde bile açılış etkinliğini baltalamaya kalktılar. İşçilere, bunlar gücünüzü bölmeye çalışıyor, gücünüzü böldürmek ister misiniz, dediler. Devamlı karalama yoluna gittiler. Desan Tersanesi’nde direniş meydanından kovmaya çalıştılar. Pekçok saldırı ile yüzyüze kaldık.

Şimdi bazı çevreler, kitle örgütleri, meslek odaları Limter-İş Sendikası’na “niye birlikte davranmıyorsunuz” diye soruyor. Sendika yöneticileri de “bizim herkese kapımız açık” diyor. Oysa işçilerin gözü önünde kaç kez saldırdılar, kaç kez sendikannın kapısından kovdular. Bu yaşananlara bizzat işçilere tanıktır. Kurumlara yapılan açıklamaların hiçbir samimiyeti yok.

Biz bu tartışmalardan uzak durmaya çalıştık ve uzak duruyoruz. Tek kaygımız sınıfı örgütlemek. Bu çizgide göstermiş olduğumuz ısrar, politik sağlamlığımız, greve bakışımız, tersaneleri tek bir

fabrika olarak algılama başarımız sayesinde önemli adımlar attık. Bu başarı kendini yaygın, kitlesel ve refleks eylemler olarak ortaya koydu. Bu durum patronları faazlasıyla rahatsız etti. Sayısız kez tehdit edildik, üzerimize polis salındı, işçilerimiz kurşunlandı, davalar açıldı. Tüm bu saldırı ve direnişler içinde önemli bir güç olarak kendimizi var ettik. Patronların ve taşeronların hedefi haline geldik.

Kararlılıkla ve yoğun bir emekle ördüğümüz bu çalışma içinde önemli bir birikim ve deneyim elde ettik. Bu birikim hem işçiler, hem de dış kamuoyu tarafından tanınmamızı sağladı. Gurbetçi işçilerin barınma sorunuyla ilgili olarak GİSBİR'e 600 kişilik bir yürüyüş gerçekleştirdik. İş cinayetlerine karşı havzada, Taksim'de ve Kartal meydanında kitlesel eylemler düzenledik. İş cinayetlerine karşı yaptığımız bu eylem ve etkinlikler, tersanelerin kamuoyunun gündemine girmesinde önemli bir rol oynadı. GİSBİR'e yürüyüşlerimiz bu eylemlerin önemli bir parçasını oluşturdu.

Gerçekleşen başarılı iki kurultay süreci, kampanyalar, dernek içinde yapılan seminerler, paneller ve etkinlikler, işçileri mücadele içerisinde eğitebilmemizin araçları oldu. 2. Tersane İşçileri Kurultayı, edindiğimiz deneyim ve birikim üzerinden, havza genelinde grevi örgütleme ve GİSBİR'le protokol imzalayabilecek bir konuma gelme hedefini önüne koydu. Ama bu birikim ve harcanan emek Limter-İş Sendikası tarafından hep yok sayıldı.

- Verdiğiniz dar grupçu örnekler 27 Şubat direnişinde de yaşandı. Burada yaşananları kısaca anlatır mısınız?

27 Şubat direnişi bu grupçuluk anlayışının en üst noktasının yaşandığı süreç oldu. Limter-İş Sendikası Tuzla Gemi Tersanesi önünde yol kesti. Polis pervasız bir şekilde saldırdı. Aynı saatlerde biz de İçmeler İstasyon yolunu kestik. Ajitasyon konuşmaları yaparak işçi arkadaşları direnişe çağırdık. Yüzlerce işçi "Gemileri yaktık, geri dönüş yok!" pankartının arkasında direniş kararlılığı göstererek yer aldı. Oldukça coşkulu ve öfkeli bir kalabalık vardı burada. Tuzla Gemi Tersanesi'ne yakın bir noktada robokoplar yolumuzu kesti. Kalabalık gittikçe artıyordu. Kitle öfke ve hınç doluydu. Tartışmalar sonucu polis barikatı açmak zorunda kaldı.

Tuzla Gemi Tersanesi önünde yüzlerce işçi vardı. Önderliksiz bir işçi kitlesiydi. Yol kesme iradesi yoktu. Biz girdik devreye. Yolu kapatarak yürüyüşe geçtik. Bizim için hedef GİSBİR'di. GİSBİR'e yürüyecektik. Limter-İş yöneticileri hemen bizimle temas kurdular. Programlarında GİSBİR yürüyüşü olmadığını söylediler. Oysa bizim programımızda vardı. Kitleyi bölmememiz gerektiğini söylediler. Kitle örgütleri buraya gelecek dediler. Çağrılarına karşılık verdik. Tuzla Gemi önünde beklemeyi kabul ettik. Ortak komite kurmayı kabul ettik. Bu komite eylemin kaderini belirleyecekti. Komitenin içerisinde TİB-DER, Tersane İşçi Kurulu, Baret, Halkevi ve Limter-İş olacaktı. Kabul ettik.

Ancak kısa bir süre sonra Limter-İş grupçu ağırlığını koymaya başladı. Tersane İşçileri Kurulu'nu dışta tutarsak, diğer çevreler Limter-İş Sendikası'na yedeklenip, onlarla aynı dili konuşmaya başladılar. Önce pankartımızı kapatmaya çalıştılar. Engelledik. Bir daha kapatmaya çalıştılar, bir daha ve bir daha... Ancak gerek kitlemiz, gerek yöneticilerimiz bu tutumu boşa çıkardı. Pankartımızı kapatıramayacakları bir gücümüz vardı. Dışardan desteklemeye gelen kitle alana ulaştığında tümünden pankartımızı kapatmaya çalıştılar. İtiraz ettik, küfür ettiler. Arbede bundan dolayı yaşandı. Bir dizi kurumun, sendikanın ve işçinin gözü önünde saldırıya geçtiler. Akıl alır şey değil bu. Grupçuluk kendini küfür ederek var ediyor. Her şey bu kadar açık yaşandı. Görüntüleri var elimizde. "Eylem sendikanın eylemi" "muhatap biziz"

nakaratlarını tekrarlayıp durdular.

Düşünün ki, devrimci olduğuna iddia eden bir sendika DSP ve CHP'nin bayrak ve pankartlarını değil, biz devrimcilerin pankartlarını kapattırmaya çalışıyor! DSP'yi yuhalayan kitleyi susturmaya çalışıyor. İnternet sitelerinde, eylemin örgütlenmesinde önemli bir rol oynayan biz devrimcilerin adı bile geçmiyor. Bazı gazetelere verilen ilanlarda DSP, CHP gibi "emek örgütlerine" teşekkür eden Limter-İş Sendikası TİB-DER'in adını anmamakta büyük bir başarı sergiliyor! Bu anlayışla tersanelerde nasıl bir bayrak dalgalandıracaklarını merak ediyoruz doğrusu.

Polis yolu açmak istiyor, "bir arabalık yol verin" diyor. İşçiler bize "yolu kapatalım" diyor. "Kapatın!" diyoruz. Limter-İş "hayır kapatmayın" diyor. "Burada biz muhatabız, sendikaya söyleyin ne söyleyecekseniz" diyor. Bu tutumlarını nasıl açıklayacaklarını, gerçekten merak ediyoruz.

28 Şubat günü bütün gücümüzü eylemden çektik. Limter-İş Sendikası 28 Şubat günü böyle bir kitleyi toparlayamadı. Yol da kesilemedi. Bazıları bizi eleştiriyor, "neden eylemden çekildiniz" diyor. Ne yapmalıydık? Kürsüyü sendika bürokratlarına teslim edecekler, TİB-DER'in gücünü yok sayacaklar, saldıracaklar, küfür edecekler, ondan sonra da "TİB-DER gücünü niye çekti" diyecekler!

Biz ilk gün kitlemizi GİSBİR'e de götürebildik. Yüzlerce işçiyi peşimizden sürüklemeyi başarabilecek bir gücümüz ve etkimiz var. Fakat bu eylemin

bütünlüğünü baltalardı. Tercih etmedik. Doğru yaptığımızı düşünüyoruz. Ancak kurumsal olarak tanınmamak kabul edebileceğimiz bir şey değil.

Sonuçta Limter-İş gerçeklerin gücüne çarpmıştır. İstedikleri kadar bu direnişten bizi yalıtıma çalışsınlar, eylemde yer alanlar da gerçekliği görmüşlerdir. Buna burjuva basın da dahildir. Bizim grupçu davranma ve güç gösterisi yapma gibi bir kaygımız yok. Öyle olsaydı, 27 Şubat'ta yüzlerce kişiyle GİSBİR'e yürürdük. Bu tip kaygıların tersane işçisine hiçbir şey kazandırmayacağı açıktır. Bu tür tutumlar sınırlı sayıdaki öncü işçinin birlik zeminini dinamitlemektedir. Biz TİB-DER olarak böyle tartışmalarda yer almayacağız.

Son bir nokta olarak şunu belirtmek istiyorum. 27 Şubat'ta Limter-İş Sendikası'nın sergilediği saldırgan tutum birleşik mücadele zeminini tümüyle yok etmiştir. "Sendikamız onlara da açıktır" söylemi tam bir samimiyetsizliktir. Bu kemikleşmiş grupçu zihniyetin ancak gelişebilecek militan bir kitle hareketiyle tuzla buz olabileceğini düşünüyoruz. Bu yüzden, "birlikte hareket etme" tartışmalarına hiç girmeyeceğimiz gibi saldırgan tutumlara da prim vermeyeceğimizin bilinmesi gerekiyor. Yüzümüz sınıfa dönük olacak. Tersanelerde sınıf mücadelesini geliştirme, sınıfın birliğini sağlama, işçileri mücadele içinde örgütleme hedefiyle hareket edeceğiz. Bu çabamızda karşımıza çıkan her türlü engeli aşacağız!

Kızıl Bayrak / İstanbul

GİSBİR'den direnen işçilere ceza

27 Şubat tarihinde Tuzla tersaneler cehennemini direniş ateşiyle ısıtan binlerce işçi işten atılma tehlikesiyle yüzyüze. Basın üzerinden tespit edilen ya da 27 Şubat günü işe gelmeyen birçok işçinin işine son veriliyor.

Ağır çalışma ve sömürü koşulları altında çalıştırılan, peş peşe iş cinayetlerine kurban giden tersane işçisi isyan ettiği için işinden oldu. Sendika ve TİB-DER üyelerinin aralarında bulunduğu onlarca işçinin işine son verildi. İşten atılan işçi sayısı tam olarak tespit edilemese de, her gün karşılaştığımız birçok işçi işten atıldığını söylüyor. Daha önce sendika ve TİB-DER yöneticilerinin işlerine son vererek cezalandırmaya çalışan GİSBİR, şimdi de "kara liste"ye yeni işçileri ekliyor. Öyle ki daha direniş meydanındayken dahi kimi taşeronlar birçok işçiyi arayıp işlerine son verdi.

Tersane patronları basına verdikleri demeçte, taşeronluktan rahatsızlık duyduklarını, ölen işçiler için üzüldüklerini söylüyor. O halde iş cinayetlerine ve taşeronluğa karşı çıkan onlarca işçiyi neden işten attılar? Söyledikleri sözlerin en ufak bir samimiyeti yok. Bir takım biçimsel değişikliklerin dışında GİSBİR hiçbir temelli soruna çözüm getirmeyecektir. İş güvencesi başta olmak üzere, iş cinayetlerini ve taşeronluğu kaldıracak, katillerden hesap soracak olan tersane işçilerinin sınıf birliğidir. Bu birlik yaratılmadan kalıcı kazanımlar elde edilemez.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Dok Gemi-İş'in sahtekarlığı!

Tersane patronları kadrolu-kadrosuz tüm işçilere yönelik hak ve ücret gasplarında sınır tanımıyorlar. Kadrolu işçileri kapsayan toplu sözleşme sürecinde, yanlarına Dok Gemi-İş Sendikası'nı alarak, işçilere kırıntı zam uygulaması gerçekleştirdiler.

3 Mart günü Anadolu (ADİK) Tersanesi'nde patronlarla masaya oturan sendika, öğle saatlerinde kadrolu işçileri tersanedeki çay ocağında toplayarak, tersane patronunun % 4,5 zam verdiğini açıkladı. Sendika yöneticileri bu zammın kabul edilemeyeceğini, şayet talep ettikleri ücret kabul edilmezse greve çıkacaklarını söylediler. (Ne hikmetse talep ettikleri ücret hakkında işçilere hiçbir bilgi verilmedi.)

İşçilere yemek paydosundan sonra işbaşı yaptırmayan sendikacılar, tekrar tersane yönetimiyle görüşmeye gittiler. Yaklaşık bir saat sonra çay ocağına gelen sendikacılar, işçileri biraraya toplayarak, talep ettikleri % 5'lik zammı zar zor kabul ettirdiklerini, greve gerek kalmadığını söylediler. İlk etapta afallayan işçiler, patron ve sendika yalakası bir işçi tarafından "alkış arkadaşlar" naraları patlatıp alkış tuttuktan sonra, işçiler de alkışlamaya başladılar. Daha sonra sendika yöneticileri çok zorlu bir iş başarmışlar havalarında işçilerle konuştular.

Tersanelerde kadrolu işçi olarak en yüksek maaşın 900 YTL olduğu gözönünde bulundurulursa, % 5 zammın ne anlama geldiği açıktır. Patron sendikacılığında sınır tanımayan Dok Gemi-İş'in işçilere bizzat tersane patronları tarafından sorunlardan kurtuluş yolu olarak gösterilmesi boşuna değildir.

Her zaman söylediğimiz gibi, bu havzada tersane patronları tarafından emeği sömürülen, yaşam hakkı ve emeği gaspedilen işçilerin tek kurtuluş yolu vardır. O da birlik çatısı altında taban inisiyatifine dayalı bir örgütlenmedir. Tek tek tersanelerde işçi komiteleri kurarak mücadele yolunu tutmak ve tüm tersaneler havzasını kapsayacak bir grev çalışmasını örmektir.

Tersane İşçileri Birliği

RMK Marine Tersanesi'nde yaşanan süreç...**Limter-İş nereye?**

RMK Marine Tersanesi'nde yaşanan süreç ve bu süreç karşısında Limter-İş'in aldığı tutum, Limter-İş Sendikası'nın özeldede tersane havzasındaki mücadeleye, genelde ise işçi sınıfı mücadelesine yaklaşımının kamuoyu önünde tartışılmasını bir zorunluluk olarak dayatıyor. İşçi sınıfının çıkarlarını gözetmesi ve mücadelesinin ihtiyaçları üzerinden yol yürümesi gereken bir sendikanın bugün objektif olarak mücadeleye zarar veren bir konumlanış içerisinde bulunması, sınıftan yana güçlerin görmezden gelemeceği bir tablodur.

RMK Marine Tersanesi'nde çalışan bir grup öncü işçi, bir süredir sözkonusu tersanede sistematik bir mücadele yürütüyor. Bu mücadelenin meyveleri de açık bir biçimde görülüyor. Son olarak 4 Mart günü bu tersanede "TİB-DER üyesi RMK işçileri" imzası ile dağıtılan bir bildiri ile süreç anlamlı bir noktaya ulaşmış ve işçilerin "Ağır ve Tehlikeli İşler Yönetmeliği'nde kabul edilen 7.5 saatlik işgünü talebini elde edebilmeleri için direniş çağrısı yükseltilmişti. Bildiri 7.5 saatlik işgünü talebi ile 5 Mart sabahı bütün RMK işçilerini iş bırakarak direnişe geçmeye çağırıyordu.

29 Şubat gününden itibaren konteynırlarda, yemekhanede ve çay ocağında işçilerle yapılan birebir görüşmeler, yapılan toplantılarla tartışılan ve geliştirilen bir tutum sözkonusuydu. Dağıtılan bu bildiri ile birlikte gerçekleştirilecek bir direnişin artık bir olgunluğa ulaşıldığı da ilan edilmiş oluyordu. Doğal olarak bu gelişme tersane patronlarının ve taşeronların tepkisini çekmiş ve işçileri hedef alan işten çıkartma tehditleri yoğunlaşmıştı. Ancak, sonuçta günlerdir süregelen soluklu ve disiplinli çalışmanın ürünü olarak oluşan kararlı hava, direniş saatler kala patron takımını dize getirmeyi başardı. Direnişten hemen önce RMK Tersanesi'nde 7.5 saatlik işgününün kabul edildiği ilan edilmiş oldu.

Buraya kadar kısaca özetlenen tabloda elbette şaşırtıcı bir yan bulunmamaktadır. İşçiler direniş kararlılığını sergilemişler ve tersane patronları bu tutum karşısında geri adım atmak durumunda kalmışlardır. Tersanede uzun bir süredir, Tersane İşçileri Birliği'nin yoğun çalışmasının bir ürünü olarak böylesi örneklerle hemen her hafta karşılaşılıyor. Bu tabloda şaşırtıcı olan ve sınıftan yana tüm güçleri rahatsız etmesi gereken tutum ise,

maalesef bir kez daha, tersane işçilerinin örgütü olma iddiasına rağmen tersane işçilerinin ihtiyaçları ile arasına bir dönemdir ciddi bir mesafe koymuş olan Limter İş Sendikası tarafından geliştirilmiştir.

Tersane İşçileri Birliği RMK Komitesi'nin çalışma yürüttüğü bir hafta boyunca sessizliğini koruyan ve mücadeleyi güçlendirme doğrultusunda tek bir tutum açıklamayan Limter İş, sürecin bir direnişe evrilmesiyle sahneye çıkıyor. RMK Tersanesi'ndeki öncü işçiler emek harcayarak ertesi günkü direnişi örmeye çalışıp, mücadele çağrısı yaparken, Limter İş yöneticileri yakaladıkları RMK işçilerine, "yarın sendika basın açıklaması yapacak, sonra da işinizin başına döneceksiniz" diyecek ölçüde acizleşebiliyor!

Bu nasıl bir sendikacılıktır? Bu nasıl bir mücadele perspektifidir? Her şeyin ötesinde Limter-İş bununla neyi hedeflemektedir? Anlaşılmaz bir biçimde rakip olarak gördüğü Tersane İşçileri Birliği'nin yıllardır başarıya ulaştırdığı hak alıcı direniş örneklerine bir yenisinin eklenmesini engellemek kaygısı dışında burada belirleyici olan nedir? Çok sözü edilen o "kahraman sendikacılık" nereye kaybolmuştur da, bir direniş olasılığına karşı "haydi iş başına" çağrısı yükseltilebilmiştir?

İşte bu "kahraman çizgi", 5 Mart sabahı RMK Tersanesi'nde çalışan Limter İş üyesi işçilerin bile katılmadığı bir basın açıklaması ile kendi gerçekliğine kavuşmuştur. Zira işbaşı yapan işçilerin hemen hepsi "kahraman" sendikaya, "biz zaten kazandık, şimdi bu neyin eylemi?" diyerek geçip gitmişlerdir. İşçilerin bu sorusunun asıl anlamı, "siz dün, ondan önceki gün ve bir önceki gün neredeydiniz?" olarak okunmalıdır.

Limter-İş artık kendine gelmek zorundadır! Zira tersane işçilerinin mücadelesinin ihtiyacı, ayak oyunları yapan, entrikayı mücadele yöntemi haline getiren, tersane işçilerinin mücadelesinin gelişmesine anlamlı bir yeri olan Tersane İşçileri Birliği'ne karşı mücadeleyi sınıf mücadelesi sayan bir sendikacılık anlayışı değildir. Bu anlayışın 27 Şubat'ta da, RMK sürecinde de çözümsüz olduğu görülmüştür.

Limter İş Sendikası dükkanca, "ben yaptım oldu"cu bu tarzdan kopmadıkça, entrikadan, ayak oyunundan vazgeçmedikçe, dürüst ve mücadeleci bir çizgiyi sahiplenmedikçe bu havzada ortaya

İzmir: "Tersane direnişini selamlıyoruz!"

28 Mart'ta saat 12:30 da biraraya gelen Emek ve Demokrasi Güçleri İzmir Kemeraltı girişinde Tuzla Tersaneleri'ndeki direnişi selamlayıp devletin gözaltı terörünü protesto ettiler. Basın açıklaması, tersane işçilerini selamlayarak başladı. Ardından şunlar söylendi:

"Bu saldırı grev hakkına, sendikal örgütlenmeye, insanca çalışma ve yaşam koşulları hakkındadır. Sermayenin sömürsüzsü sınırsızlaşırken işçilerin haklarını savunmak için yaptıkları en ufak eylem bile baskı ve şiddet yoluyla engellenmeye çalışılıyor. AKP hükümeti bir kez daha göstermiştir ki, işçiden emekçiden yana değil, sermayedarlardan yanadır."

Eyleme yaklaşı 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

DİSK GİSBİR'le görüştü!

Tuzla Tersanelerinde DİSK'in başlattığı 24 saatlik oturma grevi 28 Şubat'ta sona erdi. Sabah saatlerinde Tuzla Gemi Tersanesi önünde toplanan işçilerin eylemi sürerken, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, DİSK Örgütlenme Daire Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Cem Dinç GİSBİR'le görüşme gerçekleştirdi.

GİSBİR'le yapılan görüşmede şu talepler öne sürüldü:

* Tuzla tersanelerinde; işçi, işveren temsilcilerinin, TMMOB ve TTB'nin yer aldığı, eşit haklara sahip Tuzla Tersaneler Bölgesi İş Konseyi oluşturulmalı, bu kurul, tüm çalışanların, işçi sağlığı ve iş güvenliğine yönelik düzenlemelerinin yaşama geçirilmesi, risk değerlendirmesi yapılması, işyeri çalışma düzenlemelerinin belirlenmesi, eğitimlerinin düzenli olarak yapılması, denetlenmesi ve bunlara uymayanlara yaptırım uygulanması konularında yetkili kılınmalı.

* Kurul, işçiler ister asıl işverenlerde isterse alt işverenlerde çalışıyor olsun, tüm işçilerin, uluslararası sözleşmelerin belirlediği norm ve standartlarda, eğitim, sağlık ve güvenli çalışmalarından yükümlü olmalı.

* Kurul, bölgede çalışan tüm işçilerin özgürce sendikalara üye olma hakkını korumak ve sendikalaşmanın önündeki engelleri kaldırmaktan sorumlu olmalıdır.

* Bu Kurul acil olarak; tersanelerde 'Ağır ve Tehlikeli İşkolu Yönetmeliği'nin uygulanması, günlük çalışma saatinin 7,5 saat olarak acilen hayata geçirilmesi, sigortaların işçilerin aldığı ücret üzerinden ana firma tarafından tam olarak ödenmesi, ücretlerin ödenmesinin ana firma tarafından güvence altına alınması, sağlıklı barınma evleri, soyunma dolapları, işkoluna uygun kaliteli yemekler verilmesi, saat 10:00'da ve 15:00'te çay molasının ve sosyal hakların eksiksiz verilmesi, sendikaya tüm tersanelerde temsilcilik açma olanağı sağlanması, taşeronluk sisteminin kaldırılması taleplerini güvence altına almalı.

Yapılan görüşmelerin ardından açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, GİSBİR'e bir hafta süre verdiklerini, eylemlerinin talepleri kabul edilene kadar devam edeceğini söyledi.

RMK Tersanesi'nde işçiler kazandı!

27 Şubat tarihinden itibaren çalışmasını örgütlediğimiz RMK Tersanesi direnişi, işçi arkadaşlarımızın kararlılığı sayesinde kazanılmıştır. Bundan sonra RMK tersanesinde çalışma saati 7,5 saattir.

RMK Tersanesi'nde bulunan komitemiz, uzun soluklu bir çabanın ardından, 4 Mart sabahı RMK Tersanesi'nde çalışan işçiler bildiri dağıtarak, 5 Mart'ta direnişe çağırıldılar. Bu çağrının ardından RMK patronu ve taşeronlar telaşa kapılarak gün boyu saldırgan bir tutum izlediler. RMK patronunun taşeronlarla yaptığı görüşmenin ardından tersanede bulunan taşeronlar bir toplantı yaptılar. Bu taşeronlardan biri, CHP Tuzla ilçe başkanının sahibi olduğu Umut Gemi firması, direnişe katılacak işçilere tehditler savurdu.

Ulaş Gemi taşeronu direnişi bitirmeye dönük yoğun bir çabası harcadı. Faaliyetin örgütleyicisi ve Tersane İşçileri Birliği Derneği üyesi olan 3 işçinin işine son verme tehdidinde bulundu. Ancak işçi arkadaşların sahiplenmesi sonucu hiç kimseyi işten atamadı. İşçilerin direnişinden korkan tersane patronu 7,5 saat talebini kabul etmek zorunda kaldı.

Kamuoyunun ve RMK işçilerinin bildiği üzere, Tersane İşçileri Birliği Derneği geçtiğimiz ay yemek sorununa müdahale etmiş ve yemeklerin kaliteli çıkmasını sağlamıştı. RMK Tersanesi'nde çalışan işçiler her zamanki gibi dernekleri etrafında kenetlendiler, güçlerini birleştirdiler ve kazandılar. Bundan sonra daha güvenli ve daha güçlüler.

İnsanca yaşam ve çalışma koşulları sağlanana kadar adım adım tüm haklarımızı kazanacağız.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Tersaneler cehennemini

Ağır sömürü çarkının hüküm sürdüğü tersaneler cehenneminde 27 Şubat tarihinde bir direniş yaşandı. Peşpeşe işçi arkadaşlarını iş cinayetlerine kurban veren işçiler, her türlü hak gaspının ve kuralsızlığın hüküm sürdüğü bu cehenneme isyan ettiler. Ancak bu isyan bir süredir kabaran öfkenin dış kamuoyu tarafından iteklenmesiyle oluşan bir öfke kabarmasıdır. Peşpeşe yaşanan iş cinayetlerine bağlı olarak gelişen eylem dalgası konunun kamuoyuna taşınmasını sağlamış, sorun devlet nezdinde de tartışılmaya başlamıştı. Oluşan kamuoyu meşruiyetine yaslanan DİSK, tersanelerde 24 saat “oturma grevi” ilan etti. DİSK’in bu oturma grevi işçilerden yalıtık bir mekanda seçilmişti. Süreci daha ileri noktadan yakalamayı hesap eden Limter-İş Sendikası da 27-28 Şubat tarihini “grev” ilan etti. Bu ilan edişin vaktinden önce olması ve tersane işçisine dayanmaması “grev” ilanının yersizliğini gösteriyordu. Buna rağmen binlerce işçinin direnişi bir anlam ifade ediyor.

İşçi sınıfında saldırılara karşı direnme eğilimi

Sınıfa yönelik saldırıların tırmandırıldığı böyle bir dönemde işçi sınıfı ve emekçilerden anlamlı tepkiler yükseliyor. THY işçilerinin grev tehdidiyle başlattığı süreç Telekom işçisinin greviyle sürdü. TEKEL işçilerinin özelleştirmeye karşı gösterdiği militan tutum, tersanelerde iş cinayetleri ve kölece çalışma koşullarına karşı açığa çıkan kararlı ve öfke dolu tepki önümüzdeki süreçte sınıf çatışmasının keskin geçeceğini gösteriyor. Sermayenin saldırılarına karşı grev ve direnişler yaygınlaşıyor. Bütün bu gelişmeler bu coğrafyanın militan altüst oluşlara gebe olduğunu gösteriyor.

Tersane direnişinin süreci nasıl gelişti

Tuzla tersaneleri yıllardır gizlenmeye çalışılan ölümlerle, sigortasız, güvencesiz çalışma ve her türlü kuralsızlığın hüküm sürdüğü tam bir sömürü cehennemi. GİSBİR patronları can ve kanla inşa edilen gemilerden muazzam bir servet birikimi elde ederken, tersane işçisinin elde ettiği tek şey yine gaspedilmeye çalışılan kuru bir ücret oldu. 15 yıl içerisinde 83 işçinin mezarını kazın GİSBİR patronları hükümranlığını sürdürmeye devam ediyor. Bu hükümranlık bugüne kadar ciddi ve örgütlü bir işçi tepkisiyle sarsıntıya uğratılmadı.

Tersanelerde son süreçte peşpeşe iş cinayetleri yaşandı. 34 gün içerisinde, 14 Ocak tarihinden itibaren Onur, Metin, Cevat, Osman, Mikail ve Hasan iş cinayetine kurban gitti. Böylece son 8 ayda 18 işçi, genç yaşta tersane sermayedarlarının aşırı kâr hırsının kurbanı oldu. 2007 yılında da 13 günde 5 işçinin yaşamı bu kapitalist çarkın dişlileri arasında öğütüldü. Sınıf devrimcilerinin yoğun emeğinin ürünü olan **Tersane İşçileri Birliği**, güçlü ve etkili eylemler örgütleyerek bu cinayetlerin kamuoyunun gündemine taşınmasında önemli bir rol oynadı.

Bu süreçte sermaye hükümetinin ilgili bakanı Faruk Çelik, sözde denetlemelerde bulunmak zorunda kaldı. Bir takım milletvekilleri, köşe yazarları, basın kuruluşları durmadan Tuzla’yı tartıştı. Yazdılar,

çizdiler, raporlar hazırladılar. Ancak değişen hiçbir şey olmadı. Gemilerden işçi kanı akmaya devam etti. Metin Turan’ın iş cinayetine kurban gitmesiyle tekrar gündemleşen “Tuzla gerçeği”, peşpeşe yaşanan cinayetlerle sınırlarını aştı. Ülkenin gündemine oturan bu cehennem en ücra köşedeki insanları da etkilemeye başlayınca, sermaye devleti bu kez kesin olarak müdahale etme ihtiyacı duydu.

Önce “sosyal taraflar” Ankara’da biraraya geldiler. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’nda yapılan toplantıya işçiler adına Limter-İş Sendikası, işçilere ihanette sınır tanımayanların örgütü Dok Gemi-İş Sendikası ile katliam örgütleri olan GİSBİR ve GİSAD’ın başkan ve yöneticileri katıldı. Bakan Faruk Çelik, Tuzla tersanelerinde yaşanan iş kazaları ve işçi ölümlerinde, ilgili bütün kesimlerin sorumlu olduğunu, mevzuat, işveren ve sendikaların ihmalinden dolayı seri biçimde işçi ölümlerinin gerçekleştiğini savundu. Limter-İş yöneticileri ise taşeronluğun kaldırılmasının iş cinayetlerinin azalmasını sağlayabileceğini açıkladı. *GİSBİR Başkanı Murat Bayrak “Kesinlikle taşeronluğu kaldırmayacaklarını”, bakan Faruk Çelik ise “taşeronluğun kaldırılmasının mümkün olmadığını ancak, kontrol altına alınabileceğini” ifade etti. Aynı zamanda Çelik, “Kazaları önlemek için müeyyide ise müeyyide, düzenleme ise düzenleme yapacağız” diyordu.*

Bu açıklamalar, geçtiğimiz yıl içerisinde 13 günde 5 işçinin iş cinayetine kurban gitmesinin ardından yapılan açıklamaların bir benzeriydi. 13 günde 5 işçinin peş peşe cinayete kurban gitmesinin ardından bakan Çelik, güya tersanelerde “incelemelerde” bulunmuştu. O zaman da tersanelerde bazı “eksiklikler” tespit edilmiş ve “gerekenler yapılmıştır” denmişti. Ama bakan havzadan ayrılır ayrılmaz birbirini izleyen ölümler yaşanmaya devam etti. “Müeyyide ise müeyyide” sözlerinin palavradan başka bir şey olmadığı 4 işçinin cesediyle bir kez daha görüldü.

Yine o seri cinayetler döneminde Murat Bayrak, biz iş güvenliği tedbirlerini alıyoruz, “işçinin yaşamını en az kendimizinki kadar düşünüyoruz” derken, Dok Gemi-İş Sendikası’nın ağası Necip Nalbantoğlu, “sendikamızın örgütlü olduğu yerlerde ölümler yaşanmıyor, çünkü biz işçilerimize eğitim veriyoruz” sözleriyle Limter-İş Sendikası’nı suçluyordu.

Limter-İş Sendikası ise, bir taraftan “bu iş örgütlü mücadeleyle çözümler” diyor, öte taraftan da toplantıyı “olumlu bir görüşme” olarak değerlendiriyordu. Dok Gemi-İş, Bakan Çelik ile GİSBİR patronlarının kolkola girip Limter-İş’e yönelik saldırgan bir tutum sergilediği ve bakanın “Tuzla Tersaneler Bölgesi İzleme ve İnceleme Komisyonu”na denetleme yetkisi vermediği bir toplantıyı “olumlu bir görüşme” olarak değerlendirmek ancak safdillik olarak nitelendirilebilir.

Bu “olumlu görüşmelerin” ardından 4 işçinin daha iş cinayetine kurban gitmesi konunun gündemde kalmasını sağladı. Çalışma Bakanı “yatıyoruz Tuzla, kalkıyoruz Tuzla” derken, aslında işçilerde kabaran öfkenin telaşıyla hareket ediyordu. Tüm sözde denetlemelere karşın iş cinayetlerinin birbirini izlemesi kamuoyunda ciddi bir duyarlılık alanı oluşturdu. Bir takım sendikalar, meslek odaları, kurumlar konuyla ilgili harekete geçtiler. Sermaye basının objektifleri dahi tersanelerden ayrılmaz oldu.

Bu dalga karşısında DİSK basınç hissederek eylem programı açıklamak zorunda kaldı. Bu eylem açık ki işçiler hesap edilmeden yapılmıştı. İşçilerden yalıtık olarak düşünülen bu eylemin DİSK bürokratlarını oldukça medyatik yapacağı açıktı. Diğer yandan DİSK’e bağlı Limter-İş Sendikası 27-28 Şubat gününü “grev” günü olarak ilan etti. Bu da işçilerin bilinç ve örgütlülük düzeyi hesap edilmeden yapılmış bir çağrıydı.

Grev için örgüt, örgüt için taban çalışması!

Yukarıdaki ara başlık birçok şeyi ifade ediyor. Elbette tersaneler cehenneminde gerçekleşebilecek bir grev sorunları bir parça hafifletebilirdi. Ancak Limter-İş Sendikası dışarıda gelişen kamuoyunun duyarlılığına ve rüzgârına yaslanarak bir grev ilan etti. Oysa, tersaneler havzasında gerçekleşebilecek “fiili bir grev” salt kamuoyunun duyarlılığı üzerinden gerçekleştirilemez. Örgütlü bir hazırlığı esas almadan, komitelere dayanmadan ve bu komiteler içerisindeki işçilerin enerjisi grev sürecine ortak edilmeden bu başarılamaz. Kavganın sıcak eğitiminden geçilmeden, salt çağrılara dayanan bir grev, grev değildir. Sız olağanüstü durumlarda, işçilerin kabaran öfkesini eylemsel bir kanala akıtma ihtiyacı hissedersiniz, yanlış olan bu değil. Ancak bunun bir “grev” olarak tanımlanması ve bu “grev”in başarısının GİSBİR’le bir protokolün imzalanmasında görülmesi yanlıştır. Eğer bilinç ve hareket diyalektiğini göz önünde bulundurmazsanız, öfke kabarmasını ve dolayısıyla boşalmasını “grev” olarak tanımlarsınız. Bu bilinçle harekete geçmeyen bir işçi yığınını da, 28 Şubat’ta olduğu gibi harekete geçiremez, hezimete uğrarsınız.

Tersane İşçileri Birliği’nin grev hedefi ve çalışması!

Tersane işçilerinin hak arama mücadelesinin örgütlenmesi doğrultusunda yoğun bir emek harcayan ve bu doğrultuda anlamlı adımlar atan **Tersane İşçileri Birliği**, 9 Aralık 2007 tarihinde gerçekleştirdiği 2. Tersane İşçileri Kurultayı’nda, havzada yaşanan yangının ancak gerçekleşebilecek “**fiili bir grev**” ile bir nebze olsun söndürülebileceğini ilan etmişti. Ancak, bir grevin ön hazırlık sürecinin örgütlenmesi gerektiğinin ve bunun zorluklarının bilincindedir. Güçlü bir ön hazırlık, kuvvetli bir programa sahip olmakla mümkündür. Kuvvetli ve sonuç alıcı bir grev de geniş işçi yığınlarını bu program etrafında kenetlemekle mümkündür. Bu vesileyle kamuoyuna da sunduğu belgelerde, hem tartışma süreci hem de ortaya çıkarmış olduğu program, tamamıyla sınıfı örgütleme, bilincini üst düzeye çıkarma, dayanışma ruhunu güçlendirme, her şeyden önemlisi işçilerin eylemliliğini geliştirme programıdır.

Bugün taşeronluk sistemi altında parçanmış, sorunlarına yabancılaşmış, mücadeleden uzak duran bir işçi kitlesi ancak ve ancak, onu kaynaştıracak ve duyarlılığını arttıracak bir mücadele programıyla bir mücadele dinamiği haline gelebilir. Bu dinamiği yaratabilmenin yol ve yöntemleri de, kurultay sonuç bildirgesi olarak kamuoyuna sunulmuştur. Tersane işçilerinin birliğini yaratmayı amaçlayan bu uzun yürüyüşün programında dayanışma fonundan dernek

le direniş: "Artık yeter!"

lokale, kampanyalara kadar bir dizi karar bulunuyor. Bu kararların ısrarla üzerinde durulması ve hayata geçirilmesi birliği yaratmanın koşuludur. Sınıfın birliği yaratılmadan kalıcı kazanımları açığa çıkaran bir grev sürecini örgütlemek mümkün değildir.

27-28 Şubat direniş ve bir kez daha Limter-İş'in mezhepçi tutumu

Tersane İşçileri Birliği, DİSK'in açıkladığı eylem programında motor güç olacağını açıklamıştı. Bu öylesine söylenmiş altı boş bir iddia değildi. Tersine bu sözler, işçilerin enerjisine yaslanan, işçi yığınları içerisinde ciddi bir etkisi olan ve tersane işçilerinin mücadelesine çoğu zaman rehberlik eden bir güç olmak üzerinden sarf edilmişti. Tersane İşçileri Birliği'ni işçilerin ve tersane patronlarının gözünde güçlü kılan bu olgu, mevcut "sendika" tarafından yok sayılmaya devam ediyor. Bu dar kafalı anlayış, geçmişten bugüne zerre kadar değişmemiş, bunun sonucu olarak Limter-İş Sendikası gerçek işlevinden tamamıyla kopmuştur. Bu darlık, kendine duyulan güvensizliğin yanısıra aslında sınıfa karşı sorumsuzluğun da açık bir ifadesidir.

Bu mezhepçi zihniyet kendini 27 Şubat direnişinde de ortaya koymuştur. En kör gözlerin bile görebileceği bir kitlelilikle alana girerek yolun kesilmesini sağlayan Tersane İşçileri Birliği, Limter-İş Sendikası'nın ısrarı ve ortak komite önerisi üzerine programını değiştirmiş ve Tuzla Gemi Tersanesi önünde kalmıştır. Ancak kısa bir süre sonra "eylem Limter-İş Sendikası'nın eylemi" denilerek Tersane İşçileri Birliği yok sayılmıştır. Pankartın kapatılmasına dönük müdahaleler küfür ve hakaret boyutlarına varmış, arbedeye yol açmıştır. Kitlenin bütünlüğünü ve motivasyonunu zedeleyebilecek bu tutumun sorumluluğu Limter-İş Sendikası'na aittir. Ve bir kez daha görülmüştür ki, bu darkafalı zihniyet yıllardır değişmemiş, tersine kemikleşmiştir. TİB-DER yöneticilerinin kısa süreli kitleye hitabına sürekli müdahale edenler, hitap hakkını burjuva partilerin başkanlarına ve DİSK'in bürokratlarına vermekte sakınca görmemişlerdir. TİB-DER'in pankartına küfür ederek saldıranlar, DSP ve CHP'nin bayrak ve pankartlarına dokunmamışlardır. Dahası "sınıf dostu" olarak tanımlayabilmışlerdir.

'Şah'a kalkan sendikanın hazin çöküşü!

Tarihi mezhepçilik olan bu anlayış basının, kamuoyunun, parlamentonun ve bakanın müdahalelerinin bir grev için yeterli olduğunu düşündü. Ancak, grevi çözücü bir ihtiyaç olarak görme noktasında henüz bilinç bulanıklığı yaşayan bir işçi kitlesini iki günlük bir greve çağırarak, ikinci günde hezimete uğramakla sonuçlandı. Bu başarısızlık, bir başka gerçeğin de görülmesini sağladı. Tersane İşçileri Birliği'ni dışta tutarak, onun etki alanını yok sayarak grev örgütleme fikrinin ne kadar yaşama geçebileceğini direnişin ikinci günü tüm açıklığı ile gösterdi.

Sorunun ikili bir yönü var. Birincisi alt yapısız yani örgütsüz bir grev olmaz. İkincisi ise, Tersane İşçileri Birliği olmadan bir grev başarısızdır. Şimdi Limter-İş Sendikası kamuoyu etkisiyle yaşanan bir takım biçimsel gelişmelere sarılarak, iki günlük "grev

rüzgarı"nın kazanım olarak sunma peşindedir. Bu durum gerçekten de işler acısıdır.

Bugüne bakanlar geçmiş göreceklere...

Bugün Limter-İş Sendikası'nın yarattığı mezhepçi tablo dünün aynası durumundadır. Tersanelerde yaşanan ayrışmanın nedenlerinin kısa özetidir. Yıllardır bir grup öncü işçi birleşik mücadelenin örülmesinden yana olduklarını, ancak sendikanın bu noktada kendi anlayışları dışındaki politik güçlere olanak tanımaması nedeniyle ayrıştıklarını açıkladılar. Sendikadan bağımsız olarak hareket eden ve "bülten" yayımlayarak yollarına devam eden işçiler, 1. Tersane İşçileri Kurultayı'ndan sonra, Limter-İş Sendikası'nın bütün engelleme girişimlerine rağmen Tersane İşçileri Birliği'ni kurarak dernekleştirdiler. Çizdikleri Rota havzaya bakışın politik sağlamlığını gösterdi. Bu sağlamlık kısa sürede tersane işçileriyle kaynaşmayı kolaylaştırdı. Zamanla ciddi bir güç haline gelindi. Barınma sorunundan iş cinayetlerine, sigortasız çalışmaya ve ücret gasplarına karşı yaygın, kitlesel ve etkili eylemler gerçekleştirdiler. 2. Tersane İşçileri Kurultayı ile birlikte sınıfın birliğini yaratmayı ve buradan greve gitmeyi hedeflediler.

Tersane İşçileri Birliği, sınıfın birliği yaratılmadan grevi gündeme getiremiyordu; bu hem henüz böyle bir güce sahip olmamakla, hem de bu gücü yaratabilecek öznel koşulları yaratma çabasıyla ilgiliydi. Bu örgütlülük yaratma çabası uzun ve soluklu bir çabanın ürünü olacaktır. Sendikanın sergilediği dar grupçu zihniyet de ancak böyle bir örgütlülüğün yaratılmasıyla aşılabilecektir.

"İlerici" basının ilericiliği bir yere kadar...

"İşçinin sesi gerçeğin habercisi" *Evrensel* gazetesi, yaşanan direniş sürecini bütün ayrıntılarıyla anlattığını iddia ediyor. Ancak bu ayrıntının içerisinde TİB-DER'i görebilmek mümkün değil. En gerici burjuva basının dahi görmezden gelemediği bu gerçeklik, nasıl oluyor da *Evrensel*'in gözünden kaçabiliyor. Burada bir niyet sorunu var kuşkusuz. TİB-DER'in koskoca 600 kişilik bekar evleri eylemini ufak satırlara sığdırmak zorunda kalan *Evrensel* gazetesi de "ayrıntılı gerçek haberin" safsatadan ibaret olduğunu kanıtlamış oluyor.

Başka bir tutarsızlık örneği de yine *Evrensel* çevresinin desteklediği "Baret" grubundan geliyor. Limter-İş Sendikası'nın genel kurulundan bugüne sendikayla ciddi gerilimler yaşayan bu çevre, 27 Şubat direnişinden önce TİB-DER ile dirsek teması kurmuş, ancak olumsuz yanıt alınca her zamanki gibi Limter-İş Sendikası'nın kuyruğuna takılmayı tercih etmiştir. Bu

kuyrukçuluk, Limter-İş Sendikası'yla beraber TİB-DER'e alınan tutumda ortaklaşmada da ifadesini bulmuştur.

Atılım gazetesinin başyazısının, "İşçi sınıfının yeni damarı" olarak nitelediği tersane direnişinde DİSK bürokratlarına "hak ettikleri değeri" verirken, TİB-DER'den bahsetmemesine ise şaşırarak için bir neden bulunmuyor!

Grevi örgütlemek halen yakıcı bir ihtiyaç!

Tersane patronlarına hadlerini bildirecek, taban örgütlülüğüne ve dinamizmine dayalı bir grevi örgütlemek halen yakıcı bir ihtiyaçtır. Kalıcı kazanımlar elde etmenin ve GİSBİR'i protokol imzaya

zorlamanın biricik koşulu, gerçek bir komiteleşmeye yaslanan, militan eylemliliklerle deneyim biriktiren, ama her şeyden önce sınıfı tek çatı altında toplayan bir çalışma rotasıdır. Bu rota 2. Tersane İşçileri Kurultayı'nda çizilmiştir. İş cinayetlerinin, yaygın sigortasızlığın, taşeronlaştırmanın hüküm sürdüğü bu cehennem daha birçok çalkantıya tanık olacaktır. Yapılması gereken, bu çalkantıların deneyimlerini süzerek gerçek bir grevle zaferi taçlandırmaktır. Bu aynı zamanda, dükkancı sendikal anlayışın yok olmasını da beraberinde getirecektir. Bunu başaracak olan ise kitlelerin militan eylemliliğidir. Bu başarıldığı koşullarda, tersane işçisi gerçek "sınıf dostlarını" yanında görecektir. Grev hazırlığı, 27 Şubat deneyiminin ışığında yüklenilmesi gereken kilit bir noktadır.

Baharı kazanmaya, komitelerle 1 Mayıs'a!

İsyanın ve direnişin adı olan bahar dönemi tersaneler cehennemine de isyanı ve direniş getirmiştir. Sınıfın birliğini yaratma ve dayanışmasını güçlendirme yolunda ilk adım, baharı örgütlemekten geçmektedir. 8 Mart alanlarında kendilerini vareden olan Tersane İşçileri Birliği, baharı adım adım örgütleyerek kazanacaktır. 1 Mayıs'a bu kazanımlar üzerinden yürünecektir. İşçi sınıfının tarihsel mücadelesinin bu önemli gününe hazırlık, "Cehennem koşullarına karşı 1 Mayıs'ta iş bırakarak alanlara" başlığı taşınmalıdır. Taban iradesine dayanan "işyeri komiteleri" üzerinden şekillenmelidir. Tersane İşçileri Birliği'nin yol göstericiliği komiteleri beslemelidir.

Bu başarılılabildiğinde, 1 Mayıs'ta ortaya konulacak mücadele kararlılığı tersane patronlarına korku salacaktır. Sınıf devrimcileri bu bilinçle sürece yüklenme görev ve sorumluluğu ile yüzyüzedir.

Tersane İşçileri Birliği

Sol basının tutumu üzerine...

“Gerçekler devrimcidir!”

Z. Us

Devrimci basına yönelik gerçekleştirilen son saldırılar ile birlikte bir kez daha basın özgürlüğü ve sansür tartışmaları gündeme geldi. Biz bu tartışmalara dair değerlendirmemizde, yaşanan dağıtım gücünü aşmak için girişilecek ortaklık zeminine dair şunları söylemiştik: “Yıpranmış ilişkiler ve geleneksel alışkanlıklardan kaynaklı pek çok sorun devrimci, demokrat, yurtsever basın kuruluşlarının arasında varlığını sürdürüyor. Kalıcı birlikeliklerin oluşturulması için öncelikle bu sorununun ortadan kalkması ve mezhepçi anlayışların masaya yatırılması gerekiyor.” (SİKB, 2008/03, 18 Ocak 2008)

Birlik tartışmaları bu satırları yayınladığımız günleri takip eden süreçte sönüp gitti, ancak son haftalarda sol yayınların “mezhepçi” ve “dargrupçu” tavırlarının ayyuka çıkması, bu alıntıdan yola çıkarak sol basına dair söz söyleme zorunluluğunu doğurdu.

Öncelikle basın özgürlüğü ve sansür konusu tartışılırken sık sık ifade edilen bir noktaya değinmek gerekiyor. Belli bir bilinç düzeyine ulaşmış tüm okurlar bugün burjuva medyanın manipülasyon düzeyinin az-çok farkındadır. Yaptığı grevin haberini göremeyen işçi, yaşadığı sefaletle rağmen yaşam koşullarının düzeldiğinin haberini okuyan emekçi gün geçtikçe medyanın yalanlarının daha da farkına vararak buna alternatif yayınlar arama arayışına girmektedir. Sol basın ise bugün bu alternatifi ortaya koymaktan hayli uzaktır. Peki burada burjuva basına her fırsatta ateş püsküren, her fırsatta onlarca yıllık özgür basın geleneği ile övünen sol basın üzerine düşeni ne kadar yerine getirmekte, gerçekten özgür olmayı ne kadar başarabilmektedir? Kuşkusuz burada özgürlükle kastedilen yalnızca devletin yönetim mekanizmalarından bağımsızlık değil, küçükburjuva kaygı ve alışkanlıkları da aşabilmektir.

Devrimci basın “tarafsız” değil devrimci olmalıdır!

İlk olarak tarafsızlık sorununu ele almak gerekiyor. Bugün pek çok burjuva yayının temel ilkesi tarafsız/objektif habercilik iddiasıdır. Her fırsatta bundan bahsedip bunu destekleyecek sözde kanıtlar gösterirler. Oysa burjuvazinin saflarından yayın yapanların tarafsız olabilmek gibi bir şansı yoktur, yayın politikaları açıkça sermaye yanlısıdır. Öte yandan, sol basın açısından da haberde “tarafsız/objektif” olmayı savunmak açıkça talihsizliktir; anlamı, toplumun gerçek tarafları olan sermaye ve emek cephesinin her ikisine de eşit mesafede durmaktır. Devrimci/sol bir yayının yanında olması gereken taraf, açık ki, işçi ve emekçilerin yani ezilenlerin tarafıdır. Gazetemizin 10. yıl değerlendirmesinde bu çizgiyi şu sözler ile ifade etmiştik:

“Kızıl Bayrak, adı da içinde olmak üzere her alanda bunun gerektirdiği bir açıklık, kesinlik ve toklukla hareket etmiştir. O bir dünya görüşüne, bunun ürünü ideolojiye, Marksizm-Leninizm’e dayanmaktadır; ‘Marks ve Engels tarafından temelleri atılan ve Lenin tarafından geliştirilen bilimsel sosyalizmin 150 yıllık birikimini savunmaktadır. O bir programa, devrimci sınıf partisi programına dayanmaktadır; ‘etrafında birleşilecek ve uğrunda savaşılacak’ bu biricik tutarlı devrimci programı

savunmaktadır. Ve elbette o, bu programdan çıkan devrimci stratejik ve taktik çizgiye dayanmakta, tüm yayın faaliyetini buna dayandırmakta, işçi ve emekçilere bunu taşımaktadır.” (SYKB, Sayı: 2004/24 (16), 19 Haziran '04)

Değerlendirmede Kızıl Bayrak için ifade edilen yayın çizgisinden de anlaşılacağı gibi, devrimci bir yayın için tarafsızlık temel bir ilke olamaz. Yayın politikası için rehber edinilmesi gereken bir ilke varsa, o da Marks'ın ünlü “gerçekler devrimcidir” sözü olmalıdır. Düzenin sınırlarını aşan ve gerçekten özgür bir yayın çıkarmanın temel şartı işte budur.

Ya iş motivasyon, ya gerçekçilik!

Bu girişin ardından devrimci basının gerçekleri yansıtmak konusunda nasıl sınıfta kaldığına gelmek istiyoruz. Devrimci okurun yıllardır aşına olduğu eylem haberleri meselesi aslında durumu anlatmak için tek başına yeterli bile olabilir. Devrimcisinden reformistine solun büyük bir kesiminin, ‘kendi kortejini ikiyle çarp, sevmediğin hareketlerin katilimcısını yarıya indir’ olarak ifade edilebilecek formüllere dayanarak yaptığı haberler devrimci okur tarafından iyi bilinmektedir. Sözkonusu tarzın temel mantığı, tahmin edilebileceği gibi, saflarında içi boş da olsa bir motivasyon yaratmak, devrimci hareketin toplam tablosu yerine diğer hareketlerin zayıflığı üzerinden politika yapmaktır. Bu masum görülebilecek durumun bir adım ötesi ise açık bir emek hırsızlığına varabilen kendi rolünü göklere çıkarma, “damga vurma” hastalığıdır.

Sayıların manipüle edilmesi kadar sıklıkla rastlanan ve işin özünde “sansür” anlamına gelen bir başka yönelim ise, basitçe görmezden gelme ve önemsizleştirerek yansıtmaya tutumudur. Elbette her eylemin, her etkinliğin tüm gazete ve dergilerde yayınlanmasını bekleyemeyiz. Hatta önemli ve temel hareketlenmeler bile yansıtılamayabilir. Bunlar sözkonusu yayınlar için tercih ya da imkansızlıktan dolayı olabilir. Esas sorun bilinçli bir tarzda belli olaylara gözünü kapamak ve esas olarak farklı siyasal hareketlerin öncülüğünü yaptığı eylemleri/direnışleri yok saymaktır. Sayfaları doldurabilecek geçmiş örnekleri bir kenara bırakarak, son haftalarda kendini gösteren direniş süreçlerine bakmak, bu konuda yeterli

örneği sunacaktır.

İşçi direnişlerinin gösterdikleri

Tersaneler cehenneminde mücadele son yıllarda oldukça güçlenmiş, emekten yana olma iddiasındaki tüm yayımlar da doğallığında bu sürece belli oranlarda ilgi göstermişlerdir. Doğal olmayan ise tersanelerde mücadelenin son yıllarında en etkin güç olan Tersane İşçileri Birliği'ne karşı sol yayınlarda rastlanan suskunluk fesadıdır. TİB bugüne kadar pek çok eylem ve direniş ile güçlü bir mücadele süreci örmüş, pek çok taşeron ve asalak tersane patronundan gaspedilen ücretleri tahsil etmiş, mücadelesi sırasında üzerine kurşun sıkılmış ve polis terörüne maruz kalmıştır. Ancak süreç boyunca bunların çok azı sol yayınlarda kendine yer bulabilmiştir. Öyle ki, İstiklal Caddesi'nde yüzü aşkın işçinin yaptığı eylemler zaman zaman burjuva basının bile daha fazla ilgisini çekebilmiştir.

27-28 Şubat “grev” sürecinde yaşananlar ise sol basın açısından tam bir fiyaskodur. Bilindiği gibi DİSK iş cinayetlerine karşı tersaneler önünde oturma eylemi yapma kararı almış, Limter-İş de bunu bir adım öteye götürerek “grev” çağrısında bulunmuştu. Tersane İşçileri Birliği ise altı boş bir grev çağrısını doğru bulmadığını belirtmekle beraber eyleme katılarak destek vereceğini açıklamıştı. 27 Şubat günü gerçekleştirilen eylemler, sabah saatlerinde Limter-İş üye ve yöneticilerinin gözaltına alınması ile başladı. Bunun ardından TİB-DER pankartının ardında toplanan 500 kişi eylemi başlatmış ve gün boyunca eylemin temel güçlerinden biri olmuştu. TİB-DER pankartı ve kitlesi gerek fotoğraflarda, gerekse video görüntülerinde açıkça görünmesine rağmen TİB-DER ismi neredeyse hiçbir sol yayında yer almadı.

Yalnızca sol.org.tr ve alnteri.org konuya dair haberlerinde katılımcı olarak TİB-DER'den bahsetti. Atılım.org, halkinsesi.tv, sendika.org, Evrensel, Birgün ve daha pek çok yayın Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin adını bile anmadı. ESP ve Limter-İş'in eylem alanında TİB-DER pankartını kapattırma çabasının açık bir yansıması olan bu tutum özellikle Atılım gazetesinin haberlerinde dikkat çekti. Yüzlerce kişilik kortejleri göremeyenler(!), kendi sitelerine koydukları fotoğraf ve görüntülerde tüm çabalarına karşın TİB-DER'in pankart ve dövizlerini saklamayı

başaramadılar. Tüm bu yayınlar açıkça TİB-DER'i görmezden gelmeyi ve süreci tek yanlı olarak Limter-İş üzerinden aktarmayı tercih ettiler. Limter-İş'in yayınladığı teşekkür metninde TİB-DER'in olmaması da bizi şaşırtmadı.

Tersanelerle kıyaslandığında çok daha küçük bir direniş olan İlbek Tekstil direnişi de bu dargrupçu anlayışları bir kez daha gözler önüne serdi. İlbek işçisi, GOP İşçi Platformu'ndan İlbek işçileriyle birlikte direnişe geçtikten sonra *Atılım* kısa bir haber yayınlarak direnişi duyurmuştu. Atılım.org'un ertesi günkü manşeti ise süreci bilen okur için gerçekten sürpriz oldu. Nasıl oluyorsa, daha iki gün önce haberdar olunan işçilerin yılları bulan mücadelelerine dair *"Tekstil-Sen'le birlikte hareket eden işçiler, işyeri önünde nöbetlerini sürdürüyor"* ifadeleri kullanılıyor, direnişi Tekstil-Sen'in örgütlediği iddia ediliyordu. Yine, başından beri sürecin bir parçası olan GOP İşçi Platformu'nun adı bile haberde geçmiyordu. Gerek tersanelerde, gerek İlbek Tekstil'de verilen mücadelenin geçmiş süreçlerine dair basit bir *Google* aramasının bile yeterli olacağını hatırlatmak ile yetiniyoruz...

Bir başka örnek ise aylardır sürdürülen ve 250 kişiyi aşkın bir katılım ile gerçekleştirilen İstanbul Emekçi Kadın Kurultayı'dır. Yinelemek gerekir ki kimseden bize ve etkinliklerimize övgüler dizmesini beklemiyoruz, siyasal yaşamımız boyunca da beklemedik... Hatta politikalarımıza karşı eleştirel bir tutum sergilenmesine ve "çamur at izi kalsın" anlayışından uzak her türlü eleştirel çabaya özel bir önem verdik, dahası bunu metinlerimizde de sıklıkla ifade etmeye çalıştık. Ancak 8 Mart sürecinde örülen böylesi başarılı bir kurultay yıllardır bize her fırsatta "kadın çalışmanız bile yok" vb. sözler sarfedenlerin yayınlarında kendine yer bulmayabiliyor. Ne övgü, ne yergi, ne de öylesine bir değinme...

Tersaneler, İlbek ve EKK vesilesiyle bir kez daha günışığına çıkan bu tutum aslında uzun yıllardır yaşanan ve *"ciddiyet ve samimiyet bunalımı"* olarak ifade ettiğimiz tablonun ve küçük-burjuva kimliğin çarpıcı bir yansımasıdır. Yıllardır sendikaları dükkânı olarak görenler, sınıf hareketini kortejlerinde yürütecekleri "kafa sayısı" olarak algılayanlar manipülasyonun her türlüünü kullanarak reklam yapma çabası içerisindeyler. Tüm bu "sol" manipülasyona ve dargrupçuluğa karşı mücadele etmek, devrimci bir yayın faaliyetinin de temel amaçlarından biridir. Bir kez daha "gerçekler devrimcidir" ve bir kez daha devrimciler, gerçekleri söyledikleri kadar devrimcidirler.

İşçi ve emekçi hareketinden...

"Zafer direnen emekçinin olacak!"

Pimsa'da ihanet ve direniş

Tofaş, Ford, Toyota, BMC, Honda, Türk Traktör, Karsan gibi firmalar için ısı, su, ses, izolasyon ve iç giydirme parçalarının dizayn ve üretimini gerçekleştiren, 120 işçinin çalıştığı otomotiv yan sanayi firması olan Pimsa Adler Otomotiv'de, işçilerin Petrol-İş İstanbul 2 No'lu Şubesinde örgütlenmesi üzerine, 3 işçi 3 Mart Pazartesi günü işten atıldı. Patron işçileri işten atmakla kalmadı, işçilerin direnişini kırmak için, iş kolunun metal sektörü olduğunu iddia ederek faşist Türk-Metal sendikasını devreye soktu. İhanetçi geleneğine uygun hareket eden Türk-Metal bir kez daha patronların yardımına koştu.

Petrol İş Sendikası 2 No'lu Şubesi, işten atılan işçilerin işe alınması ve sendikanın fabrikaya girmesi için bir eylem gerçekleştirdi. Fabrika önünde direnişe geçen işçilere, Tekno Kauçuk, Mecaplast, Mutlu Akü ve Özay Plastik işçilerinin de destek vermesiyle eyleme 500 işçi katıldı.

Eylemde konuşan Petrol-İş 2 Nolu Şube Başkanı Ecvet Eşlegül, 2006 yılında Pimsa Adler Plastik adıyla Ümraniye'de faaliyet sürdürürken örgütlenme çalışması başlattıklarını, patronun ise iş koluna itiraz ettiğini, hukuki durumun böyle olduğu yerde fabrikanın ismini Pimsa Adler Otomotiv olarak değiştirdiğini ifade etti. Eylem boyunca işçiler, "Sendika hakkımız engellemez!", "Zafer direnen emekçinin olacak!" sloganlarını attılar. (*Kızıl Bayrak / İstanbul*)

İlbek direnişi 20. gününde!

İlbek Tekstil işçileri tazminat hakları için fabrika önünde sürdürdükleri mücadeleye kararlılıkla devam ediyorlar. Haklarını alana kadar mücadelelerini sürdüreceklerinin ifade eden İlbek Tekstil işçileri, bu çerçevede birçok eylem gerçekleştirdiler. İlbek işçileri direnişi büyütmek ve güçlendirmek için eylemli süreçlerine 4 Mart günü Vural Tekstil önünde devam ettiler. Öğlen saatinde İlbek Tekstil işçilerini Telekom İşçileri ve Sefaköy İşçi Kültür Evi ziyaret ederek direnişlerinin yanında olduğunu ifade ettiler.

Telekom işçileri Cebeci caddesini trafiğe kapayarak İlbek Tekstil'e kadar sloganlarıyla yürüdü. Dayanışma ziyaretine gelenleri işçiler adına selamlayan Zekeriyeye Odabaşı'nın ardından Haber İş 1 No'lu Şube adına direnişi selamlayan bir konuşma gerçekleştirildi. Ardından Eğitim Sen Yön. Kur. üyesi ve GOP Telekom baştemsilcisi birer konuşma yaptı. Ziyaretin ardından bir grup işçi Bayrampaşa'da bulunan Vural tekstil önüne giderek orada eylem gerçekleştirdi.

İlbek Tekstil işçileri farklı eylem ve etkinliklerle mücadelelerine devam edecekler. 14 Mart günü düğün salonunda dayanışma etkinliği gerçekleştirecekler. Bu doğrultuda hazırlıklar devam ediyor. (*Kızıl Bayrak / GOP*)

Petkim işçilerinden Danıştay'a yanıt!

Petrol-İş Sendikası Petkim'in özelleştirmesi hakkında ÖYK kararına iptali ile ilgili açtığı davada, Danıştay 13. Dairesi'nin PETKİM satışını onaylaması üzerine, Petkim işçileri, Danıştay'ın kararını fabrika önünde yaptıkları özelleştirme karşıtı eylemle

karşıladılar. 4 Mart günü sabah Petkim A Kapısı önünde 2 bin kişiyle eylem gerçekleştirdiler.

PETKİM A Kapısı önünde toplanan işçilere seslenen Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı Salih Mehmet Aydın, Danıştay 13. Dairesi'nden böyle bir kararı zaten beklediklerini, bu kararın kendilerine olumlu-olumsuz bir etkisinin olmadığını, 13. Daire'nin kararına karşı İdari Davalar Genel Kurulu'na itiraz edeceklerini, bu süreç içerisinde hukuksal ve eylemsel mücadelelerini sürdüreceklerini ifade etti. Aydın, özelleştirmeleri eninde sonunda durduracaklarını, özelleştirmeyi durdurduktan sonra da tüm işçiler olarak Ankara'ya Bakanlığın önüne yüreyeceklerini, PETKİM'e yatırım yapılmasını, daha çok istihdam yapılmasını isteyeceklerini belirtti. Eylem boyunca işçiler, "KİT'ler halkındır satılamaz!", "Hükümet yasası al başına çal!", "KİT'leri alan da satan da vatan haini!" sloganlarını attılar. (*Kızıl Bayrak / İzmir*)

Yüksel Yemek işçileri maaşlarını alamıyor!

Güneşli'de kurulu Yüksel Toplu Yemek fabrikasında çalışan işçiler Kasım ayından bu yana maaşlarını alamıyorlar. Patron sürekli zarar ettiğini, ama kısa sürede düzeleceğini belirterek ödemeleri sürekli erteliyor. Ama aynı zamanda da sürekli bir yerlerde yatırım yaptığı biliniyor. YTY işçileri bu durum karşısında her akşam bir saat işyeri önünde toplanarak paralarını istiyorlar ve pasif oturma eylemi yapıyorlar. Geçtiğimiz günlerde patron işçilere on'ar lira harçlık vermek isteyince işçiler tepki göstererek "biz dilenci miyiz?" diye paraları almayı reddettiler. İşçiler paralarını alıncaya kadar eylemlerine devam edeceklerini belirtiyorlar. (*Kızıl Bayrak / Sefaköy*)

Tutuklu TÜMTİS yöneticilerine destek!

3 Mart günü Ankara Şubeler Platformu Ankara Adliyesi önünde TÜMTİS Ankara Şube başkanı ve şube yöneticilerinin tutuklanmalarının 105. gününde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. TÜMTİS üyesi işçiler, kitlesel katıldıkları eylemde coşkulu ve öfkeliydiler. Eyleme Şubeler Platformunun temsili düzeyde dahi katılımı zayıftı. Açıklamayı Petrol İş Ankara Şube başkanı Mustafa Özgen okudu. Özgen şunları söyledi: *"Sermaye, siyasi iktidar eliyle yükselen mücadeleyi kırmak amacıyla işçileri, emekçileri ve onların temsilcisi sendika yöneticilerini hedef almaktadır. Bu baskıların ne TÜMTİS'i ne de bizleri yıldırmaacağı açıktır"*

Eylemde sendikacıların serbest bırakılması talep edilirken sıklıkla "Yaşasın sınıf dayanışması!", "Sendikamıza kalkan eller kırılır!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!" sloganları atıldı. BDSF'nin de destek verdiği eyleme 130 kişi katıldı. (*Kızıl Bayrak / Ankara*)

Yörsan işçisiyle dayanışma eylemi!

1 Mart günü Kadıköy İskele Meydanı'nda bir araya gelen Yörsan-Yersen İnişiyatifi üyeleri sloganlarla ve Yörsan işçisinin direnişini anlatan bildirileri dağıtarak Kadıköy Tansaş önüne yürüdüler. Arçelik işçilerinin de destek verdiği eylemde konuşan Arçelik işçisi Yücel

Kurnaz taşeronlaştırmaya ve Arçelik'in yıldırma politikalarına karşı çıkararak sendikaları ile birlikte mücadele edeceklerini dile getirdi. Kurnaz, 'Bizim gibi direnişte olan Yörsan işçisi arkadaşlarımızın yanındayız' dedi. Kurnaz'ın konuşmasının ardından "Arçelik işçisi yalnız değildir!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları atıldı.

Kurnaz'ın ardından konuşan Tek Gıda İş Bölge Başkan Yardımcısı Göksel Şengün ise, 'TEKEL parababalarına peşkeş çekilmiştir' diyerek özelleştirmeye karşı çıktı. TEKEL işçilerine Ankara'da polis saldırmasına da değinen Şengün'ün sözleri "Yılgınlık yok, direniş var!" sloganıyla karşılık buldu. Yörsan patronunun fabrika çevresine 5 metre duvar ördüğünü söyleyen Şengün işverene "Halep oradaysa Tek- Gıda- İş burada. İşçiler işlerine geri dönmelerse, seni o duvarın altında bırakmasını da biliriz" diye seslendi. Eylemde Yörsan ürünlerini tüketmeme çağrısı da yapıldı. (Kızıl Bayrak / İstanbul)

Adana'da Öğretmenevi'ne sahip çıkıldı

İnşaatı süren öğretmenevinin il meclis üyeleri tarafından il özel idaresine devredilmesi kararı üzerine 3 Mart tarihinde Eğitim Sen, Eğitim Bir-Sen, Türk Eğitim Sen ve Eğitim İş tarafından "Öğretmenevime Dokunma" şiarıyla basın açıklaması gerçekleştirildi. Adana Valiliği önünde yapılacak olan basın açıklamasına Eğitim Sen'li öğretmenler sendika binasından fiili bir şekilde slogan atarak döviz ve bayraklarıyla yürüdüler.

Yaklaşık 100 emekçinin katıldığı ve sık sık "öğretmenevime dokunma, öğretmenevi bizindir bizim kalacak" sloganlarının atıldığı eylemde, basın açıklamasını Türk Eğitim Sen Şube başkanı okudu. Açıklamada yaklaşık 7 yıldır inşaatı devam eden öğretmenevinin il özel idareye devredilerek özel işletmecilere peşkeş çekilmek istendiği, sendikalar ve öğretmenevi aidatı ödeyen öğretmenler olarak buna izin vermeyecekleri, bütün yasal yolları zorlayarak engel olacakları vurgulandı. Açıklamanın ardından kitle "öğretmenevime dokunma!" sloganını atarak dağıldı. (Sosyalist Kamu Emekçileri / Adana)

Akdaş Döküm'de işçi kıyımı!

Türkiye'nin en büyük döküm fabrikalarından

birisi olan Akdaş Döküm Sincan Organize sanayisinde faaliyet yürütmekte. Büyük bir sermaye birikimini ifade eden Akdaş'ta çalışan yüzlerce işçi iş güvenliği ve sağlığı başta olmak üzere mesai kesintilerinden, düşük ücretler ve fazla mesailere kadar birçok sorun yaşamakta.

Kölece çalışma koşullarına karşı insanca çalışma ve yaşama koşulları için bir araya gelmeye ve örgütlenmeye çalışan Akdaş işçileri işten atılma saldırısı ile karşı karşıya. Geçtiğimiz hafta sonu 5 işçi geçerli hiçbir sebep gösterilmeden işten atıldı. Yönetimden, 15 ile 30 civarında işçinin daha atılacağı yönüde açıklamalar yapıldı. İşten atma saldırısının amacı açık olarak açıklanmayarak işçiler içerisinde bölünmeler yaratılmaya ve öncü işçiler sessizce tasfiye edilmeye çalışılıyor. Şu an TEGA grevi ile hareketlenen Sincan OSB'de patronların, işçilerin birlikteliğine dair korkuları arttı. Bir yandan yıllardır yapılamayan zamların yapıldığı OSB'de bir yandan da Akdaş'ta olduğu gibi patronlar kendi işletmelerindeki olası süreçleri önden engelleyebilmek için çaba sarf etmekte. (İşçiden İşçiye/Sincan)

SİLGAN'da 47 işçi atıldı!

Ümraniye Dudullu Organize Sanayi bölgesinde bulunan SİLGAN-White Cap isimli yabancı sermayeli firma 29 Şubat'ta 47 işçinin işine son verdi. Fabrikada işine son verilen 47 Birleşik Metal üyesinin yanısıra halen çalışmakta olan 39 üye daha bulunuyor.

Toplu sözleşme sürecinin son gününde Birleşik Metal-İş'e görüşme çağrısında bulunan Silgan patronu 22 Şubat'ta başlayacak grev öncesinde toplu sözleşmeye imza attı. Yoğun pazarlıkların ardından imzalanan toplu sözleşme işçiler adına olumlu bir biçimde sona erdi. Ancak toplu sözleşmenin hemen ardından 25.02.2008 tarihinde Silgan'dan işçi çıkartılacağı sendika temsilcilerine bildirildi. Sebep olarak da işyerinin zararda olduğu, kar edemedikleri, bundan kaynaklı üretimin büyük bölümünün durdurulup kapatılacağı ifade edilmişti.

Sendika temsilcilerinin işyeri yöneticileriyle yaptıkları görüşmede yöneticiler, bunu yapmak zorunda olduklarını ve bundan kaynaklanan tüm cezaları ödemeyi göze aldıklarını belirtmişler. İşçiler açtıkları dava ile hukuki süreci başlattılar. (Kızıl Bayrak / Ümraniye)

Tokat TEKEL' den son gelişmeler...

TEKEL'in bir Amerikan firmasına satışından itibaren Tokat'taki Tekel Fabrikası işçileri de birtakım eylem ve etkinliklerle sürece müdahale etmeye çalışıyorlar.

Bu süreçte bir dizi basın açıklaması, fabrika önüne çadır kurma, fabrika önünde nöbet tutma gibi pratik sergileyen Tokat işçileri eylemlerine devam ediyor.

4 Mart günü de Adana'daki Tekel işçilerine polis saldırısını protesto etmek için sabah saat 11.00 da fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Tokat Tekel Fabrikası üretimi durdurmamıştır. Vardiya değişimlerinde işçiler eski uygulamalara uyarak çalışmaya devam etmektedirler. Fabrika işgali olarak nitelendirdikleri olay fabrika önünde nöbet beklemektir. Üretimi durdurma yetkilerinin olmadığını belirten alt kademe sendika bürokratları, gerekirse üretimi tam durdurabileceklerini de belirtiyorlar.

İşçilere gelince süreçteki belirsizlik, görüşmelerin dahi başlamamış olması morallerini olumsuz etkilemiş durumda. TEKEL'in satışını kabullenen işçiler birtakım özlük hakları için mücadele ettiklerini belirtiyorlar. Görüştüğümüz birçok işçinin ortak talebi de 4-C'nin kabul edilmemesi, kadroda kalınabilmesidir. İşçilerin önemli bir bölümü kadrolu kalmak şartıyla diğer illere gidebileceklerini belirtiyorlar. İşçilerde umutsuzluk hâkim durumda.

Bu olumsuz havanın dağıtılabilmesi için sendika yöneticileri de herhangi bir şey yapmaktan acizler. İşçiler, Tokat yerelinde oluşturulan SSGSS platformu bileşenine katılmak için irade ortaya koyamayan, bileşen tarafından yapılan basın açıklamalarına katılmak için Türk-İş genel merkezinden izin isteyen bir önderlikle yönlendirilmektedir. Bu önderlik haliyle eylemlerin coşkusuz geçmesine neden olmaktadır. Ve bu önderlik işçilerinin apolitik bilincine müdahaleden de uzaktır.

Tekel işçilerini MHP gibi faşist, SP gibi dinci gerici partilerden tutun her türlü gerici kurum ziyaret etmektedir. İşçiler bu gerici çevrelerce zehirlenmektedirler. İşçilerin apolitik bilinçleri ilerici kurumların etkisizliği yüzünden daha da derinleşmektedir. Tokat'ta ilerici ve demokrat kurum olarak gösterilebilecek Eğitim-Sen'de bu sürece müdahaleden uzaktır.

Toplamında Tokat TEKEL eylemli süreci sönük ve coşkusuz geçmektedir. İşçilerin son hali de pek umut verici durumda değildir. Sınıfın önemli bir bölümünü bünyesinde toplayan Türk-İş sürece müdahalede yetersiz ve iddiasızdır. Bu süreç böyle devam ederse işçilerin umutsuzluğunun derinleşmemesi kaçınılmaz olacaktır.

Sosyalist Kamu Emekçileri / Tokat

15 Mart Temsilciler Meclisi toplantısı ve ön hazırlık sürecine dair..**Genç-Sen'i etkin bir politik taban çalışması ile inşa etmek için!**

Genç-Sen Genel Kurulu sonrası oluşturulan MYK tüm yerellere, 15 Mart'ta Temsilciler Meclisi'nin toplanacağını ve bu tarihe kadar tüm yerellerin kendi temsilciliklerini oluşturması gerektiğini bildirdi. Önümüzdeki kısa süreçte yerel çalışmalar temsilciliklerini/şubelerini oluşturarak 15 Mart'taki Temsilciler Meclisi toplantısını gerçekleştirecek.

Bu kadar kısa bir sürede toplantının örgütlenmesi dayatması, bürokratik-reformist kastın, örgütlenmenin kitle tabanını genişletmek, bu çerçevede gençliğin dönemsel gündemlerini işlemekten çok, göstermelik bir toplantı ve yine tabana dayanmayan bir çalışma tarzı ile devam etme niyetinde olduğunu açıklıkla göstermiştir.

Kuşkusuz ortada, tutum ve kimliklerini genel kurulda açıklıkla ifade etmiş olan bu bileşen adına bir tutarsızlık bulunmuyor. Anamlı olanaklar ifade eden birleşik örgütlenme sürecini örnek yerine, Genç-Sen'i kendi dar siyasal yapılarının ve elbette DİSK'in arka bahçesi olarak gören yaklaşımın başka bir şey yapmasını beklemek eşyanın doğasına aykırı olacaktır.

Toplantıya bu kadar sınırlı bir süre kalmış olmasına rağmen, halihazırda MYK dışında toplantının gündemleri ve örgütlenme biçimine dair bir bilgi ya da tartışma metni elimize ulaşmış değil. Bu da şaşırtıcı değil. Zira, tabanı bulunmayan bir örgütlenme olduğu halde, öncelikle merkezi hiyerarşisini inşa etmiş olması ve bunu tüzüksel bir normlar yığını ile bürokratik bir cendereye sıkıştırması, bundan sonra da süreci nasıl işleteceklerini daha ilk adımda göstermiştir. Bir kez daha, yine o bilinen demokrasilik oyunu, yine bilinen diplomatik kulisler ve önceden alınmış kararlar ile toplantıyı oldu bittiye getirmeye çalışacaklardır. Elbette etkin bir karşı duruş ortaya konulmadığı koşullarda.

Bu yaklaşımı ortaya koyacak olan, açık ki Genç-Sen içindeki devrimci ve ilerici güçlerdir. Dayatılan bu kısa süreçte etkin bir çözüm oluşturmak ancak, Temsilciler Meclisi toplantısının sınırlarını aşan bir kapsamda hızla hedefli bir örgütlenme ve kampanya sürecine yönelmek, bunu etkili bir taban çalışması ile birleştirmek ile sağlanabilir.

15 Mart Temsilciler Meclisi toplantısına etkin bir hazırlık!

1- Temsilciler Meclisi toplantısı öncesinde etkin ve dinamik bir taban çalışması örgütlemek temel önemde bir zorunluluktur. Bu kısa dönemi üye kayıt masaları ile geçirmeyi düşünen yaklaşımın karşısında mutlaka gençliğin güncel taleplerini öne çıkaran bir çalışma tarzını esas almak gerekmektedir.

2- Bu kapsamda öncelikle, yerel gündemleri de kapsayan bir biçimde kampanya ve çalışmalar örgütlemek şubelerin ve yerellerin öncelikli hedefi olmak zorundadır. Bunu başaramadığımız koşullarda herhangi bir politik temsiliyet sağlamak mümkün olmayacaktır.

3- Bu açıdan üç başlık güncel olarak öne çıkmaktadır. Birinci başlık, halihazırda YÖK başkanının açıklamaları üzerinden "Paralı eğitime ve

geleceksizliğe hayır!" şiarıdır. Bu başlık kapsamında hızla birimlerde sistemli bir çalışma kurgusu oluşturulmak, gençliğin paralı eğitim ve geleceksizlik saldırısına etkin bir politik tutum almasının yolu açılmak durumundadır.

4- Bir diğer önemli başlık ise türban tartışmaları ile süren düzen içi çatışmalardır. Bu yapıya taraflaşmalar karşısında gençliği, kendi gerçek özgürlük ve gelecek mücadelesinin tarafı olmaya çağırmak günün acil ihtiyacıdır. Bu kapsamda gençliği gerici tartışmada taraf olmamaya, parasız eğitim ve gelecek mücadelesini yükseltmeye çağırmak temel önemde bir zorunluluktur.

5- Üçüncü ve son gündem ise Kürt halkına yönelik saldırganlığa karşı "Yaşasın halkların kardeşliği!" şiarını ön plana çıkaran bir politik çalışma sürecini hedeflemektir. Bu başlık güncel planda Kürt ve Türk gençliğin birleşik mücadelesi açısından önemlidir. "Burası bir sendika, sadece akademik sorunlarla ilgilenebilir" türünden bir yaklaşım, reformist kimliklerin bir dışavurumu olarak tanımlanmalıdır. Zira bu gündem, Genç-Sen MYK'sının türban konusunda yaptığı açıklamalardan çok daha fazla gençliği ilgilendirmektedir.

6- Toplantı öncesinde yapılacak yerel toplantılarda, yereldeki politik çalışmanın gündem ve yöntemine ilişkin açıklık oluşturulması gerekmektedir. Ancak bu sayede, bugün için sınırlı da olsa, tabanın inisiyatifi sağlanabilir. Dönemsel bir yol haritası ve tartışma süreci Temsilciler Meclisi seçimleri öncesinde oluşturulmalıdır. Politik çalışma yöntemi açısından hedefli bir kampanya çalışmasını önümüze koymadığımız koşullarda, etkin bir taban çalışmasını örme şansımız olmayacaktır.

7- Yerelerde tartışmaya ya da onaya dayanmayan hiçbir kararın ilgili yerel açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Zira halihazırdaki bürokratik tüzük de, oluşturulan MYK da merkezi bir meşruiyet taşımamaktadır. İlgili alanlarda ve taban çalışmasında bunu sürekli akılda tutmak, buna uygun bir yöntemle hareket etmek zorundayız. Taban inisiyatifine dayanmayan bir merkezi organizasyonun taban karşısında bağlayıcı kararlar alma şansı yoktur. Bu açıdan yerelin hedef ve programının önüne hiçbir şeyin geçmesine izin vermeyeceğiz. Bugün için Genç-Sen'in öne çıkan ihtiyacı budur. Birleşik bir hareket ve örgütlenme ancak ve ancak yerellerle etkin bir bağın kurulması temelinde gelişebilir.

8- Temsilciler Meclisi, yerelerde ortaya çıkan bu olanak ve çalışma gündemlerinin tartışılacağı, buralardaki veri ve bilgilerin ilgili yerele taşınacağı bir biçimde tanımlanmalıdır. "Halihazırdaki tüzük bunu demiyor" yaklaşımı kabul edilemez. Zira bugün gençlik mücadelesi için önemli olan tüzüksel normlar değil, taban inisiyatifinin önünü açacak etkin ve birleşik bir politik taban çalışmasıdır.

9- Yerellerin temsiliyet tarzını mutlaka tartıştırmamak gerekir. "Temsilciler seçilecek, ondan sonra da ilgili yereldeki 'yürütme' merkezle bağlantılı bir biçimde o kişi tarafından sağlanacak" yaklaşımı, örgütü yerel zeminde de tabansız kılacaktır. Taban inisiyatifini hedefleyen her anlayış bunun karşısına çıkmak durumundadır. Temsilciler, yerelin aldığı kararları

Temsilciler Meclisi'ne aktarmak, orada yapılan tartışmaları da yerele açıklamakla sınırlı bir işlevi yerine getiremez. Yanısıra, temsilcilerin seçilmiş olması açık toplantıların önüne geçmemeli, temsilciler her şube toplantısında ve ihtiyaçlar dahilinde -örneğin bir sonraki temsilciler toplantısı-yeniden belirlenmelidir.

10- Taban inisiyatifi oluşturmayı, Genç-Sen'in bir tabela örgüt olmaktan çıkartarak gençliğin gündem ve sorunlarını işleyen bir örgütlenme haline getirmeyi hedefleyen her anlayışla ortak tutum almak ertelenemez önemdedir.

11- Birleşik, kitlesele ve devrimci bir Genç-Sen için mücadelemizin başlangıç adımlarının atıldığı bir dönemde bunun gerektirdiği bir bilinçle sürece yüklenmek, politik yaklaşımlarımızı pratiğe taşımak günün en önemli devrimci görevidir.

Taban inisiyatifini yansıtacak bir temsiliyet!

Çalışmamızın karşısına tüzüğün bürokratik engellerinin çıkarılacağından kuşkumuz yok. Zira henüz başlangıç adımı olarak bir dizi yerelde bu sorunla karşılaşmış bulunuyoruz. Bu kapsamda birkaç önemli noktayı hatırlatmak istiyoruz:

* Halihazırda Genç-Sen çalışmasının pratik bir hat oluşturmadığı alanlarda ya da tüm ısrarımıza karşın toplantıların yapılmadığı yerelerde hızla çalışmaları başlatmak genç komünistlerin güncel sorumluluğudur. Bu kapsamda beklemeci olmadan, boğucu bir toplantı trafiğine hapsolmeden inisiyatifli adımlar atmak gerekmektedir.

* Çok kampüslü üniversitelerde tüm üyelerin katıldığı merkezi toplantıları önemsemek, ancak bunu fakülte birimlerinde hızla planlanıp hayata geçirilmesi gereken çalışmayı engelleyen bir tutuma dönüştürmemek gerekiyor. Çalışma ve örgüt yerellerden inşa edilecektir. Hiçbir norm ve güç bunu engelleyemez. Bu açıdan daha inisiyatifli davranılmalıdır. İlgili yerellerin üniversite düzleminde nasıl adım atacağını beklemekten fakülte ve bölüm çalışmalarının politik ve örgütsel olarak kendini inşa etmesi temel önemdedir.

* Temsilciler Meclisi herşey demek değildir, ancak yine de merkezi tartışmayı etkin bir politik müdahale açısından önemsemek zorundayız. Bu kapsamda tüm yereller, halihazırda bir Genç-Sen çalışması olsun olmasın, yukarıda ifade ettiğimiz politik platform kapsamında hızla çalışmaları örgütlemek, Temsilciler Meclisi'nde ilgili yerelin temsiliyetini sağlamak zorundadır. Yerelerde etkin bir taban inisiyatifini yansıtacak bir temsiliyeti 15 Mart toplantısına taşımak için etkin bir çaba ve elbette inisiyatif ortaya konulmalıdır.

* Sürecin teknik ve bürokratik bir sıkışma yaşamaması için Genç-Sen üye kayıt formlarına tüm yereller ulaşmalı, temsilcilik ve şube oluşturma adımları politik çalışma ve etkin taban çalışması ile birlikte örgütlemelidir. Sınırlı da olsa, taban inisiyatifini yansıtan bir biçimde Temsilciler Meclisi'nde politik bir odak haline gelmek önem taşımaktadır.

Gençlik hareketinden...

Eskişehir: "Baskılar bizi yıldırılmaz!"

3 Mart günü özel güvenlik birimleri tarafından gerçekleştirilen faşist saldırı üzerine 4 Mart günü OGÜ Mühendislik Fakültesi önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı basın açıklamasında "Baskılar, gözaltılar bizi yıldırılmaz!/Üniversite Öğrencileri" yazılı pankart açıldı ve "Baskılar, gözaltılar bizi yıldırılmaz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "ÖGB/polis defol, üniversiteler bizimdir!" sloganları atıldı.

Basın açıklaması Ekim Gençliği, Mücadele Birliği, Eskişehir Gençlik Derneği, SDG, ÖDP Gençliği, ODAK, DPG, DGH, Öğrenci Kolektifleri, TKP'li öğrenciler ve SGD'nin katılımıyla gerçekleşti. Çevredeki öğrenciler alkışlarla destek verdi.

Ekim Gençliği / Eskişehir

"Gericilikten gericilik beğenmiyoruz!"

İÜ Ekim Gençliği olarak Yabancı Diller Bölümü kantininde bir pano hazırladık. "Gericilikten gericilik beğenmiyoruz! Parasız, eğitim, özerk-demokratik üniversite istiyoruz" yazılı bir ozaliti panoya astık ve türban sorununu anlatan yazıları da bu panoya ekledik. Konu ile ilgili çıkardığımız bildirileri kullanmaya başladık. Bu esnada birçok kişiyle sohbet etme imkanı yakaladık.

İÜ / Ekim Gençliği

Yeni dönemde Kamp-Üs...

Kamp-Üs'te yeni dönem çalışmalarına başladık. Kamp-Üs'ün 3. sayısının hazırlıkları kapsamında türban sorunu üzerinden yazılacak yazının hangi kapsamda olacağını ve t ve bu sorunda gençliğin alması gereken tavrı tartıştık.

Geçen dönem yaptığımız "Ulusal sorun" tartışmasının ardından bu dönem "60'lardan günümüze toplumsal mücadele" konusunu ele alacağız. Bu konuyu üç başlığa ayırdık: "Gençlik hareketi", "İşçi hareketi" ve "Sol Hareket"

Ayrıca bu sene sonunda bir şenlik yapma kararı aldık. Bunu da ekiplere ayırarak kolektif bir çalışmaya konu ederek yapmayı düşünüyoruz. Son olarak Genç Sen üzerine bir tartışma yürüttük.

İÜ Kamp-Üs Dergisi

YTÜ'den ulusalcılara cevap...

YTÜ'de türban tartışmaları ve oluşan tarafları teşhir edebilmek için duvar gazeteleri hazırladık. Yaratılan sahte kutuplaşmaları işleyen duvar gazetesine öğrencilerin ilgisi yoğun. Ortaya atılan tartışmalar ve taraflarla ilgili pek çok kişiyle tartışma fırsatımız oldu. Ayrıca Ekim Gençliği masası açarak son iki gün içinde 20 adet dergi satışı gerçekleştik.

YTÜ rektörünün de içinde bulunduğu ÜAK bileşenlerinin soruşturulması, üniversiteleri "laik" kesimin eylem alanına dönüştürdü. Türkiye Gençlik Birliği adı altında "mücadele" çağrısı yapan ulusalcı kesim, en büyük destekçilerinden biri olan rektör Durul Önen'in soruşturulmasına tepki olarak, 29 Şubat günü 100 kişinin katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Geçtiğimiz dönem rektörlü yürüyüşlere karşı yaptığımız gibi, bu dönem de üniversitenin ulusalcıların örgütlenme alanına dönüşmeyeceğini gösterdik. Sabah erken saatlerden itibaren duvar gazeteleri ve yoğun bildiri dağıtımı ile yapmaya çalıştıkları basın açıklamasını ve ortaya attıkları söylemleri teşhir ettik. Basın açıklamasının

yapılacağı yere "Gericilikten gericilik beğenmeyeceğiz. Gençlik türban tartışmalarında taraf olmayacak!" yazılı ozaltilerimizi astık, alanda marş ve türkülerle müzik yayını yaptık. Aynı zamanda YTÜ Devrimci-Demokrat Öğrenciler imzası ile kullandığımız bildiriye yaratılan sahte taraflaşmaları teşhir ettik.

YTÜ / Ekim Gençliği

Dokuz Eylül'de kesintisiz faaliyet!

DEÜ Ekim Gençliği olarak, ikinci dönem çalışmalarımıza "Birleşik, devrimci ve kitlesel bir gençlik mücadelesi" ana eksenli bir faaliyetle başladık. Son

dönemlerde Yabancı Diller hazırlık öğrencileri ticari eğitim politikaları doğrultusunda daha kapsamlı saldırılarla yüzyüzeler. Bu nedenle çalışmalarımızı bu alanda yoğunlaştırdık.

3 Mart günü Dokuz Çeşmeler Yerleşkesi'ndeki Yabancı Diller Yüksek Okulu (YDY) binasına türban tartışmalarının aslında geleceksizliğin ve paralı eğitimin bir maskesi olduğuna vurgu yapan "Parasız eğitim istiyoruz!" yazılı afişlerimizi asarken, "Gericilikten gericilik beğenmiyoruz!" başlıklı bildirilerimizi dağıttık. Gerçekleştirdiğimiz militan dergi satışı ile de öğrencilerle hem bu gündemlere hem de Genç-Sen'e dair verimli tartışmalar yapma olanağı yakaladık. Bildiri ve afişlerimizi İktisat ve Hukuk Fakülteleri ile belli kafelere, ayrıca Tınaztepe Yerleşkesi'ndeki Fen-Edebiyat, Mühendislik-Mimarlık fakültelerine taşıdık.

Dokuz Eylül Üniversitesi / Ekim Gençliği

EÜ'de faaliyet

Bizler, türban tartışmalarına taraf olmuyor ve parasız eğitim talebini yükseltiyoruz. Bu kapsamda

"Türban tartışmaları geleceksizliğin ve paralı eğitimin maskesidir, gericilikten gericilik beğenmeyeceğiz paralı eğitime hayır!" şiarlı afişler hazırladık ve kampüsümüzü afişlerimizle donattık. Ayrıca 3 Mart günü Fen Fakültesi yolunda Ekim Gençliği'nin militan satışını yaptık.

Bu tartışmaların iç yüzünü çalışmalarımızla teşhir etmeye, gençliği sahte kutuplaşmalara değil, kendi geleceği ve özgürlüğüne taraf olmaya çağırmaya devam edeceğiz!

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

Boykot'a devam!

Okulumuzda ikinci dönem yemek fiyatlarına okul yönetimi tarafından %50 zam yapıldı. 22 Şubat tarihinde öğrenciler tarafında yemekhane boykotu yapıldı. Yaygın bir şekilde zamların teşhiri yapıldı.

Okulumuz merkez yemekhanesinde 3 Mart günü boykot masaları açtık. Yapılan zamlara karşı yaptığımız ajitasyon konuşmalarıyla bu konuda üniversite bileşenlerini duyarlı olmaya çağırdık. Hazırladığımız dövizleri yemekhane kapılarına astık.

Yapılan % 50 zamlara karşı dilekçe topladık, yapılan zamların geri çekilmesini talep ettik. Yaklaşık olarak 300'e yakın dilekçe topladık. Dilekçe toplarken ÖGB'ler tarafından bazı dövizlerimiz yırtıldı. Bu durum ÖGB'lerle bir gerginliğe yolaçtı. Bu gerginlik fırsat bilinenek yemek şirketi masalarımıza el koydu. Bizler bu yapılanlardan dolayı yılmadık, aksine daha fazla işimize sarıldık.

İYTE / Ekim Gençliği

OGÜ'de ÖGB terörü!

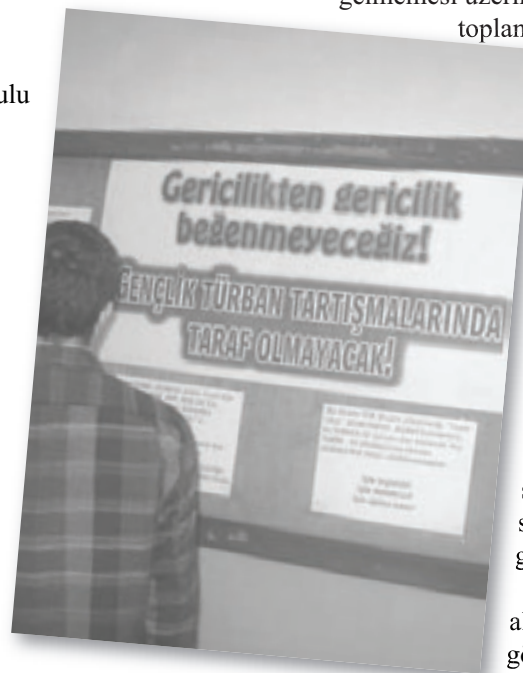
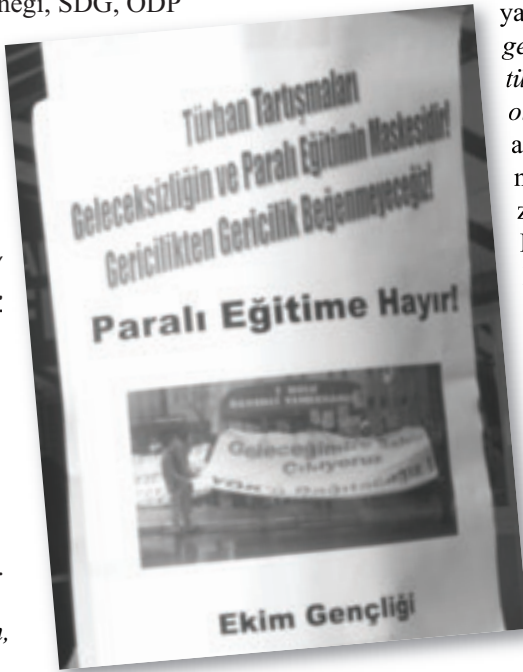
Geçtiğimiz hafta yapılan Genç-Sen toplantısında yerel sorunlar ve açık toplantıya çağrı yapan bildirilerin Pazartesi günü dağıtılması kararı alınmıştı. Ancak Genç-Sen bileşenlerinden kimsenin toplantıya gelmemesi üzerine biz de kendi imkanlarımızla açık toplantıya çağrı yapan afişler çıkartarak kullanmaya başladık.

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Mühendislik Fakültesi durağına afişleri astığımız sırada ÖGB'nin engellemesiyle karşılaştık. Yanımıza gelen ÖGB, afişlerin rektörlükten izinli olmadığını, asamayacağımızı söyleyerek indirmemizi söyledi. Biz kararlıca karşılarında durduk. Bunun üzerine ÖGB'ler afişe müdahale ettiler. Yaklaşık 15 ÖGB'nin müdahalesi sonucunda afiş savunan 3 kişi saldırıya ve hakarete uğrayarak zorla gözaltına alındı.

ÖGB tarafından gözaltına alındıktan sonra Güvenlik Amirliğine götürüldük. Burada kimliklerimizi vermemiz istendi. Ancak hiçbir şekilde

kimlik göstermeyeceğimizi ve bu saldırının hesabını soracağımızı söylememiz üzerine polis karakoluna götürülmemiz için TMSŞ ve Güvenlik şube ekipleri çağrıldı. Gelen polisler de GBT kontrolü yapacaklarını söyleyerek kimlik istediler. Kimlik göstermememiz üzerine bir süre daha tutulduk. Hiçbir işlem uygulanmadan serbest bırakıldık.

OGÜ / Ekim Gençliği

Genç-Sen çalışmalarından...

ÇÜ'de Genç-Sen toplantısı!

İkinci dönemin başlamasının ardından 3 Mart'ta Çukurova Üniversitesi'nde Genç-Sen'in ilk toplantısı alınarak, faaliyetler başlamış oldu.

İlk toplantıya katılım sınırlı kalsa da belirli bir takım tartışmalar yapıldı ve esas olarak en kısa zamanda, ilk elden katılacak olan öğrencilerin katılımını sağlayacak bir toplantı kararı alınmış oldu.

Toplantıda genel çerçevesi ile Genç-Sen'in kuruluş sürecine kadar geçen süreyi ve tabana dayanmayan, tabanın inisiyatifini yansıtmayan ve tepeden bir şekilde kurulduğunun altı çizildi. 15 Mart'ta gerçekleştirilecek temsilciler kurulunun bu kadar yakın bir tarihte toplanmasının, tıpkı genel kurul sürecinde olduğu gibi, Genç-Sen açısından atılan yanlış adımlardan birisi olduğu vurgulandı ve Genç-Sen'e bakışımız anlatıldı. Gerçekleştirilecek ikinci toplantıya dair yönelimler belirlendi.

İkinci toplantı 5 Mart günü gerçekleşti. 3 Mart günü başlattığımız gençlik hareketi, gündemleri ve Genç-Sen'in arasındaki bağ tartışmaları bu toplantıda da devam etti ve asgari bir olgunluğa ulaştı.

Yürütülen tartışmalar doğrultusunda açık çağrısını yaptığımız kitlesel bir toplantı gerçekleştirme kararı alındı. Bu toplantıda gençlik hareketinin yeni dönem gündemleri ve bu gündemler üzerinden başlatılacak kampanyanın tartışılması ve sürecin hemen başlatılması kararlaştırıldı. Aynı zamanda bu toplantıda temsilci seçimleri de yapılacak.

Çukurova Üniversitesi / Ekim Gençliği

Genç-Sen faaliyetine saldırı!

İÜ'nün açılmasıyla birlikte 4 Mart günü Genç-Sen faaliyetine başladık. Çalışmamızı, YÖK ve rektörlerin "Eğitim paralı olmalı" açıklamaları ve Fen ve Edebiyat Fakülteleri'nde baskıların yoğunlaştırılması üzerinden yapmaya karar verdik. Yerel taleplerizin olduğu bir broşür, fakülteler arası geçiş yasağına karşı bir bildiri çıkardık. Yemekhane, kantin, bahçe ve derslik önlerinde bildiri ve broşürlerimizin dağıtımını yaptık. Ayrıca hergele ve kantine afişlerimizi astık, yemekhane önüne de Genç-Sen standı kurduk. Çeşitli yerlere onlarca pullama yaptık.

Genç-Sen masası açıldıktan yarım saat sonra özel güvenlik ve sivil polisler masanın etrafında toplanarak masamızı kapattırmak için saçma bahaneler öne sürmeye başladılar. Kararlı tutum karşısında püskürtülen saldırının ardından yeniden toplanan ve kalabalık biçimde gelen ÖGB'ler ve sivil polisler Edebiyat Fakültesi Dekanı'nın "Masa hemen kalsın" talimat vermesi üzerine masaya saldırdılar. Direnerek masayı savunmamız üzerine arbede çıktı ve özel güvenlik bir arkadaşımızın üzerine atlayarak darp etmeye çalıştı. Arbede sırasında ÖGB'ler masayı kaçırdı. Yeni masa getireceğimizi bildikleri için etraftaki tüm masaları götürmeleri oldukça dikkat çekti. Daha sonra Genç-Sen afişlerine saldırdılar ve yine direnerek yanıt verdik.

Tüm bunlar üzerine Hergele, özel güvenlik ve sivil polis ablukasına alındı. "Paralı eğitime ve fakülteler arası geçiş yasağına karşı çıktığımız için saldırıyorlar" diyerek, İ.Ü rektörlüğünü, özel güvenlik ve sivil polisleri teşhir ettik. Elimizdeki bildirimler bitene kadar saldırının olduğu yerde dağıtım yaptık.

Yaşanan saldırının ertesi günü de yaşanan saldırıyı teşhir eden ve fakülteler arası geçiş yasağını anlatan bir bildiri dağıttık. Öğrencilerin ilgisi yoğundu. Geçen sene Fen ve Edebiyat fakülteleri arasında kaldırılan bu yasağın tekrar başlatılmasına birçok öğrenci karşı çıkıyordu. Bu hakkın tekrar kazanılması için neler

yapılabileceği konusunda birçok kişiyle sohbet etme imkanı yakaladık.

İstanbul Üniversitesi / Ekim Gençliği

Ege'de Genç-Sen faaliyeti

İzmir merkezli Genç-Sen toplantılarında birleşmeye çekilen dikkatlerin ardından her yerelin kendi okulu bünyesinde toplanması kararlaştırılmış ve bu çerçevede Ege Üniversitesi'nde kendi toplantısını yapmış, ardından birimlere bölünmüştür. Şu anda Ege Üniversitesi'nde aktif olarak faaliyet gösteren iki birim bulunmaktadır. Bunlardan biri Edebiyat birimi diğeri ise Mühendislik birimidir. Her iki birimin toplantıları ayrı ayrı yapılmaktadır. Edebiyat Fakültesi birimi Genç-Sen tanıtımına sıkışan bir hat çizmektedir. Genç-Sen tanıtım masaları açmakta ve üye toplamaktadır. Mühendislik birimi ise aldığı üç toplantısında mühendislik öğrencilerinin sorunlarını gündemleştirmeyi ve bu sorunlara karşı örülecek hat üzerinde durmuş ve gelinen yerde faaliyetlerine engellemelere karşın başlamıştır.

Yetkin mühendisliğe karşı geleceğimize sahip çıkıyoruz!

Yetkin mühendislik karşıtı bir çalışma ören ve önüne Nisan'ın ilk iki haftasına forum örgütleme hedefi koyan mühendislik birimi çalışmasına "hangisi yetkin mühendis?" afişleri ve yetkin mühendisliğin geleceksizlik getirdiğini vurgulayan ve akıllarda soru işaretleri bırakan bildirimlerle başladı. Bu hattın kendisi birim toplantılarında tartışıldı ve tüm pratik faaliyet birim toplantılarında kararlaştırıldı.

3 Mart günü yerel afişler mühendislik bölümlerine ve kampüsün belirli noktalarına yapıldı. Gıda Cefe'de afişlere bir saldırı gerçekleşti ve geri püskürtüldü.

4 Mart günü açılan masada yetkin mühendisliği işleyen yerel bildirimler dağıtıldı, öğrencilerle konuşuldu ve mail adresleri alarak mühendislik biriminin düzenli toplantılarına çağrı yapıldı.

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

Eskişehir'de reformist barikat!

İkinci dönemin başlamasıyla birlikte Eskişehir'de 26 Şubat Salı günü Genç-Sen toplantısı yapıldı. İkinci dönemde hangi gündemlerle ve nasıl bir çalışma hattının izleneceği ortaya konuldu.

Tartışmalar sonucunda, bugüne kadar üniversite dışında ve dar bir katılımı gerçekleştirilen toplantıların herkesin katılımına açık olarak düzenlenmesi, iki üniversitenin kendi güçlerine dayanan bir çalışma hattı izlemesi gerektiği ortaya konuldu. Bu perspektif toplantıya katılan bileşenler tarafından kabul edildi. Yanısıra yerel sorunlar tartışıldı.

28 Şubat günü her iki üniversitede çalışmalara başlandı. Anadolu Üniversitesi'nde çalışmalar sorunsuz yürürken Osmangazi Üniversitesi'nde engellemeye karşılaşıldı.

Bildiri dağıtım sırasında İİBF kantininde kantin sahibinin engelleme çabasıyla karşılaştık. Faaliyetimizin engellenemeyeceğini, bildirimimizi dağıtmaya devam edeceğimizi söylememiz üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Çalışmayı birlikte yürüttüğümüz EHP Gençliği ile ortak tutum geliştirilememesi üzerine, çıkan gerginlik sonrası çalışma sona erdi.

Ertesi gün OGÜ bileşenleri olarak bir toplantı gerçekleştirdik. Tartışmalar EHP çevresinin oportunist önerileri ve icazetçi tutumu nedeniyle saatlerce sürdü. Bu çevre tarafından meşru-militan çizgiye açıkça karşı çıkıldı ve faaliyetin rektörlük izinli suya-sabuna dokunmayan bir içerikte sürdürülmesi savunuldu.

Bizler Genç-Sen içerisindeki devrimci taraf olarak

Genç-Sen'i üniversiteye dönük, öğrenci tabanıyla bağ kurmaya çalışan pratik faaliyetleri örmeye devam edeceğiz. Bunu, net bir tutumla, devrimci ilkelere dayanan ve fiili-meşru mücadeleyi esas alan birleşik, kitlesel bir Genç-Sen için mücadele ederek başaracağız.

Ekim Gençliği/Eskişehir

YTÜ Genç-Sen çalışmaları...

Okulun açılmasıyla beraber ilk yapılan açık Genç-Sen toplantısında akademik-demokratik sorunlarının bütünlüklü işlenebilmesi, aynı zaman yerele özgü sorunların da çalışmanın bir parçası olması gerektiği tartışılmıştı. YTÜ'de alınan kararlar doğrultusunda Genç-Sen çalışması sistematik bir biçimde devam ediyor.

Çalışmaya ilk elden YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın açıklamaları ile paralı eğitim saldırısının teşhirini yapan bir biçimde başlamıştık. Ek olarak türban düzenlemesiyle birlikte YÖK ve ÜAK arasında süren tartışmaları teşhir ettik. Okul yönetiminin verdiği cezaları da çalışmamıza konu ediyoruz.

Bir haftadır bu konuları içeren bildiri dağıtımını gerçekleştiriyoruz. Ayrıca okul içerisinde de aynı başlıkları işleyen duvar gazeteleri kullanarak Genç-Sen masası açıyoruz.

Üniversite içinde yapılan dağıtımın yanısıra, iki gündür üniversiteye girişlerinde de dağıtımlar gerçekleştiriyoruz.

7 Mart günü Beşiktaş kampüsü ana giriş kapısı önünde Davutpaşa kampüsünün de katılacağı bir basın açıklaması gerçekleştireceğiz. 6 Mart'ta yapılacak toplantının yanısıra, basın açıklamasına kadar kapı önü dağıtımını ve günlük planlarımızı devam edecek.

YTÜ / Ekim Gençliği

Edirne'de Genç-Sen tartışmaları!

3 Mart günü DİSK Edirne Şubesi'nde Genç-Sen ile ilgili bir etkinlik gerçekleşti.

Etkinlik ilk olarak Genç-Sen, Fransa ve Yunanistan'daki öğrenci eylemliliklerini konu alan bir slayt gösterisi ile başladı. Ardından gençlik hareketinin güncel durumu, piyasalaşan ve ticarileşen eğitim ve Genç-Sen'in hangi ihtiyaçtan doğduğuna dair kısa sunumların ardından karşılıklı soru-cevap bölümüne geçildi ve bu bölüm canlı tartışmalara sahne oldu.

Yaklaşık 40 kişinin katıldığı etkinlik bir başlangıç olarak gayet olumluydu. Etkinliğin en olumsuz yanı 15 Mart'ta gerçekleşecek temsilciler kuruluna belli eksikliklerden dolayı bir temsilcinin seçilememiş olmasıydı.

Ekim Gençliği / Edirne

Yayınlarımız dersaneli gençliğe ulaşıyor!

İzmir Liseli Gençlik Platformu Girişimcileri olarak açtığımız YÖK karşıtı imza masalarının yanında dersanelere de alternatif bir ses götürmeye çalışıyoruz. Daha önce yaptığımız toplantıdan çıkan program üzerine Konak ve Alsancak'taki dersanelere de sesimizi ulaştırmaya başladık.

İlk olarak 2 Mart'ta Alsancak Final Dergisi Dersanesi'ne yerel yayınıımız olan *Katalizör*'le gidildi. ÖSS'de üzerinden en net sömürünün yaşandığı ve öğrencilerin tümüyle müşteri yerine konulduğu dersane zincirlerinden olan FDD, bu açıdan bizim için anlamlı bir başlangıç oldu. Önümüzdeki günlerde *Katalizör*'ün yeni sayısıyla daha güçlü bir dersane faaliyeti örebilmek yolunda çaba sarf edeceğiz.

İzmir Liseli Gençlik Platformu (Girişimi)

İstanbul Emekçi Kadın Kurultayı Sonuç Bildirgesi...**Emekçi kadınlar, özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri!**

Emekçi Kadın Kurultayı, Emekçi Kadın Komisyonları'nın İstanbul'un 5 ayrı sanayi bölgesinde yaklaşık 4 aydır yürüttüğü çalışmaların sonucu 24 Şubat 2008 tarihinde başarıyla gerçekleşti. Birleşik Metal-İş Sendikası Kemal Türker Salonu'nda gerçekleşen kurultayımıza ağırlığını kadınların oluşturduğu 250'yi aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Emekçi kadınların sorunlarının ele alındığı, bu sorunlar karşısında mücadele taleplerinin ortaya konulduğu ve mücadele programının tartışıldığı kurultayımız, emekçi kadınların coşkusunun ve mücadele isteğinin damgasını vurduğu bir atmosferde gerçekleşti.

Kadının bugünkü toplumda sahip olduğu haklar burjuvaziye rağmen ve onun sınıf düzenine karşı mücadele içinde bedeller ödenerek kazanılmıştır. Emekçi kadının kurtuluşu için hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilebilmesi ve burjuvaziye karşı yürütülen mücadelenin yükseltilmesi gerekmektedir.

Bu doğrultuda önümüzdeki dönemin mücadele programı çerçevesinde şu kararlar alındı:

- 1) Emekçi kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesine çekilebilmesi için işyerlerinde ve fabrikalarda taban örgütlülüklerinin oluşturulması, emekçi kadınların sendikal örgütlenme mücadelesine aktif katılımının sağlanması,
- 2) Kadın işçi ve emekçilerin yoğunlukta olduğu işyerlerinde işçi ve emekçi komisyonlarının kurulması için sistemli bir çaba içerisine girilmesi,
- 3) Emekçi kadınları örgütlenme konusunda bilinçlendirebilmek için işçi derneklerinde ve kültür kurumlarında sistemli çalışmalar yapılması,
- 4) Emekçi kadınların yaşadığı sorunların işlendiği bildiri, bülten gibi araçların işlevsel bir biçimde kullanılması,
- 5) Emekçi kadınları bilinçlendirmek amacıyla panel, seminer ve eğitim çalışmaları düzenlenmesi,
- 6) Emekçi kadınların karşılaştığı kimi sorunlar karşısında kadınlara hukuki destek sağlanması,
- 7) Kadınların çok yönlü gelişimi için kültür kurumlarında, işçi derneklerinde ve sendikalarda kültürel-sanatsal faaliyetlerin örgütlenmesi,
- 8) Sanayinin geniş bölüklerinin örgütlenmesine paralel olarak, ev eksenli çalışan kadınların ve gündelikçi kadınların sorunlarına eğilinmesi ve sermayenin azgın sömürüsüne karşı hak alma mücadelelerinin örgütlenmesi,
- 9) Güncel bir saldırı olan SSGSS Yasa Tasarısı'nın ve "istihdam paketi"nin iptal edilmesi doğrultusunda etkin bir çalışma örülmesi,
- 10) Aşağıda sıralanan talepler uğruna mücadelenin yükseltilmesi:
 - * İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!
 - * Eşit işe eşit ücret!
 - * Her türlü fazla mesai ve gece çalışması yasaklansın!
 - * Kadın işçilerin ana ve çocuk sağlığına zararlı işlerde çalıştırılması yasaklansın!
 - * Doğumdan önce ve sonra üç ay aylık ücretli, izin tıbbi bakım ve yardım!
 - * Kadınların çalıştığı tüm işyerlerinde kreş ve emzirme odaları açılmalı!
 - * Esnek üretim, parça başı çalışma sistemleri ve taşeronlaştırmanın yasaklansın!
 - * 7 saatlik iş günü 35 saatlik çalışma haftası!
 - * Herkese iş ve tüm çalışanlara iş güvencesi!
 - * 4857 sayılı İş Yasası (Kölelik Yasası) iptal edilsin!
 - * Emekçi kadınları doğrudan ilgilendiren çocuk işçiliği yasaklansın, çiraklık tasfiye edilsin!

11) Kamu alanında emekçi kadınlar olarak acil-demokratik ve özlük taleplerinin yanısıra aşağıdaki talepler uğruna mücadelenin yükseltilmesi,

- * Başta kadın emekçiler olmak üzere kamu emekçilerinin işgüvenceleri sağlansın!
- * Kamu alanında cinsiyete dayalı ayrımcılığa son verilsin!
- * Kreş haktır. Bu hakkın gaspına yönelik saldırılar son bulsun!
- * Kamu Personel Yasa Tasarısı, norm kadro, sözleşmeli istihdam sistemi, toplam kalite yönetimi uygulamaları iptal edilsin!
- * KESK ve bağlı sendikalarda emekçi kadın komisyonlarının kurulması yanısıra, KESK'e hakim reformist anlayışların kadın sorununa feminist yaklaşımına karşı da mücadelenin yükseltilmesi.

12) 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel anlamı, sınıfsal içeriğine ve güncel önemine uygun kutlanması için çeşitli çalışmalar yürütülmesi, eylem ve etkinlikler örgütlenmesi,

Aynı zamanda, "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ücretli izin ve resmi tatil ilan edilsin!" talebinin öne çıkarılması ve bu doğrultuda faaliyet yürütülmesi.

13) Günümüzde kadınlar çok yönlü cinsel baskı ve saldırı ile karşı karşıya kalmaktadır. Bu saldırıların temelinde kapitalist sömürü düzeni yatmaktadır. Bu temel gerçek gözden kaçırılmaksızın bugün kadına yönelik cinsel baskı ve saldırılara karşı çıkmak acil bir sorumluluktur.

Bu doğrultuda:

* Yasalarda ve toplumsal yaşamın her alanında cinsiyete dayalı ayrımcılığa son verilmesi, her alanda kadınlara yönelik pozitif ayrımcılık ilkesinin hayata geçilmesi, şiddet gören kadınlar için çeşitli tedbirlerin alınması, devletin uyguladığı cinsel şiddetin sona erdirilmesi taleplerinin yükseltilmesi,

Aynı zamanda kapitalizmin kadını metalaştıran tutum ve uygulamalara, kadını köleleştiren kültüre, değer yargılarına ve dinsel gericiliğe karşı mücadele yürütülmesi,

* Kadınların bu sorunlar ve çözümleri konusunda tam bir bilinç açıklığına kavuşması ve ona karşı mücadele etmesi için eğitici çalışmalar yapılması,

* Emekçi kadınların eylem alanlarında özgürleşmeye çağırılması, 25 Kasım gibi mücadele günleri vesilesiyle kadına yönelik cinsel baskı ve saldırılara karşı eylemli tepkinin örgütlenmesi,

14) Savaşlarda kadınlar, ölüm, yıkım ve sefaletin yanısıra, cinsel saldırı ve tecavüzlere de maruz kalmaktadır. Kadınların haksız ve kirli savaşlarda yaşadığı yıkıma karşı mücadelenin yükseltilmesi sınıfsal bir sorumluluktur.

Bu doğrultuda:

* Emekçi kadınlar arasında haksız ve kirli savaşların teşhirinin çok daha güçlü bir şekilde yapılması, emperyalist yağma ve talan politikalarına karşı mücadelenin yükseltilmesi,

* Emperyalist saldırganlığın turmandığı bugünlerde, başta Ortadoğu halkları olmak üzere ezilen halklarla ve onların kadınlarıyla daha güçlü bir dayanışma içinde olunması,

* Sınırötesi operasyonun yapıldığı, Kürt halkına yönelik saldırıların turmandırıldığı, şovenist histerinin iyice azgınlaştığı bugünlerde, ezilen Kürt halkı ve kadınlarının yanı başında olunması,

* Toplumsal yaşamın tüm alanlarında "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarıyla çalışmaların örgütlenmesi,

15) Nasıl ki "Başka bir ulusu ezen bir ulus özgür olamaz" ise başka bir cinsi ezen bir cins de özgür

olamaz. Kadının ezilmişliği kadını insan olmaktan çıkarmakla kalmaz, onu insan olmaktan çıkarır, yani erkeği de insanlıktan çıkarır.

Dolayısıyla erkek işçinin bilinçlenmesi de temel bir sorumluluk alanımızdır. Bu doğrultuda erkek işçilerin bilinçlenmesi, değişim ve dönüşümü çerçevesinde eğitici çalışmaların yapılması,

16) Kadın mücadele içinde özgürleşecektir. Mücadelesi ise, örgütlülük ile ete-kemiğe bürünecek, sağlamlasacak, ilerleyecek ve büyüyecektir.

Bu doğrultuda:

* İşyerlerinde ve fabrikalarında yaşadıkları çok yönlü sorunlar etrafında örgütlülüklerin, komisyonların oluşturulması,

* Başta sendikalar olmak üzere, mevcut tüm sınıfsal ve mesleki örgütlerde, yanısıra mücadeleye hizmet eden tüm öteki devrimci demokratik kitle örgütlerinde emekçi kadınların yer alması,

* Mevcut sınıf örgütlerinde kadınların yaşadıkları genel sorunların yanısıra özgül sorunlarını da ele alabilmek için, işçi ve emekçi kadın komisyonları oluşturulması ve varolanların daha da etkinleştirilmesi hedeflenmelidir.

Sendikal örgütlenmelerden meslek örgütlerine, derneklerden kültür kurumlarına kadar kadın işçi ve emekçilerin ön saflarda yer alması, hem sınıf mücadelesini ilerletecek ve besleyecek, hem de daha özgür ve eşit bir yaşam kurma mücadelesinde önemli bir kazanım olacaktır.

* * *

Toplumsal her sorunun olduğu gibi, kadın sorununun da çözümü, onu ortaya çıkaran ve sürdüren toplumsal koşullardan, bu koşulların ortadan kaldırılmasından ayrı düşünülemez. Kadın sorununun çözümü için anahtar da, onu ortaya çıkaran tarihsel koşullarda mevcuttur. Kadın sorununu özel mülkiyet ve sınıflı toplum düzeni yarattı, sınıflı toplumlar devam ettiği sürece de sorun biçimsel farklılıklar yaşasa da özü itibarıyla varlığını sürdürdü. Dolayısıyla sorunun ortadan kalkması da, sınıflı toplumların ortadan kaldırılmasına bağlıdır.

Kadının gerçek kurtuluşu, sömürü üzerine kurulu bu düzenini ortadan kalkmasıyla mümkün olacaktır.

Sosyalizm, kadına yönelik eşitsizliğin, cinsel baskının zeminini de kuracaktır. Bunun ötesinde, kadın ve erkeği, insanlaşma sürecinin bir üst düzeyinde özgür ve gelişmiş insan olarak eşitleyecektir.

Ancak bu bilimsel gerçek, çözümü devrim sonrasına ertelediğimiz anlamına gelmiyor. Tersine, mevcut düzen koşullarında, tüm diğer toplumsal sorunlar da olduğu gibi, kalıcı ve kesin çözüme toplumsal bir devrimle ulaşılabileceğini unutmadan, acil demokratik taleplerimiz için mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Kadın sorunu sözkonusu olduğunda bu, sadece bu düzen sınırları içinde olanaklı her hakkın alınması ve kullanılmasının da ötesinde, kadının mücadele içinde gelişmesi ve özgürleşmesi için de gereklidir.

Bu bilinçle hareket eden Emekçi Kadın

Komisyonları, kadının mücadeleye katılması ve özgürleşmesi mücadelesinde anlamlı bir adımın altına imza atmıştır.

Emekçi Kadın Kurultayı'nda alınan kararlar doğrultusunda, Emekçi Kadın Komisyonları'nın çalışmasında yeni bir dönem başlamıştır. Bundan sonraki çalışmalar, kurultayda dile getirilen öneriler ve alınan kararlar ışığında sürdürülecektir.

Emekçi Kadın Komisyonları bu doğrultuda tüm emekçi kadınları örgütlenmeye ve bir adım öne çıkmaya çağırılmaktadır.

Emekçi Kadın Komisyonları
05 Mart 2008

Operasyona karşı Kürt halkı ile eylemli dayanışma!

Taksim'de polis terörü!

DTP, BDSP, HÖC, HKM, ESP, TÖP, SDP, EHP, Halkevleri, Kaldıraç, SODAP, Partizan, Alinteri, Odak, Devrimci Duruş ve Köz'ün aralarında bulunduğu devrimci ve ileri güçler, 2 Mart'ta Galatasaray Postanesi önünde Kürt halkı üzerindeki baskılara son verilmesi için bir eylem gerçekleştirdiler.

Basın açıklaması başlamadan önce kolluk güçleriyle ön tarafta yeralan kitle arasında kısa süreli bir arbede yaşandı ve 5 kişiyi gözaltına alındı. Ardından gözaltılara müdahale edilerek basın açıklamasına geçildi. "Operasyonlara son, Kürt halkına özgürlük!" pankartının açıldığı eylemde ilk olarak DTP İstanbul İl Başkanı Halil Aksoy ve ardından DTP milletvekili Sırrı Sakık bir konuşma yaptı. Sakık, sınırötesi operasyonlarına karar verenlerin çocuklarının Avrupa'da lüks içerisinde yaşadıklarını, Anadolu'da halkın çocuklarının savaşa sürüldüğünü ifade etti. Emperyalist devletlerin Ortadoğu'da halklara barış getireceğini söylemesine karşı milyonlarca kişinin hayatını kaybettiğini vurgulayan Sakık, konuşmasını şu sözlerle bitirdi: "Asimilasyon politikalarını reddettiğimiz için ağır bedeller ödüyoruz. Biz bu bedellere karşı yine de, 'Yaşasın halkların kardeşliği' diyoruz."

Daha sonra ortak basın açıklamasına geçildi. Yapılan açıklamada, egemen sınıfların, Kürt halkının kimliği ve ulusal talepleri için yıllardır yürüttüğü mücadele karşısında inkar ve imha politikasını sürdürdüğü, Kürt halkının yürüttüğü özgürlük mücadelesinin rejimi zorladığı, emperyalist ve yerli işbirlikçilerinin ise özgürlük mücadelesini baskı, katliam ve devlet terörüyle bastırma, ezme ve tasfiye etme politikasını devam ettikleri vurgulandı. Sınırötesi operasyonun ABD emperyalizminin emriyle yapıldığını ve ABD'nin kararıyla durdurulduğunun belirtildiği açıklamada, operasyonun medya, silah tekelleri ve AKP'yi fazlasıyla memnun ettiğini, bedelini ise her millettenden ve her inançtan bu coğrafyanın halkının ödediği ifade edildi.

Basın açıklamasından hemen sonra kolluk güçleri kitle dağılırken azgınca panzerlerle su sıkarak ve biber gazlarıyla saldırdı. Havaya defalarca kurşun sıkan kolluk güçleri onlarca kişiyi copleyarak gözaltına aldı. Kasımpaşa ve Hacıhüsrev yönlerine doğru gaz bombalarıyla kitleyi kovaladı ve ara sokaklara girdi. Saldırı sonucunda pek çok kişi polis teöründen nasibini aldı.

Eylem boyunca "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "PKK halktır halk burada!", "Şehit namırım!", "Biji şerok Apo!" sloganları atılan eyleme 1000'i aşkın kişi katıldı. Kolluk güçleri yolu kapatarak eyleme katılacak kişileri eylem alanına sokmadı. (Kızıl Bayrak / İstanbul)

İzmir: Kurumlardan ortak açıklama

1 Mart günü Kemeraltı girişinde biraraya gelen BDSP, HÖC, ESP, Kaldıraç, Köz, Mücadele Birliği ve Partizan sınırötesi operasyonla ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Daha sonra ise ulusların kendi kaderini tayin hakkının önemi belirtilirken, çözümün ezilen sömürülen halklar olarak emperyalizme karşı birlikte mücadele etmekten geçtiği vurgulandı.

Açıklamaya DTP yöneticileri de katılarak destek verdi. Açıklamada "Yaşasın halkların kardeşliği!", "Kürt halkı yalnız değildir!", "Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" sloganları atıldı. Eyleme 70 kişi katıldı. (Kızıl Bayrak / İzmir)

Ankara'da operasyonlara karşı açıklama!

4 Mart akşamı, içinde Kürt-Der, Devrimci 78'liler Federasyonu, İHD Ankara Şubesi, SDP Ankara İl Örgütü, DTP Ankara İl Örgütü, ESP, EKD, Haber-Sen, SES Ankara Şube, Tüm Bel-Sen 2 No'lu Şube, BES 1 No'lu Şube, PSAKD, 78'liler, Birlik ve Dayanışma Derneği, Kurtuluş ve Halkevleri'nin yer aldığı "Savaşa Karşı Kardeşlik Platformu" tarafından Kürt halkına yönelik imha, inkâr politikalarını ve operasyonları protesto etmek amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Kitlesele geçen basın açıklaması sloganlarla son buldu. (Kızıl Bayrak / Ankara)

Bursa: "Operasyonlara son!"

Bursa'da 1 Mart'ta saat 14:00 de Belediye parkında sınırötesi operasyonlarla ilgili basın açıklaması yapıldı. Bursa İHD Şube Başkanı'nın okuduğu basın açıklamasına yaklaşık 40 kişi katıldı. Basın açıklamasında "Savaşa değil, emekçiye bütçe!", "Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!", "Katil ABD, işbirlikçi AKP", "Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik" sloganları atıldı. Basın açıklamasına İHD, DTP, SDP, EMEP, BDSP, Partizan, DHP, SODAP, Tunceliler Derneği Bursa Şb. ve Sarya Sanatevi katıldı. (Kızıl Bayrak / Bursa)

KESK: "Operasyonlar durdurulsun!"

Kamu Emekçileri Sendikaları (KESK) İstanbul Şubeleri Platformu 1 Mart'ta Taksim Gezi Parkı'nda gerçekleştirdiği basın açıklaması ile sınırötesi operasyonların durmasını, Kürt sorununun demokratik, barışçıl yoldan çözümünü talep etti. Eylemde, "Susma haykır halklar kardeşdir!", "Savaşa değil emekçiye bütçe!", "Susma haykır halklar

kardeşdir!", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol!" sloganlarını atan kamu emekçileri adına Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Dursun Yıldız basın açıklamasını gerçekleştirdi. Yıldız, Kürt sorununun 1990'dan bugün kadar devam eden operasyonlarla çözülemediğini, bundan sonra da çözüm olmayacağını söyledi. ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Türkiye'yi de emperyalist çıkarlarına alet ettiğini belirten Yıldız, operasyonlarla sürdürülen savaşın bedelinin kan, gözyaşı ve halklararası yükseltilen kin ve nefret olduğunu vurguladı. (Kızıl Bayrak / İstanbul)

ÇÜ: Operasyonlar durdurulsun!

Güney Kürdistan'a yönelik yapılan operasyona karşı 28 Şubat günü Çukurova Üniversitesi'nde Yurtsever Devrimci Demokrat Öğrencilerin örgütlediği ve aralarında Ekim Gençliği'nin de bulunduğu birçok kurumun da destek verdiği bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Okunan basın metninin ardından atılan sloganlarla eylem sona erdi. Eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı. (ÇÜ / Ekim Gençliği)

İHD: Çözüm için barış!

İHD İstanbul Şubesi Barış Komisyonu, 5 Mart günü Taksim Gezi Parkı'nda gerçekleştirdikleri oturma eylemi ile Kürt sorunun "şiddet ve terörizm" sorunu olarak adlandırılmaktan vazgeçilmesini talep ederek, barış kültürünün geliştirilmesi için herkesi birlikte çaba harcamaya çağırdı. Çözüm için şiddete son verilmesi gerektiğinin söylendiği açıklamada medyanın tutumu da teşhir edildi. Açıklama "yaşamın ve barışın sesini yükseltme" çağrısı ile son buldu. (Kızıl Bayrak / İstanbul)

İrkçı-siyonistlerden Filistin halkına “soykırım” tehdidi!

Üç ay önce ABD'nin Annapolis kentinde barış vaat eden bir konferans toplanmıştı. Sözkonusu seremoniyi organize eden savaş çetesinin şefi Bush, 2008 yılı sonuna kadar İsrail-Filistin sorununun çözüleceğini açıklayarak, büyük yalanlarından birini daha piyasaya sürmüştü.

Savaş makinesini halkları katletmek için seferber eden dünya jandarması ABD'nin Filistin sorununa çözüm üretmesi eşyanın tabiatına aykırıdır. Zira ezilen halkları emperyalistler özgürleştirmez, özgürleşmek ancak emperyalizme karşı başarılı direnişler sonucunda mümkün olur. Filistin sözkonusu olduğunda bu olgu çok daha yaşamsaldır. Çünkü ırkçı-siyonist rejim emperyalist güç odaklarının tümü tarafından himaye ediliyor.

ABD emperyalizminin vaatlerinden barış çıkması bir yana, zıvanada çıkan ırkçı-siyonist cellâtlar vahşeti tırmandırdı. Siyonistlerin son operasyonunda, aralarında çok sayıda çocuğun da bulunduğu 120 civarında Filistinli katledildi, yüzlerce yaralandı.

Top oynayan Filistinli çocukların üzerine bomba yağdıran İsrail ordusu, iğrenç bir arsızlık örneği sergileyerek “teröre karşı” savaştıklarını söyleyebiliyor. Güya bir İsraili'nin öldürülmesine misilleme olarak yapılan vahşi katliamın ardından, ırkçı-siyonistlerin iğrenç niyetlerini yansıtan tehdit İsrail savunma bakan yardımcısı Matan Vilnai adlı cellât tarafından dillendirildi. Bu Nazi bozuntusu, Filistinli direnişçilerin İsrail topraklarına attıkları füzeleri kastederek, “Füze atışları hızlandıkça ve menzilleri arttıkça, Filistinliler daha büyük bir ‘şoa’ya neden olacaklar, çünkü kendimizi tüm gücümüzle savunacağız” dedi.

“Şoa” sözcüğü İbranice’de genelde Nazi soykırımını anlatmak için kullanılıyor. Nitekim hem Reuters haber ajansı hem İsrail’in en ciddi gazetelerinden Haaretz, çeviriyi “soykırım” şeklinde

yaptılar. İsraili yetkilinin, tepkiler üzerine kavramı “felaket” anlamında kullandığını iddia etmesi elbette inandırıcı bulunmadı.

Belirtmek gerekir ki, ırkçı-siyonistlerin tüm icraatları soykırımcı bir zihniyet taşıdıklarına işaret eder. İsrail ordusunun kurulduğu günden beri özellikle Filistinli çocukları hedef aldığı bilinmektedir. Binlerce Filistinli çocuğun İsrail savaş makinesi tarafından katledilmiş olmasının tesadüf olduğunu kimse iddia edemiyor. Top oynayan çocukların üzerine bomba yağdırılması da İsrail ordusunun çocuk katliamcısı olduğunun çarpıcı örneklerindedir. Lübnan saldırısında da çoğunluğu çocuklardan oluşan sivillerin sığındığı Kana’daki bir binanın yerle bir edilmesi ya da süt üretim, depolama, dağıtım merkezlerinin özel şekilde hedef alınması da bu soykırımcı zihniyetin göstergelerindedir.

Soykırım tehdidiyle ilgili açıklama yapan Hamas yetkilisi, “Filistin halkını öldürmek ve yakmak isteyen yeni Nazilerle karşı karşıyayız” sözleriyle dile getirdi tepkisini.

Annapolis’te Bush’un “özel ilgisi”ne mazhar olan Mahmut Abbas, çift devletli çözüm masalına inanarak dönmüştü işgali altındaki topraklara. Ancak ırkçı-siyonistlerin şefi Ehud Olmert’le son görüşmesini geçen hafta gerçekleştiren Abbas bile, nihayet İsrail’in barış için değil, başka şeyler için çalıştığını fark etmiş görünüyor. Gerçekte Abbas’la başında bulunduğu ekip dışında siyonistlerin barış istediğine zaten inanan yoktu. Ancak Abbas’la ekibi tüm umutlarını ABD emperyalizminden gelecek “çözüme” endekslediğinden, içine yuvarlandıkları aymazlık bataklığından çıkmayı bir türlü başaramıyorlar.

Siyonistlerin vahşi katliamlarına rağmen, Filistinli direnişçiler İsrail’e Kassam roketleri fırlatmaya devam etti. Hamas’ın askeri kanadı İzzeddin El Kassam Tugayları Sözcüsü Ebu Ubeyda açıklamasında,

“Düşmanımızla kıyaslanabilecek donanımımız asla olmayacak. Ama herhangi bir saldırıyı, düşmanımızın pişman olacağı bir maceraya dönüştürmek için gerekli her türlü çalışmayı yapıyoruz” dedi.

İrkçı-siyonist işgale karşı her tür araçla direnmek kuşkusuz meşru bir hak. Ancak direniş, düşmanı pişman olacağı maceralara sürüklemekle yetinmeyip, kazanmak için siyonizmi yenmenin yollarını da aramak sorumluluğuyla karşı karşıyadır. Siyonizme karşı zafer kazanmak sadece Filistin halkının değil, Filistin’deki Yahudilerin de biricik özgürleşme yolu olacaktır.

* Soykırımcı zihniyet, İsrail devleti kurulmadan önce de siyonistlerin belirgin özelliklerindedir. Öyle ki, bir devlet kurmak için Nazilerden yardım talep eden siyonistler, Nazi Almanyası’nın doğudaki vurucu gücü olmayı Hitler yönetimine önerebilmişlerdir. (Bkz. **Siyonizmin Gizli Tarihi**, Ralph Schoenman, Kardelen Yayınları)

Savaş kundakçılarından Lübnan halklarına tehdit!

Emperyalist-siyonist güçlerin hedefindeki Lübnan yeni bir tehditle karşı karşıya. Ortadoğu’da cirit atan Amerikan savaş makinesine bağlı güçlerin sayısı yüzbinlere ulaşmışken, Malta açıklarında demirli üç savaş gemisini de Lübnan açıklarına kaydırma kararı alındı.

Konuyla ilgili açıklama yapan bir ABD savunma bakanlığı görevlisi, üç savaş gemisinin Lübnan’a hareket ettiğini söyledi. Savaş gemilerini tehdit amacıyla kaydırmadıklarını, ABD’nin Lübnan’daki krizin çözülememesinin sorumlusu olarak gördüğü Suriye konusunda sabrının tükendiğini, bundan dolayı savaş gemilerini Lübnan açıklarına kaydırdıklarını iddia etti.

Reuters ajansına açıklama yapan bir üst düzey ABD’li görevli de, “ABD’nin Lübnan’da cumhurbaşkanlığı seçiminin tıkanmasından dolayı derin endişe” duyduğunu öne sürerek, savaş gemilerinin kaydırılmasına gerekçe uydurmaya çalıştı. Bu küstahça açıklamaları yapan görevliler, ABD savaş gemilerinin Lübnan cumhurbaşkanlığı seçimlerine ne tür bir “katkı” sunacakları konusunda açıklık getirmediler.

Olaya tepki gösteren Lübnan Başbakanı Fuad Sinyora, ABD savaş gemilerinin Lübnan açıklarında konuşlandırılması için, hükümet olarak, hiç kimseden

deniz desteği talepleri olmadığını söyledi. Beyrut’taki başbakanlık binasında Arap diplomatlarla konuşan Sinyora, Lübnan karasularında yabancı savaş gemilerini görmek istemediklerini de ifade etti. Hizbullah ise ABD ordusunun girişimini tehdit olarak nitelendirdi.

Gelişmelerle ilgili değerlendirme yapan Hizbullah milletvekili Hasan Fadlallah, televizyonda yaptığı konuşmada, “Lübnan’a karşı bir Amerikan tehdidiyle karşı karşıyayız. Bu tehdit ve gözdağının bizi etkilemeyeceği aşikârdır” dedi.

Emperyalist-siyonist güçlerin bu fütursuz saldırganlığı, Ortadoğu’da çatışmaların neden süreklileştiği konusunda fikir vermektedir. Zorbalıkta sınır tanımayan bu güçler, Ortadoğu halklarını köleleştirme seferlerini sürdürdükleri istiyorlar. Ancak hiçbir yeni plan halkları köleleştirme seferini başarıya ulaştırmaya yetmeyecektir. Ezilen halklar direnme geleneğini yaşattığı sürece, işgalcilerin iflah olması mümkün değildir.

FARC liderlerinden Raul Reyes 16 yoldaşıyla birlikte sınır ötesi saldırıyla katledildi!

ABD Kolombiya'yı bölge halklarına saldırtıyor!

Latin Amerika'da 20. yüzyılın ikinci yarısında geleneksel devrimci gerilla hareketleri kıtayı sarmıştı. Özellikle Küba devriminden sonra ivme kazanan gerilla mücadelesi, CIA patentli askeri faşist cuntaların terörüne maruz kalmış, harekete destek veren emekçi kitleler de yoğun devlet terörüyle sindirilmek istenmişti. Kıtadaki ekonomik-toplumsal dönüşümler, dünyada esen gerici rüzgar, daha önemlisi bu hareketlerin ideolojik-politik çizgileri ve sınıfsal niteliklerinin de etkisiyle, gerilla hareketleri dönemi, geçen yüzyılın sonunda esas yönünden kapanmıştı. Kolombiya kıtanın istisnası oldu. Küba'ya yakın olan ELN ile Kolombiya Silahlı Devrimci Güçleri (FARC) bugüne kadar devrimci mücadeleyi sürdürmeyi başarabildiler.

Bu süreç, Kolombiya rejimini tependen tırnağa kontralaşmış bir CIA üssü haline getirdi. ABD emperyalizminin finanse ettiği kirli savaş yüzbinlerce Kolombiyalının hayatına mal olmuş, 40 yıldır sürdürülen kirli savaşın beslediği para-militer cinayet şebekeleri ülkeyi bir ölüm tarlasına çevirdiler. Buna rağmen, ne CIA "danışman"ları ne ABD'nin milyar dolarları karşı rejimi kurtarmaya yetebildi. Devrimci gerillalar halen Kolombiya'nın üçte birini kontrol etmektedirler.

Kıtada yükselen "sol dalga" ise karşı rejimi iyice sıkıştırmış, güçlü gerilla hareketinin basıncı altında bulunan bu rejim, Venezüella ile Ekvador arasına da sıkışınca geleceğinden kaygı duymaya başlamıştır. Bu durum bir süreden beri hem Washington'daki savaş kurmaylarını hem Bogota'daki karşı rejimin şeflerini kaygılandırmaktadır. ABD yönlendirmesiyle komşu halklara karşı provokatif faaliyete başlayan Kolombiya rejimi, öncelikle Venezüella'daki karşı-devrimcilerle işbirliğini geliştirdi. Ancak devlet başkanı Hugo Chavez tarafından sert bir şekilde uyarılan karşı rejim, kendine çekidüzen verir gibi oldu. Hatta Chavez'in FARC'ın elindeki rehinelere serbest bırakılması için arabuluculuk yapmasını da başlangıçta onayladı.

Kısa sürede çark eden Kolombiya yönetimi, Chavez'in girişimiyle rehinenin serbest bırakılması sürecini sabote etmeye başlasa da, bu kirli hedefine ulaşamadı. Karşı rejimin engellerini aşan Chavez, bir kısım rehinenin serbest bırakılmasını sağlamayı başardı. Bu gelişmelerin hemen ardından, Ekvador sınırını ihlal ederek FARC'ın önde gelen liderlerinden Raul Reyes ile 16 yoldaşını bir gece baskısıyla katleden CIA kuklası Bogota rejimi birkez daha kanlı yüzünü gösterdi.

Katliamdan sonra sahte özürler dile getiren karşı rejimin şefleri, umduklarının ötesinde sert tepkilerle karşılaşınca küstahlaştılar. Hem pervasız katliamın gerçekleştirilmesi hem sergilenen saldırgan tutum, belli ki Washington'daki efendinin desteğinden güç almaktadır.

Kontra rejime en sert tepkiyi Chavez gösterdi. Bogota'daki büyükelçiliğini kapatan Chavez, Caracas'taki Kolombiya büyükelçisini sınır dışı etti. Ekvator sınırının ihlal edilmesinin "kabul edilemez" olduğunu ifade eden Chavez, Kolombiya sınırına binlerce asker göndererek, bütün hava üslerini "kırmızı alarm"a geçirdi. Daha önce karşı rejimi uyararak Chavez, Venezüella'ya benzer bir saldırıyı savaş nedeni sayacağını bildirmişti.

59 yaşında şehit düşen Raul Reyes'i "iyi bir devrimci" olarak niteleyen Chavez, katliamla ilgili değerlendirmesinde, "Bu saldırı Güney Amerika'da savaşın başlangıcı olabilirdi. Savaş istemiyoruz ama emperyalistin (ABD) ya da onun fino köpeği Uribe'nin bizi bölüp güçsüzleştirmesine izin vermeyeceğiz. Uribe suçlu, sadece yalancı değil mafya üyesi, terörist ülkeye liderlik eden milis. Kolombiya Latin Amerika'nın İsrail'i oldu" dedi.

Sınırı ihlal edilen Ekvador yönetimi de sert tepki gösterdi. Kolombiya ordusunun bir katliam düzenlemek üzere Ekvador sınırından 10 km kadar içeri girdiğini, ülkesinin bağımsızlığını kasten ihlal ettiğini ifade eden Ekvador devlet başkanı Rafael Correa, "Kolombiya'nın gerçekleri saptırmasının ve Ekvador halkıyla alay etmesinin" durumu daha da kötüleştirdiğini belirtti. Benzer bir olayın tekrar yaşanmaması için gereken adımların atılacağını söyledi.

Kontra saldırıyı değerlendiren Fidel Castro da, askeri harekâtın Yanki emperyalizminin soykırım planlarının bir sonucu olduğunu, ABD ve müttefiklerinin bu savaş borularını öttürmesinin uzun bir tarihe dayandığını belirterek, "emperyalistlerin savaş boruları kıtamızın güneyinde ötüyor, bu yeni bir şey değil, öngörülen bir şey!" şeklinde konuştu.

Kıta ülkelerinin çoğu saldırıyı kınarken, karşı rejime destek veren olmadı. Katliama tek açık destek, savaş kundakçılarının üssü Washington'dan geldi. Ekvador devlet başkanının FARC'la ilişkisini tespit

ettiklerini öne süren CIA tetikçileri, Hugo Chavez'i FARC'a 300 milyon dolar vermekle, iki lideri "teröre destek" sunmakla itham ettiler.

Daha da ileri giden karşı rejimin şefi Alvaro Uribe, Venezüella aleyhinde soykırım suçlamasıyla Lahey'deki uluslararası savaş suçları mahkemesine

başvuracaklarını söyledi. Yine bu günlerde, FARC'ın "kirli bomba" üretebilmek için radyoaktif madde tedarik etmeye çalıştığı iddiası piyasaya sürüldü.

Bu iddia ve suçlamaların ABD dolarlarıyla finanse edilen kirli savaşla yüzbinlerce insanı katleden bir rejimin şefleri tarafından gündeme getirilmesi çirkin olduğu kadar gülünçtür de.

"Teröre destek vermek", "kirli bomba üretmek" türünden iddiaların emperyalist savaşın temel gerekçeleri arasında gösterildiği göz önüne alındığında, Bogota'daki CIA tetikçisi karşı şeflerinin kimlerden ilham aldıkları kolaylıkla anlaşılabilir.

Faşist Kolombiya rejiminin saldırganlığı ülke dışına taşıması, ABD emperyalizminin bölge halklarına karşı hazırladığı kirli planlarının bir parçasıdır. "Sol dalga"yı tersine çevirmek adına kıtadaki işbirlikçilerini kullanan ABD, bunda mesafe alamayınca bu rejimi ortalığa salmış görünüyor. Bu açıdan Chavez'in "Güney Amerika'nın İsrail'i" tanımı Kolombiya'ya uygun düşmektedir. Ancak İsrail'in varlığı nasıl ABD emperyalizminin Ortadoğu'da bataklığa saplanmasını önleyemediyse, Kolombiya rejiminin tetikçiliği de Latin Amerika'da bu başarıyı sağlayamayacaktır.

Basel'de kitlesel ve coşkulu yürüyüş:

"Sermayeye karşı mücadele her yerde!"

Her yıl Ocak ayının sonunda İsviçre'nin Davos kentinde yapılan Dünya Ekonomik Formu toplantıları bu yıl da polislerin büyük güvenlik önlemlerine ve terörüne sahne olmuştu.

Savaş halini anımsatan güvenlik önlemlerine rağmen İsviçre'nin birçok kentinde devrimci, ilerici ve antifaşist gruplar protesto gösterileri örgütlemişlerdi. Polislerin gösteriler karşısındaki tutumu tarihi boyutunda bir saldırganlıktı. Sadece Züriç, Basel ve Bern'deki protesto gösterilerinde 300'ü aşkın kişi gözaltına alınmıştı.

Polislerin bu gözü dönmüş saldırganlığı İsviçre kamuoyunda geniş tepkilere yol açmış ve günlerce süren tartışmalara konu olmuştu. Bu zemin üzerinde İsviçreli devrimci, ilerici, anti faşist ve otonom gruplar bir protesto gösterisini gündemlerine almışlardı. Bu amaçla yapılan çağrı anlamlı bir karşılık buldu. İçinde BİR-KAR'ın da bulunduğu bir platform kuruldu.

Platformun 1 Mart tarihinde "Polis saldırganlığına ve kapitalizme karşı mücadele meşrudur!" şiarı adı altında aldığı yürüyüş kararı, 16'yı aşkın kurum ve kuruluş tarafından desteklendi.

Bir hafta önce ortak çıkarılan çağrı bildirisi ve afişler yaygın olarak kullanıldı. En önde şiarı ortak saptanan bir pankart taşındı. Sömürgeci Türk ordusunun Kürt halkına yönelik saldırganlığını da içeren ortak konuşma metni yürüyüş güzergahı boyunca okundu. Sermayenin temsilcisi konumundaki önemli noktalarda, bu kurumları hedefleyen konuşmalar yapıldı.

Kanton polisi önünde yapılacak olan konuşma, platformun da önerisiyle BİR-KAR tarafından yapıldı. Yabancılar sorununu işleyen, Kürdistan'daki sömürgeci saldırganlığı ve siyonist vahşeti de teşhir eden konuşma "Yaşasın enternasyonal dayanışma!" sloganıyla desteklendi.

Bin kişinin katıldığı yürüyüşte, "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Faşizme ölüm!", "Polis ve kapitalist saldırganlığına hayır!", "Politik tutsaklara özgürlük!", "Salırganlığın arkasında sermaye var, sermayeye karşı mücadele her yerde!" gibi sloganlar coşkuyla atıldı. Coşku ve öfkenin egemen olduğu yürüyüşe İsviçreli devrimci grupların katılımı dikkat çekti.

KESK'e bağlı sendika şubelerinin genel kurulları cansız geçiyor...**Haklarımızı kazanmak, mücadeleyi büyütmek için devrimci bir mücadele programı altında birleşelim!**

İşçi ve emekçilere dönük çok yönlü saldırıların yaşandığı bir süreçte KESK'e bağlı sendika şubelerinin genel kurulları gerçekleşiyor. Birçoğu tamamlanmak üzere olan genel kurullardan yansıyanlar kamu emekçileri hareketinin ihtiyaçlarına yanıt vermekten oldukça uzak görünüyor. Böylesi bir tabloda üst kurulların da benzer bir atmosferde gerçekleşeceği çok açık.

Bugün kamu emekçileri hareketinin yaşadığı kırılma ile tıkanan mücadele kanallarının çok yönlü ve birikmiş nedenleri bulunuyor. Bu nedenlerden biri devletin hareketin dinamiklerini kırmak için uyguladığı sistematik baskı ve terördür. Diğer bir yanı ise sermaye iktidarının kamu sektörünün tasfiyesine yönelik saldırıdır. Konunun asıl ve belirleyici yanını ise KESK'e hakim uzlaşmacı, reformist anlayışların hareketi geriletken, mücadelenin önüne set çeken politikalarıdır.

Şube genel kurulları tüm bu sorunların tartışıldığı, geçmişin eksiklikleriyle hesaplaştığı, ileriye dönük sonuçlar çıkarıldığı, devrimci bir mücadele programının oluşturulduğu bir atmosferde gerçekleşmedi. Kurullar genelde cansız, coşkusuz, üyelerin ve delegelerin sınırlı katılım sağladığı bir zeminde gerçekleşti. Kurullarda yapılan konuşmalar ise genellikle sorunların özüne ve esasına değinmeyen, dile getirilen sorunlara karşı somut öneriler ve çözümler sunmayan, mücadelenin sorunlarına nedenleri üzerinden değil sonuçlarından bakan, sendikal mücadele anlayışlarının değil kişilerin eleştirildiği bir içerikte yapıldı. Kurulların öncesinde yapılan tartışmaların, gerçekleştirilen ittifakların, kamuoyuna sunulan mücadele programlarının kapsamı da büyük oranda bu darlıkta yaşandı.

Kurullara hareketin yaşandığı kırılmadan doğrudan sorumlu olan sendikal anlayışların (DSD, Yurtsever Emekçiler, EMEP) ilkesiz ittifakları damgasını vurdu. Kamu emekçilerini doğrudan ilgilendiren saldırılara karşı bundan sonra nasıl bir mücadele yürütüleceği tartışılmadı. Kürt halkına yönelik imha ve inkar saldırısının yoğunlaştığı böylesi bir süreçte işyerlerinde yapılan delege seçimlerinde Kürtler üzerinden karalama kampanyaları yürütüldü. Ulusalçı, gerici, faşist unsurların içinde yer aldığı Sendikal Birlik grubu ile ilkesiz ittifaklar yapıldı.

Delegelerin ve üyelerin kurula hem katılımı hem de kürsü konuşmalarına ilgisi ise oldukça zayıftı. Çoğu yerde işyerlerinden delege çıkarmakta, yönetimlere aday olacak kişiler bulmakta zorluklar yaşandı. KESK'in ve hareketin yasal cendere altına alınmasından, fiili-meşru mücadele geleneğinden uzaklaşmasından doğrudan sorumlu olan uzlaşmacı anlayışlar geçmişlerini aklamak için demagojik söylemlerle yeniden yönetimlere aday oldular. Politikasızlığın, ilkesizliğin en üst boyutta yaşandığı kurullarda reformist anlayışların ortak söylemi "yönetimlerde herkes olsun, ortak liste çıkarılsın, çalışanlar yönetimlere gelsin" argümanı üzerinden şekillendi. Ancak bu ortaklıkların hangi ilkeler üzerinden olması gerektiği, nasıl bir mücadele programı etrafında çalışılacağı hiç gündeme getirilmedi. KESK'in ve hareketin yaşadığı tıkanıklığın sorumlusu "çalışmayan kişiler" değildir. Asıl önemli ve belirleyici olan "çalışacak kişilerin" Kürt sorunundan AB'ye, kadın sorunundan demokrasi

konusuna, anti emperyalist mücadeleden bağımsızlık söylemine, sendikal demokrasinin işletilmesine kadar birçok temel konuda hangi taleplerle nasıl bir mücadele yöntemini benimseyerek bir araya gelip gelmediğidir.

Örneğin DSD grubunun yaptığı kurul konuşmalarında hiçbir rahatsızlık duymadan övündüğü toplu görüşmelerde "masadan çekildik, bunu da biz yaptık" türü demagojileri "iyi çekildiniz ama KESK'i o masaya izlediğiniz uzlaşmacı mücadele anlayışıyla hapseden siz değil miydiniz? Tamam yetkiyi kaybettikten sonra aklınız başınıza geldi ve çekildiniz ama yüzümüzü işyerlerine, mücadele alanlarına döneceğiz demiştiniz de ne yaptınız?" sorgulamasıyla karşılanmadı. İşyerlerinde, sektörlerde yaşanan özgün sorunlarla kamu personel rejimi, kamu yönetimi, SSGSS, performans göre ücretlendirme, sözleşmeli, taşeron vb. işgüvencesiz istihdam biçimleri gibi genel ve güncel saldırıları püskürtmek için nasıl bir mücadele yöntemi izlenmesi gerektiği tartışılmadı. Kürt halkının haklı ve meşru taleplerinin neden sahiplenmesi gerektiği, halkların kardeşliği şiarının hayat bulması, emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı aktif ve eylemli tutum alınması, Telekom, Tekel vb. işçi direnişleriyle eylemli dayanışmanın neden örgütlenmediği dile getirilmedi. Kısaca kamu emekçilerinin ekonomik talepleriyle siyasal talepleri arasındaki bağın nasıl kurulacağı, işyerlerinde kağıt üzerinde üye görünen ancak gerçekte örgütsüz olan emekçilerin mücadelenin öznesi haline nasıl getirileceği, mücadelenin tabana yayılması için ne gibi yol, yöntem ve araçların kullanılması, hak ve özgürlükleri kazanmak için grev hakkının nasıl örülmesi ve örgütlenmesi gerektiği, tüm bunların devrimci bir mücadele programında nasıl somutlanacağı gündeme dahi getirilmedi.

Bu tabloyu tersine çevirebilecek bir müdahaleyi ancak öncü, ilerici, devrimci kamu emekçileri yapabiliirdi. Ancak ne yazık ki bu genel kurul süreci de bu anlamda heba edildi. Bu yönlü bir devrimci irade açığa çıkmadı. Böylesi bir iddiayı taşıyanların büyük bir kısmı ise uzlaşmacı, reformist anlayışlara yedeklendi.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak bulunduğumuz alanlarda mevcut güç ve imkanlarımızı hareketin ve mücadelenin sorunlarının tartışıldığı zeminlere çevirmeye çalıştık. Tüm ilerici, devrimci güçlerin seçimleri de aşacak tarzda devrimci bir mücadele

programı etrafında birleşmesi için çaba harcadık. Tüm müdahalelerimizi bu bakışla yaptık. Seçimlerin öncesinde işyerlerinde, şubelerde mücadelenin asıl yükünü çeken dinamik unsurlara çağrı yaptık. Ancak bir mücadele programı etrafında ortak davranma iradesi ve niyeti gösteren unsurlarla bir araya geldik ve bu birliktelikleri kamuoyuna somut bir programla ilan ettik.

Şimdi önümüzde üst kurullar ve KESK genel kurulu var. Şubelerdeki kurullar bu anlamda üst kurulların nasıl geçeceği hakkında bir veri sunuyor. Şubelerdeki tablonun üst kurullara ve KESK genel kuruluna yansıtacağı bugünden açıktır.

Ancak öncü, devrimci kamu emekçilerinin görev ve sorumlulukları seçim süreçlerine müdahale etmekle sınırlı değildir. Seçimler ancak kamu emekçilerine devrimci sınıf mücadelesini yükseltme çağrısını yapmanın, hareketi siyasallaştırmanın bir olanağı olarak değerlendirildiğinde bir anlam taşımaktadır. Genel kurul sürecinin başarısı bu görev ve sorumluluk yerine getirilebildiği koşullarda sözkonusu olabilir.

Genel kurul sürecinde ve sonrasında tüm öncü, ilerici, devrimci, sosyalist kamu emekçilerini bekleyen en temel görev bu sorumluluğun gereklerini yerine getirmek olmalıdır.

(Kamu Emekçileri Bülteni Sayı 25 * Mart 2008)

İYTE'de paralı üniversite tartışmaları...

28 Şubat'ta İYTE'de Eğitim-Sen tarafından "Paralı üniversite tartışmaları ve üniversitelerimizin geleceği" konulu bir panel düzenlendi.

Gerçekleşen panelde iki ayrı görüş savunuldu. Ar. Gör. Nida Kamil Özbolat ilk sunumu yaptı. Hocamız eğitimin neden temel bir hak olduğu ve neden parasız olması gerektiğini anlattı. Her bir bireyin eğitiminin sadece kendisi için değil toplum için gerekli olduğunu, ne yazık ki gelinen yerde eğitimin piyasanın ihtiyaçları çerçevesinde ele alındığını ifade etti.

Ardından sözü Prof. Dr. Sami Sözüer'e bıraktı. Sami Sözüer, gerçek eğitimin özel üniversiteler ve dershanelerde verildiğini söyledi ve eğitimin paralı olması gerektiğini savundu. Konuşması sırasında salondaki öğrencilerin tepkisi ile karşılaşan hoca sunumuna son verdi.

İki konuşmacının yaptığı konuşmalar sonrasında söz amfiye verildi. Öğrencilerin yaptığı kısa sunumlarla eğitimin temel bir hak olduğu ve parasız olması gerektiği söylendi. Demokratik bir ortamda yapılan tartışmalarda, eğitimin parasız olması gerektiği savunuldu. Bazı öğrenci arkadaşlar tarafından YÖK'e dair eleştirilerde bulunuldu, "YÖK çürümüş düzenin aynasıdır" denildi. Panele 175 kişi katıldı.

İYTE / Ekim Gençliği

Günlük Kızıl Bayrak sitesinin Şubat ayı rakamları...**Artan izleyici ilgisi duyulan güvenin ifadesidir!**

Sitemizin aylık izlenme rakamlarını okurlarımıza sunmaya **Şubat** ayı rakamları ile devam ediyoruz. Özellikle ziyaretçi sayısında belirgin bir artış görüyoruz son ayın rakamlarında.

Ocak ayında (31 gün üzerinden) **122.479** olan toplam ziyaretçi sayısı **Şubat** ayında (29 gün üzerinden) **127.010** olarak gerçekleşmiş bulunuyor. Artıştaki farkı tam olarak değerlendirebilmek için aradaki gün farkına da dikkat edilmelidir. Buna göre, **Ocak** ayında **3.951** olan günlük ortalama ziyaretçi sayısı, **Şubat** ayında

4.380 olarak gerçekleşmiştir.

Buna karşılık görüntülenen sayfa sayısında **Ocak** ayına göre küçük bir azalma sözkonusu. **Ocak** ayında bakılan sayfa sayısı aylık toplam olarak **702.511** ve günlük ortalama olarak **22.662** idi. **Şubat** ayında bakılan sayfa sayısı aylık toplam olarak **625.642** ve günlük ortalama olarak **21.574** olarak gerçekleşti.

Tablolardan da görülebileceği gibi, **Şubat** ayında en yüksek günlük ziyaretçi sayısına **5.760** rakamıyla **27 Şubat**'ta ulaşıldı. Bu, Tersane işçilerinin büyük yankı

yaratan militan direnişinin gerçekleştiği gündür ve izleyicinin bu olaya ilişkin bilgiye ulaşabilmek üzere sitemizi yoğun bir biçimde ziyareti bizim için her açıdan anlamlı ve sevindirici olmuştur.

İzleyicinin günden güne artmakta olan ilgi ve güveninin bir başka göstergesi, o günden beri sitemizin ziyaretçi sayısının genellikle **5 binin** üzerinden seyretmesidir. **Mart** ayının geride bıraktığımız ilk dört günü için bu günlük ortalama **5.235** ziyaretçi olarak gerçekleşmiştir. Aynı rakam görüntülenen sayfa için ise **24.100**'dür.

Bu eğilimin sürmesi durumunda **Mart** ayında bütün bir yayın dönemimizin en yüksek rakamlarına ulaşmış olacağız.

vom 1. Februar 2008 bis 29. Februar 2008			
Datum	KW	Tag	Seitenaufrufe
1.2.2008	5	Freitag	16.674
2.2.2008	5	Samstag	15.108
3.2.2008	5	Sonntag	15.783
4.2.2008	6	Montag	27.114
5.2.2008	6	Dienstag	24.007
6.2.2008	6	Mittwoch	20.593
7.2.2008	6	Donnerstag	15.052
8.2.2008	6	Freitag	17.054
9.2.2008	6	Samstag	18.627
10.2.2008	6	Sonntag	24.532
11.2.2008	7	Montag	23.726
12.2.2008	7	Dienstag	23.094
13.2.2008	7	Mittwoch	25.147
14.2.2008	7	Donnerstag	21.719
15.2.2008	7	Freitag	17.180
16.2.2008	7	Samstag	21.387
17.2.2008	7	Sonntag	20.865
18.2.2008	8	Montag	19.841
19.2.2008	8	Dienstag	29.245
20.2.2008	8	Mittwoch	27.505
21.2.2008	8	Donnerstag	18.319
22.2.2008	8	Freitag	18.834
23.2.2008	8	Samstag	24.782
24.2.2008	8	Sonntag	27.492
25.2.2008	9	Montag	26.239
26.2.2008	9	Dienstag	20.020
27.2.2008	9	Mittwoch	24.782
28.2.2008	9	Donnerstag	19.935
29.2.2008	9	Freitag	20.058

Insgesamt: 625642 Seitenaufrufe

vom 1. Februar 2008 bis 29. Februar 2008			
Datum	KW	Tag	Besucher
1.2.2008	5	Freitag	4.064
2.2.2008	5	Samstag	4.437
3.2.2008	5	Sonntag	4.014
4.2.2008	6	Montag	4.352
5.2.2008	6	Dienstag	4.503
6.2.2008	6	Mittwoch	4.377
7.2.2008	6	Donnerstag	4.374
8.2.2008	6	Freitag	4.046
9.2.2008	6	Samstag	3.121
10.2.2008	6	Sonntag	3.923
11.2.2008	7	Montag	4.284
12.2.2008	7	Dienstag	3.969
13.2.2008	7	Mittwoch	4.092
14.2.2008	7	Donnerstag	4.338
15.2.2008	7	Freitag	4.274
16.2.2008	7	Samstag	3.353
17.2.2008	7	Sonntag	3.806
18.2.2008	8	Montag	4.581
19.2.2008	8	Dienstag	4.648
20.2.2008	8	Mittwoch	4.350
21.2.2008	8	Donnerstag	4.390
22.2.2008	8	Freitag	4.973
23.2.2008	8	Samstag	5.344
24.2.2008	8	Sonntag	4.867
25.2.2008	9	Montag	5.286
26.2.2008	9	Dienstag	3.387
27.2.2008	9	Mittwoch	5.760
28.2.2008	9	Donnerstag	5.224
29.2.2008	9	Freitag	4.913

Insgesamt: 127010 Besucher

8 Mart Etkinliklerinden...**Özgürlük ve eşitlik için!****Emekçi kadınları 8 Mart'ta alanlara çağırıyoruz!**

Mamak' ta sınıf devrimcileri emekçi kadınları özgürlük ve eşitlik için alanlara çağırarak bir faaliyet sürdürüyor. Ankara'da Devrimci 8 Mart Platformu'nun örgütlediği eylemin çağrısını bildirenler ve afişlerle birlikte yaparken, BDSP afişlerini de Mamak'ta yaygın bir biçimde kullanıyoruz. 9 Mart günü Mamak İşçi Kültür Evi'nin 'Eşitlik ve özgürlük için emekçi kadın buluşuyor!' şiarlı etkinliğinin davetiyelerini emekçi kadınlara ulaştırıyoruz. 8 Mart'ın devrimci çağrısıyla bahar dönemini kucaklayacağız. (**Mamak / BDSP**)

8 Mart'a hazırlanıyoruz!

İşçi Kültür Sanat Evi Kadın Komisyonu olarak düzenlediğimiz emekçi kadın kurultayından sonra çalışmalarımız tüm hızıyla sürüyor. Önümüzde 8 Mart gibi önemli bir gün var. Bu nedenle tüm gücümüzle 8 Mart'a etkin bir şekilde hazırlanıyoruz.

Kadın komisyonumuz yaptığı son toplantıda 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün bölgemizdeki işçi ve emekçi kadınların gündemine girmesi için çeşitli planlamalar yaptı. Ev ziyaretleri ile 8 Mart için hazırlanan belgesel gösterimini gerçekleştirecek olan komisyonumuz, ayrıca bildiri ve afiş gibi çeşitli araçları da kullanacak. Bu planlamalar çerçevesinde "**Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**" şiarının yazılı olduğu

afişlerimiz, Çiğli merkezde ve emekçi semtlerinde yapılmaya başlandı. Ayrıca ilde düzenlenecek 8 Mart eylemine katılım için hazırlanan ortak afiş ve bildirilerde kullanılıyor.

Emekçi kadın kurultayımızda işçi ve emekçi kadınları özgürlük ve eşitlik için bir adım ileri çıkmaya çağırmıştık. 8 Mart'ta da bu çağrıyla emekçi kadınları mücadele taleplerimizle birlikte eyleme çağırıyoruz. (**Çiğli İKSE Kadın Komisyonu çalışanları**)

Eskişehir'de devrimci 8 Mart faaliyeti

Eskişehir'de bu yıl diğer yıllardan farklı olarak devrimci bir 8 Mart için ortak bir faaliyet örlümeye başlandı. Geçen yıllarda feminist yaklaşımların gölgesinde kalan 8 Mart, bu yıl devrimci bir müdahaleyle sınıfsal özüne uygun ve devrimci bir temelde örgütleniyor. BDSP, DGH, Eskişehir Gençlik Derneği, Mücadele Birliği ve ODAK'ın örgütlediği 8 Mart süreci yaygın bir afiş çalışmasıyla başladı. Birkaç gündür Anadolu Üniversitesi'nde ve şehir merkezinde yaygın olarak afişlerimizi kullandık. Sürecin ilk etkinliği olarak KESK toplantı salonunda "Demir Çeneli Melekler" adlı filmin gösterimini yaptık. Etkinliğe yaklaşık 40 kişi katıldı. Çalışmalarımız 8 Mart günü yapılacak olan basın açıklaması ve panele çağrı yapan el ilanları ve afişlerimizi kullanarak devam edecek. (**Kızıl Bayrak / Eskişehir**)

Kayseri'de 8 Mart etkinliği!

Kayseri İşçi Kültür Evi'nde 2 Mart günü 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü'ne hazırlık çerçevesinde bir etkinlik gerçekleştirildi. Ağırlığı emekçi kadınlardan oluşan bir kitlenin katıldığı etkinlik sıcak bir söyleşiyle başladı. Ardından bir müzik dinletisi gerçekleştirildi. Daha sonra ise, BDSP'nin hazırladığı 8 Mart Belgeseli izlendi. Ardından belgeselden hareketle bir değerlendirme yapılarak yine sıcak bir söyleşi eşliğinde etkinlik sona erdirildi. (**Kızıl Bayrak / Kayseri**)

Bielefeld'de başarılı 8 Mart etkinliği

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne 1 hafta kala bölgemiz Bielefeld'de bir 8 Mart etkinliği gerçekleştirdik. Ön çalışmasında afiş ve el ilanı çıkardık. Bunları ilerici parti ve sendikalara götürdük, çeşitli yerlere astık. Çevremizdeki insanları etkinliğimize çağırdık. 70 kişinin katıldığı etkinliğimiz oldukça başarılı geçti. Katılan birçok kimse memnuniyetini dile getirdi. (**Bir-Kar / Bielefeld-Almanya**)

Essen'da 8 Mart etkinliği

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliğimiz asgari bir başarı ile gerçekleşti. Etkinliğimiz devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Başından sonuna kadar görsel olarak hazırlanan ve sunulan seminerimiz 3 saat sürdü. Semineri sunan arkadaşın başarılı anlatımı ve dinleyicilerin aktif katılım ile canlı tartışmalar yaşandı. Etkinlik genç bir kadın yoldaşımızın başarı ile sunduğu tek kişilik bir oyun ile devam etti. 45 kişinin katıldığı etkinliğimiz ortak söylenen türkü ve marşlarla son buldu. (**BİR-KAR / Essen**)

Doğ güneş doğ, tüm kızılığınla doğ!

H. Doğan

ABD emperyalizminin izniyle Güney Kürdistan'a karadan yapılan operasyonun yine ABD'nin emriyle bitirilmesi, düzen cephesinin ve ordusunun kamuoyu nazarındaki itibarının yerlerde sürünmesine yetti. Bu durumu hazmedemeyen ve kamuoyu nazarındaki itibarlarını kurtarma telaşına düşenler, şimdilerde boyalı basın makyajlamasıyla ekranları işgal ediyorlar.

ABD emperyalizmine uşaklıklarının, özellikle de "sade vatandaşlar" nazarında ayan beyan ortaya serildiği ve her şeyin tabak gibi orta yerde durduğu bir tabloda, yapılan tüm makyajlamaların sırtması, sermaye cephesinin içine düştüğü aczi gözler önüne sermektedir.

Genelkurmay Başkanı Büyükanıt, "iç kamuoyu yönetimi" başarısız diyor. Yani aslında halkı kandıramadık demek istiyor. *Vatan* gazetesinden Can Ataklı, bu duruma açıklık getiriyor: "*Sonuçta kamuoyu, açıklamalar ne yönde olursa olsun 'Amerika talimat verdi Irak'a girdik, talimat verdi çıktık' görüşüne inanıyor. Bunun aksini ispatlamaya hiçbir propaganda gücü yetmez aslında.*" Ataklı gerçeğin inatçılığı karşısında olan biteni sineye çekiyor. Bin dereden su getirip takla atmaktansa gerçeği olduğu gibi kabul edenler yanında hazımsızlık çekenler de bir hayli çoğunlukta.

Fatih Çekirge de hazımsızlar ordusunda zıplayanlardan biri. Genelkurmay ağzıyla sıraladığı gerekçelerden sonra "ağır bir soru" soruyor: "*Türk askeri Irak'tan ABD talimatıyla apar topar mı çekildi?*" Soruyu kime soruyor dersiniz, kendine mi, Büyükanıt'a mı? Büyükanıt üzerinden "iç kamuoyuna mı?" İç kamuoyunda bu sorunun cevabının net olması, zaten asıl meselenin tam da başladığı noktanın burası olması "Çekirge'nin" merakını da ele veriyor, ama nafi! "Çekirge", zıplama faydasız, çünkü bu sefer büyük yakalandınız hem de o her gün aldattığınız "sıradan vatandaşlara"!

Güney Kürdistan'dan geri çekilmenin altında yatan nedenler "iç kamuoyu" nazarında açık seçik ortadayken, bu konuda daha fazla yazıp çizmenin yararı nedir diye de sorulabilir. Ancak sözkonusu olan yer Türkiye, sorun Kürt sorunu ve işin ucunda da ABD emperyalizminin büyük projeleri olunca yazılması gereken o kadar şey geride kalır ki şimdiye kadar yazılanlar yazılması gerekenler yanında deve de kulak bile olmaz. Çünkü emperyalist tekeller egemenliklerinin sürekliliği için daha çok kana daha çok yıkıma ihtiyaç duymaktadırlar. Sermaye devleti bilindiği gibi operasyon iznini 5 Kasım Washington görüşmesinde aldı ama ne karşılığında? İşte "iç kamuoyunun" tam da bu konuda kafası yeterince net değil. Emperyalist tekellerin dünya ve Ortadoğu'daki çıkarlarının ifadeleri olan karmaşık ilişkiler ağını "iç kamuoyuna" deşifre etmek her zamankinden de acil bir ihtiyaçtır.

5 Kasım görüşmesinin "*al gülüm ver gülüm*" bölümleri bir bir gün yüzüne çıkıyor. Erdoğan'ın, Bush ile yaptığı görüşmeden sonra alınan operasyon iznine karşı ABD'ye herhangi bir taahhütleri olmadığını ve böyle bir şeyin "*şerefsizlik*" olduğunu söylemesi bir yana, bugünlerde su yüzüne çıkan gerçekler "*şerefsizliğin*" boyutlarını da "iç kamuoyuna" ayrıca açıklıyor. Operasyonun izin kapsamının dışına taşma zillerinin çaldığı bir anda ABD Hindistan'da bulunan Savunma Bakanı Gates aracılığıyla düğmeye basıyor. ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney Ankara ziyaretini iptal ederken, Gates ise iptalin eşliğinden dönüyor. Hindistan ziyareti sırasında gazetecilerin sorularını yanıtlayan Gates, operasyonun en kısa sürede bitirilmesi talimatını verirken, kısa süre konusuna da açıklık getirmişti:

"Benim kısa operasyon anlayışım ise, sürenin

günlerle ölçülmesini, aylarla ifade edilmeyeceğini bir ya da iki hafta olmasını içeriyor. Eğer operasyon uzun sürerse, ABD de Türkiye'ye istihbarat desteğini kesmeyi düşünebilir."

Bu açıklama ile birlikte ABD sopasını da göstermişti. Ve ardından asıl meramına, yani iznini verdiği ve sınırlarını çizdiği operasyon karşılığında isteklerine gelmiş:

"1- *Afganistan'da, Taliban'a ve El kaide'ye karşı savaştığımız 'operasyonel birlik', 'muharip asker' ya da Afganistan da görev yapan Türk askerlerinin görev yönergesinde yer alan kısıtlamaları yumuşatın.*

"2- *Amerikalı askerler Türkiye üzerinden tahliye edilsin.*

"3- *Türkiye'ye Amerikan füze sistemi kurulsun."*

Hindistan yolculuğunda bürokratlarla durum değerlendirmesi yapan Gates, Ankara yolunu tutarken şunları söyledi: "*Ankara'ya gitmenin mi, yoksa ziyareti iptal etmenin mi etkili olacağını tartışmış ve ardından 'operasyonu bitirin' mesajını T. Erdoğan'a kişisel olarak iletmek amacıyla."*

Gates'in Hindistan yollarında yolladığı bu ultiyatoma Genelkurmay Başkanı büyük konuşarak "*Afganistan'da terörle mücadele için tek bir asker bile ayırmamız söz konusu değil*" dedikten sonra "*NATO şemsiyesi altında görev yaptıklarını, NATO'nun Afganistan gücü ISAF'ın görev tanımında terörle mücadelenin bulunmadığını*" ekliyor. Burjuva medya da bunu "rest" olarak manşete taşıdı. Ama tam da ABD emperyalizminin Afganistan konusunda Türkiye'den beklidiklerinden biri de budur: "*Afganistan'da görev yapan Türk askerlerinin görev yönergesinde yer alan kısıtlamaları yumuşatın.*"

ABD Türkiye'ye Amerikan füze sistemlerinin kurulmasını istiyor, kime karşı dersiniz? Tabii ki başta İran olmak üzere Ortadoğu halklarına karşı. Burjuva medyada bunu ballandıra ballandıra anlatıyor. "*Türkiye İran sınırı yakınlarına kurulacak 'x-band' radar istasyonunun amacının İran'ın gönderebileceği balistik füzelerin belirlenmesi ve buna karşı Amerikan savunma sistemlerini harekete geçirmek. Bu radarlar potansiyel düşmanların gönderebileceği çok küçük füze başlıklarını bile, ateşlenir ateşlenmez algılayabiliyor. Radarlara bağlı füze savunma sistemleri derhal harekete geçirilerek düşman füzeleri hedefe varmadan havada etkisiz hale getirilmesi sağlanıyor."*

İşte Kürt kanı üzerine kurulan pazarlıkların özü esası bu. Emperyalist tekellerin çıkarları gölgesinde, halklara düşmanlığın taşeronluğuna soyunan sermaye devletinin hali mecali bu. Bir Türk atasözü der ki: "*Bana arkadaşımı söyle sana kim olduğumu söyleyeyim.*"

Genelde dünyayı, özelde ise bölgemizi, sefil çıkarları uğruna kan gölüne çeviren ve dünya halklarının ve işçilerinin kanı üzerinde saltanat kuran emperyalist tekellerin başhaydutu ABD emperyalizmi ile stratejik ortaklık -siz bunu stratejik uşaklık olarak okuyun- kuranların bir de kalkıp insanlık değerlerinden dem vurmalarına ne demeli. ABD emperyalizmi Irak halkına saldırırken, birkaç milyar dolar üzerinde kan pazarlığına girişenler, ABD'nin suçlarına da ortak olmuşlardır. Tezkere kazasının bir anlık sürüşmesi dışta tutulursa - kaldı ki o zaman dahi uşaklığa tam gaz devam ettiklerini sonradan kendi ağızlarından beyan ettiler- yaklaşık 60 yıllık uşaklık hizmetleriyle ABD'nin safında halklara karşı kirli organizasyonlar içinde yer almışlardır.

Şimdilerde bu Amerikancı generallerin başı zat-ı muhterem, insani değerlerin ardına sığınmaya çalışıyor. Peki, ne için? Yıllardır Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaş sırasında akla hayale gelmedik kanlı icraatlara imza atmış bir kurumun başındaki zat-ı muhteremi buna

iten nedir? Güney Kürdistan'a yapılan kara operasyonu fiyaskosu değilse nedir? 8 günlük işgalin ardından gerilla karşısında bir varlık gösteremeyen ordunun sanal zaferini sorgulayan, sıkıntılı sorulardan kaçmaya çalışan Büyükanıt, çareyi insanlık değerlerine sığınmada buluyor. Ancak gözden kaçırdığı bir ayrıntı var, o da insani değerler ardında pek karanlık duruyor, sırtıyor. Genelkurmay'ın sanal alemde yayınladığı verilere göre 242 gerilla etkisiz hale getirilmiş, iddia bu. Ya kanıt: "*Bizden ceset göstermemizi istiyorlar. Sizce bu insani mi, kolu bacağı kopmuş insanın cesedini göstermek? Dünyanın başka yerlerinde çatışmalar var. Oralarda gösteriliyor mu?"*

Başka zaman gerilladan "kelle, "leş" diye bahsedener ve "gerilla" denmesini bile soruşturanlar, yaralı gerillaları panzerlerin arkasına bağlayıp dolaştıranlar, gerilla cesetlerini parçalayarak koleksiyon yapanlar kalkmış nelerden bahsediyor. Siz konuşun da kim inanır size? Artık "iç kamuoyu" da inanmadığına göre. İnsanların kolunu bacağına, kafasını kopartarak öldürmek size insani geliyor da bunları yayınlamak mı insani değil? El insaf!

Sermaye devleti, ordusu, hükümeti, medyasıyla koro halinde ABD emperyalizmine uşaklıklarını ve Kürt gerillaları karşısındaki hezimetlerini saklamaya çalışıyorlar. Ve tam da bu çaba içerisinde içine düştükleri aczi ele veriyorlar. Operasyonun sona erdirilmesi tamamen askeri bir karar mı ve geri çekilme Gates gelmeden önce başlamış (!). İy de Gates'in kendisi gelmeden sesi geldi ve o bile yetti el pençe divan durmalarına. Kaldı ki durumlarını bu bile tam anlamıyla açıklamıyor, zira apar topar geri çekilmelerinin bir yanında da yıllardır üç-beş çapulcu diye aşağılamaya çalıştıkları gerilla direnişi vardır. Zaten bunu kendileri de itiraf ediyorlar, en azından onlara yöneltilen neden hemen çekildiniz sorularını soranları paylarlarken: "*Erken çekildi diyorsanız, gitsinler orada bir 24 saat kalsınlar.*" Doğru söze ne denir!

ABD emperyalizmi sermaye devletinden isteklerini bir bir sıralarken bu isteklerinin karşılanması ölçüsünde yeni operasyonların kapıda olduğunu da sermaye devletinin adalet bakanı söylüyor. M. Ali Şahin'in "*Güneş operasyonu bitti diye sevinmeyin. Akşam güneş, belki ufukta kaybolur, ama yeniden doğar. Güneşler kaybolmaz*" diyerek operasyonların devam edeceğini pişkince ilan ediyor. Ancak burada küçük bir ayrıntı var ki o da bahsettikleri o 'güneş'in gerçekte AKP'nin ampülü olduğu ve bu ampülün anahtar düğmesinin de ABD'nin elinde olduğudur.

Ve burada değinmeden geçemeyeceğimiz bir şey de operasyona adın verdiğiniz çıplak ayaklı yoksul kız çocuklarının, yoksunluklarının sorumlusu da bizatihi sizlerin sömürü düzeninizdir. Yoksul işçi ve emekçi çocuklarını sefil çıkarlarınız için savaşa sürdüğünüz yetmiyor bir de onların yoksulluğunu istismar ederek kirli savaşınıza kılıf yapmaya çalışıyorsunuz. Yüzsüzlüğün de bir sınırı olmalı. Tuzla cehenneminde işçiler bir bir ölüren kılını kıpırdatmıyorsunuz ama işçiler greve gittiği zaman azgınca saldırmaktan da geri durmuyorsunuz. Ne diyelim karakteriniz bu işte!

Ama asıl sorun ne yazık ki, dincilikle, şovenizmle zehirlenen "iç kamuoyunun" bu konuda henüz netleşmemesidir. Korkunuzun da asıl nedeni budur zaten, saldırganlığınızın gerisinde de bu inatçı gerçek yatıyor. Bir gün, "iç kamuoyu" asıl düşmanlarını kavrayıp silahları kardeş halklara değil de sınıf düşmanlarına çevirirler diye tir tir titriyorsunuz. İşte güneş, asıl o zaman tüm kızılığıyla doğacak ve siz karanlığın bekçileri o gün yok olacaksınız.

Mücadele Postası

Önder Babat anıldı!

3 Mart 2004 tarihinde Beyoğlu İmam Adnan Sokak'ta bulunan Devrimci Hareket Dergisi bürosu önünde başından vurularak katledilen, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi son sınıf öğrencisi Önder Babat, katledilişinin 4. yılında yoldaşları ve dostları tarafından katledildiği yerde anıldı.

"Önder Babat ölümsüzdür!" pankartının açıldığı anma, devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Bir yoldaşının Önder Babat'ı anlatan konuşmasının ardından basın açıklaması yapıldı.

Açıklamada, zorbalara düzenlerini sürdürebilmek için tarihin her döneminde katliamlara başvurduğu, ama tüm bu katliamlara rağmen mücadelenin sürdüğü ifade edildi ve "Önder Babatlar öldükçe çoğalıyorlar" denildi.

Açıklamanın ardından hep bir ağızdan Çav Bella marşı söylendi. Önder Babat'ın vurulduğu yere karanfiller bırakıldı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı anma eylemi boyunca, "Hepimiz birer Önder Babatız!", "Faşizme karşı omuz omuz!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Bedel ödedik bedel ödeceğiz!", "Önder yoldaş ölümsüzdür!", "Önder'e sözümüz devrim olacak!" sloganları atıldı.

Eylemin ardından Önder Babat Kültür Merkezi'nde bir etkinlik gerçekleştirildi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı etkinlik Önder'i ve mücadelesini anlatan bir açılış konuşması ile başladı. Önder Babat Kültür Merkezi Müzik Topluluğu'nun sunduğu dinleti ve tiyatro sanatçısı Hakan Pişkin'in şiir dinletisiyle sürdü. Anma etkinliğinde türkülerıyla Hakan Yeşilyurt ve Serhad Raşa da sahneye çıktı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Mücadele Birliği Yazı İşleri Müdürü'ne tutuklama!

"Devrimci basın susturulamaz!"

İktidar İçin Mücadele Birliği dergisinin Yazı İşleri Müdürü Şafak Gümüşsoy, aldığı basın cezalarından dolayı tutuklanarak Bayrampaşa Özel Tıp Cezaevi'ne konuldu. Mücadele Birliği dergisinin Gümüşsoy'un tutuklanmasına ilişkin yaptığı açıklamada şunlar söylendi:

"... Şafak Gümüşsoy'u tutuklayarak, sosyalist basın üzerindeki baskıları artırarak burjuvazi, devrimin gelişimini engelleyemeyecektir. Üzerindeki baskılar ne kadar artarsa artsın hiçbir güç, sosyalist basının işçi sınıfı ve emekçi halklara gerçekleri ulaştırmasını engelleyemeyecektir."

Bir düzeltme isteği:

"Marksizmden değil Marx'tan uzaklaşmak..."

Kızıl Bayrak'ın web sitesinde art arda okuduğum iki yazıdan sonra bir başka devrimci gazetede de rastlayınca, 2-3 Şubat'ta Ankara'da yapılan "Manifesto'nun 160. Yılında Marksizmin Güncelliği Sempozyumu"ndaki konuşmamda geçen bir sözün 'maddi hatalı' şekilde yansıtılması karşısında bir düzeltme talebinin zorunlu olduğunu anladım.

Bunlardan ilki, "160. Yılında Manifesto Günceldir!" başlıklı yazı. 'Maddi hata' gördüğüm ifade, vurgulu olarak, şu:

"Kayaoğlu'nun, 20. yy'da Marksizm'den ne kadar uzaklaşırsa devrimciliğe o kadar yaklaşıldığını, zaten doğru olanın da Marks'a dönüş değil ondan uzaklaşmak olduğunu (...) söylemesi..."

'Maddi hata' gördüğüm ikinci yazı, "Solun Komünist Manifesto ile Sınavi" başlığıyla A. Deniz'e ait. Bu yazıda da bana atfen şu söz aktarılıyor:

"Solun kimi kesimleri, sempozyumda Teori ve Politika Dergisi adına konuşan Metin Kayaoğlu'nun 'Marksizmden uzaklaştıkça devrimcileşilir' kaba düşüncesini açıktan savunması karşısında eleştiri oklarını oraya yöneltmiş, beterin beteri varmış diyerek belki bir parça da rahatlamış olabilir."

Öncelikle ifade etmeliyim. Ben, konuşmamda, "Marksizmden uzaklaşma" sözünü kesinlikle sarf etmedim.

Bu tür sorunların çözülmesinin ne kadar zor olduğunu biliyorum. Ama bereket versin, Sempozyum konuşmaları halen 'sendika.org' sitesinde yayındadır. Ne söylediğim oradan da izlenebilir.

Sempozyumda şunları söyledim:

"Çare Marx'a dönmek değil, Marx'tan uzaklaşmaktır. Zaten, 20. yüzyılda Marksizmin devrimci tarihi de bu tarzda izlenebilir. Ekim Devrimi, Çin Devrimi ve öteki başarılı devrimlerle, Türkiye'de 71 devrimciliği, Marksizmin bu devrimci diyalektiğini izleyerek ve yaratarak varolmuştur."

Bu sözleri duyan birinin, aslında 'Marx'tan

uzaklaşmak bahanesiyle Marksizmden uzaklaşma'nın murad edildiğini ileri sürmesinde bir sorun yok. Ama bu söz benim ağızdan çıkmadı. Kendini Marksist olarak niteleyen bir kollektifin üyesiyim.

Zaten, sağolsun, A. Deniz de, "ölümü gösterip sıtmaya razı etme" hesabı, solun kimi kesimlerinin benim ifade ettiğim konum karşısında mevcut durumlarına rıza gösterdiğini yazıyor.

Elbette burası görüşlerimi tartışmanın ve sergilemenin yeri değil. Ama görüyorum, "Marx'tan uzaklaşma" sözümdeki diyalektiği, yeterince anlaşılır şekilde ortaya koyamamışım.

Bununla anlatmak istediğim kısaca şuydu:

"Bütün ülkelerin işçileri birleşin" şiarından "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin" şiarına geçiş, bu diyalektiğin, yani "Marx'tan uzaklaşma"nın ifadesidir. Ayrıca gerçekte, komünist devrimcilerin geçen yüzyıldaki politik pratiği izlenirse bu şiar, 'Bütün ülkelerin işçileri, köylüleri ve ezilen halkları birleşin' olarak formüle edilebilir.

Bizce izlememiz gereken devrimci yol, her defasında, zamanlarının 'Resmi Marksist otoriteler'i tarafından Marksizmden uzaklaşmakla mahkum edilmeye çalışılan Leninizmin ve Maoçuluğun yoludur. Marksizm adına Lenin'in, "Blankist", "Narodnik", "anarşist", "Rusya işçi sınıfındaki köylü kalıntılarının istismarcısı" olarak itham edildiğini; Mao'nun "yarı-anarşist", "köylücü", "yerel haydut" olarak suçlandığını unutmamalıyız. Bugünden yarına yaratmamız gereken devrimci mücadele hattı da, Marx'tan Lenin'e ve Mao'ya uzanan devrimci diyalektiğin yolunu devralacaktır. Bu bakımdan, sadece Marx'tan değil Lenin'den ve Mao'dan da 'uzaklaşma'mız gerekebilecektir.

Böylece, umarım, demek istediğimin, Marksizme Marx'tan uzaklaşarak ulaşabileceğimiz görüşü olduğu açıklık kazanmıştır.

Metin Kayaoğlu (Teori ve Politika yazarı) / 29 Şubat 2008

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü

**Kadının
kurtuluşu
devrimde,
sosyalizmde!**

